

KONTRA

Κανένα προσφυγόπου-
λο στο δρόμο, κανένας
εργαζόμενος χωρίς
δουλειά

ΣΕΛΙΔΑ 16

Πετσιτιάδας το
ανάγνωσμα

ΣΕΛΙΔΑ 13

Πολιτικο-δικαστικά
καραγκιοζιλίκια

ΣΕΛΙΔΑ 12

Οι καπιταλιστές
ζητούν το βάθεμα
των αντιδραστικών
σχεδιασμών στην
εκπαίδευση

ΣΕΛΙΔΑ 10

Για πρώτη φορά στην Ελλάδα
Νομιμοποιούν βίλες και
άλλα αυθαίρετα μέσα
στα δάση

ΣΕΛΙΔΑ 9

Νεοναζιστές της ΧΑ
Κοινοβουλευτική δράση
στην υπηρεσία του
κεφαλαίου (2)

ΣΕΛΙΔΑ 8

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

23ος χρόνος - αρ. φύλλου 989 - 22 Δεκέμβρη 2018

www.eksegersi.gr

Μια μαύρη χρονιά φεύγει, μια εξίσου μαύρη έρχεται

ΝΑ ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΟΥΜΕ
ΤΗΝ ΤΑΞΙΚΗ ΠΥΞΙΔΑ

Scripta... Verba...

Η Δικαιοσύνη αποτελεί μήλον της έριδος ανάμεσα σε πολιτικά κόμματα, ισχυρές κοινωνικές ομάδες και εμφανή ή υποκρυπτόμενα οικονομικά συμφέροντα.

Χριστόφορος Σεβαστιδής

Εάν το μήλο δεν προσφερόταν, δε θα μπορούσαν όλοι αυτοί να ερίζουν για την αρπαγή του. Ετσι δεν είναι, κύριε πρόεδρε της Ενωσης Δικαστών και Εισαγγελέων;

Εχω καταφέρει να είμαι ίσως ο μοναδικός ευρωπαίος ηγέτης που έχω μπει στα πιο σημαντικά, αν θέλετε, φόρα και στις πιο σημαντικές έδρες κυβερνήσεων, από το Κρεμλίνο μέχρι τον Λευκό Οίκο, και από το Βατικανό έως τη Downing Street, και σε όλον τον κόσμο, και στο Πεκίνο και παντού, χωρίς γραβάτα. Συνεπώς, νομίζω ότι αυτή είναι μια κατάκτηση...

Αλέξης Τσίπρας

Να υποθέσουμε ότι φοράει τουλάχιστον σάβρακο; Εννοείται πως υποχρεωτικό dress code δεν υπάρχει στις διεθνείς συναντήσεις. Γι' αυτό και αρκετοί αφρικανοί και ασιατές πολιτικοί πηγαίνουν με παραδοσιακές ενδυμασίες. Αυτό που βαφτίζει κατάκτηση, είναι απλώς το αυτονόητο.

Διεκδικούμε καθαρή εντολή για να έχουμε πρωταγωνιστικό ρόλο στην πραγματική έξοδο από την κρίση και την ανασυγκρότηση της χώρας.

Φώφη Γεννηματά

Μωρή, θες και τα λες αυτά ή σου ξεφεύγουν;

Η Αριστερά είναι πάντα στη σωστή πλευρά της Ιστορίας.

Ολγα Γεροβασίλη

Αντε να εξηγήσεις στην Ολγάρα ότι η Ιστορία δεν έχει καλή και κακή πλευρά, αλλά μόνο καταγράφει τη διάταξη των κοινωνικών δυνάμεων και των πολιτικών τους εκπροσώπων. Όταν οι μισομορφωμένοι παριστάνουν τους... διανοούμενους, βατράχια ξεπηδούν από το στόμα τους.

ΥΓ. Και στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ, την περίοδο των δύο μνημονίων χρησιμοποίησαν βαριές εκφράσεις για να αποδοκιμάσουν τις επιλογές των κυβερνήσεων: δωσίλογοι, εσχάτη προδοσία, ραντεβού στα γουναράδικα. Ούτε η Αριστερά είναι άμοιρη ευθυνών.

Τάσος Παππάς (ΕφΣυν)

Προσπαθεί κι αυτός ο δύστυχος να βρει επιχειρήματα για να στηρίξει τη νέα γραμμή του ΣΥΡΙΖΑ: «μας αποκαλούν προδότες, διχάζουν το λαό». Και στο υστερόγραφο, έτσι για ξεκάρφωμα, γράφει και κάτι για τις... διχαστικές συμπεριφορές των συριζαίων, οι οποίοι όμως μάλλον έχουν καταλάβει το λάθος τους.

ΡΙΠΕΣ

♦ Αν ο Πετσίτης ήταν ΝΔ ή ΠΑΣΟΚ, φαντάζεστε τι πάρτι θα είχε στήσει τώρα ο ΣΥΡΙΖΑ; ♦ Φαντάζεστε τι συνωμοσιολογικό σόου θα έδινε ο Καμμένος; ♦ Αλλά είναι ΣΥΡΙΖΑ ♦ Και κολλητός του Παππά ♦ Πώς να πει κακιά κουβέντα ο Καμμένος για τον άνθρωπο που μαζί τα έσπασαν στον Πλούταρχο; ♦ Αλλά δεν ανησυχούμε ♦ Κάποια στιγμή θα τα σπάσει με τον ΣΥΡΙΖΑ ♦ Και τότε, ποιος είδε τον πρόεδρο Πάνο και δεν τον φοβήθηκε! ♦ Κάποιοι αναρωτιούνται γιατί δεν έχει παρέμβει ακόμα η εισαγγελέας του Αρείου Πάγου για όσα ακούγονται για τον Πετσίτη ♦ Αμα δείτε να παρεμβαίνει η κυρία Ξένη, να είστε σίγουροι ότι είναι η αρχή του τέλους για τον πολύπλαγκτο Νίκο Παππά ♦ Θυμηθείτε τον κάποτε πανίσχυρο Θεόδωρο Ρουσόπουλο και θα καταλάβετε τι εννοούμε ♦ Οι παρατρεχάμενοι πρέπει να παίρνουν

την ευθύνη ♦ Για να μένουν «ατσάλκωτοι» οι αρχηγοί ♦ Θυμηθείτε και τον «στρατηγό» Τσουκάτο του Σημίτη ♦ Τώρα είμαστε σίγουροι ότι ο Κούλης έχει στο τσεπάκι όχι μόνο την εκλογική νίκη αλλά και την αυτοδυναμία ♦ «Δηλώνω μάχιμος και στρατεύομαι, ως απλός στρατιώτης, στην Κεντροδεξιά παράταξη της οποίας υπήρξα ιδρυτικό στέλεχος», δήλωσε ο Βασίλης Κοντογιαννόπουλος ♦ Ο υπουργός του πατρός Μητσοτάκη που ξαμόλησε τους τραμπούκους ενάντια στις μαθητικές καταλήψεις ♦ Με «έπαθλο» τη δολοφονία του αγωνιστή καθηγητή Νίκου Τεμπονέρα ♦ Ο οποίος μετά πήγε στο ΠΑΣΟΚ του Σημίτη ♦ Και τώρα θέλει να ξαναδοκιμάσει την τύχη του με τη ΝΔ, αν ο Κούλης τον βάλει υποψήφιο ♦ Τον οποίο Κούλη γλείφει πατόκορφα ♦ Τον γνωρίζει, λέει, «από τα φοιτητικά του χρόνια» και «αποτελεί εγγύηση ότι

θα ανταποκριθεί σε αυτή την ιστορική ευθύνη» ♦ Άλλο ένα κατόρθωμα των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ ♦ Κατάφεραν να κάνουν τον Ριχάρδο... θύμα της κρατικής αυθαιρεσίας ♦ Να σε λένε Τέρενς και να σε διαγράφει ένας κάποιος Τσοουνίδης δεν είναι και τόσο... σοί ♦ Φαντάζομαι τι γέλια θα έκαναν στον πρωινό καφέ Τέρενς και κυρ-Αλέκος ♦ Πω, πω, τι είπε πάλι το άτομο το άπαιχτο ♦ «Η Νέα Δημοκρατία διέπεται από έναν νέο πατριωτισμό που διαπερνά οριζόντια την ελληνική κοινωνία» ♦ Βασίλης Κικιλίας, φυσικά ♦ Εννοείται πως εξακολουθούν να είναι βοθροκάναλα ♦ Ιδιαίτερα ο ΣΚΑΙ ♦ Ο Καρχιμάκης την έκανε με ελαφρά πηδηματάκια από το Λαοίθι ♦ Στη θέση του ο Βγόντζας ♦ Για να φάει αυτός την ψυχρολουσία του «μαύρου» ♦ Θα 'χει πλάκα, όμως, να βγει ο Βγόντζας και να μείνει στα κρύα του λουτρού ο «Κάλαχαν» ♦ Ο Κούλης τάζει

(άμα γίνει πρωθυπουργός) δυο χιλιάρι-κα για κάθε παιδί που θα γεννιέται ♦ Μεγαλώνεις παιδί με δυο χιλιάρικα, ρε; ♦ Οι νέοι θέλουν δουλειά και ανθρώπινο μισθό, όχι εφάπαξ χαρτζιλίκι ♦ Με πανηγυρική ανακοίνωση το υπουργείο Γεωργίας μας ενημέρωσε ότι η ονομασία Αγκινάρα Ιρίων αναγνωρίστηκε ως προϊόν ΠΟΠ ♦ Με τη φέτα υπάρχει ως γνωστόν κάποιο... προβληματάκι, όπως έχει αποκαλύψει η εφημερίδα μας ♦ Πλέον έχουμε «φέτα» Καναδά, Νότιας Αφρικής, Βιετνάμ, Σιγκαπούρης κτλ. ♦ Αλλά την Αγκινάρα Ιρίων δεν μπορεί κανείς να μας την πάρει ♦ «Κοιτάζω τους Έλληνες στα μάτια και τους ζητάω να μας εμπιστευτούν», είπε ο Κούλης στο γαλάζιο συνέδριο ♦ Το σκέφτηκαν καλά αυτοί που του το έγραψαν; ♦ Να κοιτάξεις το γουρλωμένο μάτι του Κούλη και να μη σκάσεις στα γέλια; ♦ Βαθμός στην «επικοινωνία» μηδέν ♦

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κ Ο Πεταλωτής από τη Ροδόπη στο Νότιο Τομέα της Β' Αθήνας. Ο Καρχιμάκης από το Λαοίθι στο Δυτικό Τομέα της Β' Αθήνας. Τόσο μεγάλη εμπιστοσύνη στην εκλογική ανάκαμψη του ΚΙΝΑΛ έχουν τα στελέχη του Γιωργάκη, ώστε εγκαταλείπουν τις εκλογικές περιφέρειες στις οποίες κάποτε εκλέγονταν και μαζεύονται στη Β' Αθήνας μπας και καταφέρουν να εκλεγούν.

Κ Για δεσ κάτι καλαμπούρια που σκαρώνει η ζωή. Από τη μια φωτογραφία λείπει ο Νίκος ο Παππάς, από την άλλη λείπει ο Μανώλης ο Πετσίτης. Λες και αυτός που λείπει να είναι αυτός που τράβηξε τη φωτογραφία. Οπως γίνεται στις παρέες, που ένας λείπει από το πλάνο γιατί κάνει το φωτογράφο. Για την ιστορία, η πάνω φωτογραφία είναι από τη συγκέντρωση της περασμένης Παρασκευής στο Παλέ ντε Σπορ της Θεσσαλονίκης, ενώ η κάτω έχει τραβηχτεί στο

άδυτα του Μαξίμου, τότε που το δίδυμο Τσίπρα-Φλαμπουράρη πανηγύριζε με τον μυστι-
κοσύμβουλο Μανώλη Πετσίτη τη δεύτερη εκλογική νίκη του 2015.

Κ Κάθε χρόνο τέτοια εποχή έχουμε τους γνωστούς «μαραθώνιους αγάπης», τα γεύματα για αστέγους και άπορους και ότι άλλο μπορεί να συμβάλει στη δημιουργία μιας «ατμόσφαιρας αγάπης». Βρήκε, λοιπόν, την ευκαιρία και η υπουργός Γεμιστών Θεανώ Φωτίου να οργανώσει «Ημερίδα-Συζήτηση με θέμα την Εθνική Στρατηγική για τους Αστέγους». Μπορεί να μην ξέρει τι είναι ο ΦΠΑ και να τον μπερδεύει με το φόρο επί των επιχειρηματικών κερδών, όμως το «πνεύμα των ημερών» ξέ-

ρει να το εκμεταλλεύεται.

Κ Η ΓΣΕΕ καταδίκασε «με τον πλέον κατηγορηματικό τρόπο» τη βομβιστική επίθεση στο ΣΚΑΙ. Αναμενόμενο. Αναμενόμενος και ο «αποτροπιασμός» του Παναγόπουλου και της κλίκας του. Τέτοιες ενέργειες, δήλωσαν, «έχουν στόχο την πολυφωνία και τον πλουραλισμό!» Αγαθά τα οποία, προφανώς, τα συναντά κανείς σε πλήρη επάρκεια στον ΣΚΑΙ του Αλαφούζου, του Πορτοσάλτε, του Παπαδημητρίου και των υπόλοιπων.

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Ακούστε την κοινωνία. Ακούστε τους. Κυρίως ακούστε τη νεολαία μας! Αυτά τα δεκάδες χιλιάδες νέα παιδιά, που βγαίνουν στους δρόμους κρατώντας την ελληνική σημαία και ψέλνοντας τον εθνικό μας ύμνο. Τα παιδιά μας είναι καλύτερα από μας! Βγαίνουν μέσα από τα σκοτάδια και διώχνουν το φόβο. Βγαίνουν μέσα από το τέλμα και φέρνουν την ελπίδα. Δεν είμαι εγώ που σας μιλάω για ελπίδα. Δεν είναι οι πολιτικοί που σας μιλάνε για ελπίδα πια. Σας το φωνάζουν τα παιδιά μας! Ακούστε τα.

Αντώνης Σαμαράς

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

22/12: Μεξικό: Ημέρα πένθους (1815)
22/12/1915: Γέννηση Νίκου Μπελογιάννη
22/12/1927: Γενική απεργία δημοσίων υπαλλήλων που επιμένουν σε καταβολή 13ου μισθού για Χριστούγεννα
22/12/1942: Ο φοιτητής Δημήτρης Κωνσταντινίδης πρώτος νεκρός διαδηλωτής στην κατεχόμενη Αθήνα
22/12/1968: Βόμβες (ΔΕ) σε γραφεία ΣΕΒ, Σύνταγμα Χωροφυλακής Μακρυγιάννη και σε κρατικό αυτοκίνητο στο κτίριο Μποδοσάκη
22/12/1987: 2.000 άντρες των ΜΑΤ με επικεφαλής τον Αρκουδάε ισοπεδώνουν με μπουλντόζα εγκαταστάσεις ραδιοπομπού δήμου Θεσσαλονίκης παρά τη συγκέντρωση 50.000 Θεσσαλονικέων, δεκαπέντε τραυματίες
23/12: Αίγυπτος: Ημέρα νίκης
23/12/1928: Ιδρυση

Συμβουλίου της Επικρατείας
23/12/1955: Σύλληψη δεκαεννιά στελεχών ΚΚΕ
23/12/1960: Επιδρομή 100 ΕΚΟΦιτών στα γραφεία εφημερίδας «Μακεδονία» (Θεσσαλονίκη), καταστροφή εγκαταστάσεων και κακοποίηση εργαζομένων
24/12: Ημέρα αποχής από κατανάλωση, Λιβύη, Λάος: Ημέρα ανεξαρτησίας (1951, 1954)
24/12/1865: Ιδρυση Κου Κλουξ Κλαν
24/12/1975: Εκτέλεση σταθμάρχη CIA στην Ελλάδα Ρίτσαρντ Ουέλς (17Ν)
24/12/1976: Βόμβα Εθνικής Σοσιαλιστικής Οργάνωσης Πανελλήνων σε γραφεία ΚΚΕ
24/12/1980: Βόμβα στο μπαρ «Bory's» που συγχάζουν Βορειοαμερικανοί και άλλες τέσσερις σε αυτοκίνητα Βορειοαμερικανών στη Γλυφάδα
25/12/1989: Κλοπή πυρομαχικών από στρατόπεδο Συκουρίου Λάρισας (17Ν)
25/12/1989: Εκτέλεση Νικολάε Τσαουσέσκου και συζύγου του Ελενας

από στρατό (Ρουμανία)
26/12/1943: Θάνατος Δημήτρη Γληνού
26/12/1997: Θάνατος Κορνήλιου Καστοριάδη
27/12: Ινδονησία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1949), Νομίμπια, Νότια Αφρική: Ημέρα οικογένειας
27/12/1947: Τίθεται εκτός νόμου το ΚΚΕ, διαλύεται το ΕΑΜ και ενεργοποιείται ο αναγκαστικός νόμος 509 με τον οποίο επαναφέρεται σε ισχύ ο νόμος του Βενιζέλου (1929) «περί ιδιωνύμου αδικήματος»
27/12/1948: Συλλαμβάνονται 4.500 κομμουνιστές, 2.500 μεταφέρονται στη Μακρόνησο την ίδια νύχτα
28/12/1991: Κηδεία Νίκου Ζαχαριάδη στο Α' Νεκροταφείο Αθηνών δεκαοκτώ χρόνια μετά το θάνατό του.

Τόνωση ηθικού ενόψει εκλογών

Αν και με τους συριζαίους τίποτα δεν πρέπει να αποκλείεται (είναι αδιότακτοι, χωρίς το παραμικρό ηθικό έρμα, ακόμα και στο πλαίσιο της αστικής πολιτικής που υπηρετούν), δυσκολευόμαστε να πιστέψουμε ότι ο κύριος λόγος για τον οποίο οργάνωσαν την «ανοιχτή» συγκέντρωση στο Παλέ ντε Σπορ της Θεσσαλονίκης με ομιλητή τον Τσίπρα ήταν για να κάνουν αντιπερισπασμό στο συνέδριο της ΝΔ. Αλλωστε, η συγκέντρωση με ομιλητή τον Τσίπρα κατέλαβε μόνο το απόγευμα της Παρασκευής, ενώ το συνέδριο της ΝΔ ολόκληρο το Παρασκευο-σαββατοκύριακο. Αν ήθελαν, βέβαια, μπορούσαν ναβάλουν μια άλλη Παρασκευή τη συγκέντρωση της Θεσσαλονίκης, όμως δεδομένου ότι ο Μητσοτάκης παρέβη τον «πολιτικό πολιτισμό» και δεν κάλεσε τον ΣΥΡΙΖΑ στο συνέδριο της ΝΔ (κάλεσε τα υπόλοιπα κόμματα), βρήκαν την ευκαιρία να κάνουν και το σχετικό αντιπερισπασμό, με μια συγκέντρωση που την είχαν προγραμματίσει επειδή την είχαν ανάγκη ως κόμμα.

Η συγκέντρωση απευθυνόταν στον «ΣΥΡΙΖΑ του 4%». Γι' αυτό και είχε θέμα το «Μακεδονικό». Δεν ξέρουμε αν είχαν πληροφορίες για τις κινήσεις των «μακεδονομάχων», πά-

ντως η αντισυγκέντρωση που επεχείρησαν οι τελευταίοι μάζεψε μόνο καμιά ογδονταριά άτομα, όλοι χρυσαυγίτες, οι οποίοι φρόντισαν ν' αφήσουν την υπογραφή τους (μια σβάστικα) στο μνημείο για τους εβραίους της πόλης που εξοντώθηκαν από τους ναζί κατά την Κατοχή. Η συντριπτική πλειοψηφία αυτών που συμμετείχαν στα εθνικοφασιστικά συλλαλητήρια δεν πήρε μέρος, είτε γιατί βαρέθηκε τα ίδια και τα ίδια, είτε γιατί δε θέλησε να ταυτιστεί με τους νεοναζιστές, είτε γιατί φοβήθηκε ότι θα γίνουν επεισόδια και θα υπάρξουν συλλήψεις.

Τα αντιπολιτευόμενα ΜΜΕ προσπάθησαν να παρουσιάσουν τη συγκέντρωση του Παλέ ντε Σπορ σαν αποτυχημένη, με ρεπορτάζ για άδειες κερκίδες κτλ. Δεν νομίζουμε, όμως, ότι κρίνεται από αυτή τη συγκέντρωση η εκλογική προοπτική του ΣΥΡΙΖΑ. Όπως ακριβώς δεν κρίνεται η εκλογική επιρροή των κομμάτων της αντιπολίτευσης από το φιάσκο της αντισυγκέντρωσης των «μακεδονομάχων». Οι συριζαίοι οργάνωσαν μια συγκέντρωση στη Θεσσαλονίκη υπέρ της πολιτικής τους στο «Μακεδονικό», ολόκληρο το υπουργικό συμβούλιο παρατάχθηκε στην πρώτη γραμμή και η ΕΡΤ φρόντισε να δείξει «μέγα πλήθος

και μέγα πάθος». Το μήνυμα που θέλησαν να περάσουν είναι το «δεν εγκαταλείπουμε τη Βόρεια Ελλάδα, εμπρός να βγάλουμε τη Νοτοπούλου δήμαρχο Θεσσαλονίκης».

Έχουν τέτοια δυνατότητα; Μετά την απόσυρση Μπουτάρη, μπορούν να το παλέψουν. Όχι επειδή «μετράει» ο μηχανισμός του ΣΥΡΙΖΑ στη Θεσσαλονίκη (αυτός δεν «μετρούσε» ούτε παλιότερα), αλλά επειδή «μετράει» ο Μπουτάρης και ο δικός του μηχανισμός. Μέχρι τώρα ο Μπουτάρης τάσσεται υπέρ της Νοτοπούλου με διαρροές. Αν το κάνει και δημόσια (έστω και έμμεσα), τότε οι συριζαίοι θα ευελπιστούν ότι μπορούν να το παλέψουν και να πάρουν ανέλπιστα έναν από τους τρεις μεγάλους δήμους, εκεί που θεωρούσαν ότι δεν μπορούν να πάρουν κανέναν (στη Θεσσαλονίκη είχαν κρυφτεί πίσω από τον Μπουτάρη, στον Πειραιά κατέφυγαν στη λύση ανάγκης του Μπελαβίλα και για την Αθήνα ακόμα δεν έχουν βρει υποψήφιο).

Η ΝΔ κατεβαίνει ήδη με δύο υποψήφιους. Ο Ταχιάος έχει το χρίσμα του Κούλη, όμως ο Ορφανός έχει το «χρίσμα» του Σαββίδη και του ΠΑΟΚ, όπως λένε οι φήμες που διατρέχουν τη Θεσσαλονίκη. Με δεδομένο ότι ο Ταχιάος υπήρξε

λύση ανάγκης για τον Κούλη (η πρώτη επιλογή ήταν ο νυν δήμαρχος Πυλαίας-Χορτιάτη Ιγνάτιος Καϊτεζίδης, ο οποίος αποσύρθηκε) και ο Ορφανός έχει και προσωπική επιρροή και την επιρροή του ΠΑΟΚ, οι δυο υποψήφιοι της Δεξιάς μπορεί να αλληλοεξοντωθούν. Το ΚΙΝΑΛ δεν έχει ακόμα ανακοινώσει υποψήφιο, αλλά όλα δείχνουν ότι προσανατολίζεται στην Καϊλή, η οποία προφανώς έχει παραγγείλει δημοσκοπήσεις για να δει αν τη συμφέρει. Γίνονται όμως κινήσεις και από τον Βούγια και μια ομάδα των «μπουταρικών», τους οποίους -όπως δήλωσε- στηρίζει το Ποτάμι. Αν απέναντι στη Νοτοπούλου βρεθούν δύο δεξιοί και δύο πασόκοι, αυτή έχει ελπίδες να περάσει στο δεύτερο γύρο, ιδιαίτερα αν έχει τη στήριξη του Μπουτάρη και του μηχανισμού του.

Αυτός είναι ο βασικός λόγος για τον οποίο ο Τσίπρας ανέβηκε στη Θεσσαλονίκη. Προσπαθεί να τονώσει το ηθικό του κομματικού μηχανισμού για να μπορέσει να δώσει με όσο το δυνατόν μεγαλύτερη όρεξη τη μάχη των δημοτικών εκλογών. Η περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας θεωρείται χαμένη υπόθεση για τον ΣΥΡΙΖΑ, γι' αυτό και δεν έχει ακόμα ανακοινώσει υποψήφιο.

Τρεις στο «καλάθι» των Πρεσπών

Μετά τα ήξεις αφήξεις της προηγούμενης εβδομάδας, ο Σταύρος Θεοδωράκης ξεκαθάρισε ότι είναι έτοιμος να ψηφίσει υπέρ της κύρωσης της Συμφωνίας των Πρεσπών. «Αυτό δεν σημαίνει ότι θα σιωπούμε στα παράλογα που λένε - όταν λένε - οι γείτονες μας», συμπλήρωσε, περισσότερο για ξεκάρφωμα. Ετσι, μετά τον Δανέλλη, που είναι έτοιμος για το «ναι σε όλα» στον ΣΥΡΙΖΑ, στο «καλάθι» των Πρεσπών μπαίνουν άλλοι δύο. Θεοδωράκης και Μαυρωτάς, ο μόνος που έχει μείνει πιστός στον «επικεφαλής» Σταύρο. Με τους ανελίτες Κουντουρά και Παπαχριστόπουλο και την Παπακώστα, οι 145 του ΣΥΡΙΖΑ γίνονται 151. Οποιοι προστεθεί από εκεί και πέρα θα είναι κέρδος. Και είναι κάμποσοι οι υποψήφιοι: Θεοχαρόπουλος, Λυκούδης, Θεοχάρης, Σαρίδης (ίσως και κάποιος άλλος που τον ξεχάσαμε). Τι ακριβώς παζαρεύει ο καθένας απ' αυτούς δεν το γνωρίζουμε. Ούτε έχει και καμιά πολιτική σημασία, αφού δεν εκφράζει κάποιο -μικρό ή μεγάλο- πολιτικό ρεύμα, αλλά μόνο τις προσωπικές φιλοδοξίες κάποιων που κατάφεραν να εκλεγούν βουλευτές μέσα στις συνθήκες της μνημονιακής πολιτικής κρίσης, τους καλάρεσε και θέλουν να ξαναεκλεγούν (σε συνθήκες, όμως, διαφορετικές, που δεν ευνοούν και τόσο τον κατακερματισμό των αστικών πολιτικών κομμάτων κατά τα πρώτα μνημονιακά χρόνια.

Επιστρέφοντας στο Ποτάμι, εκτός από τους Θεοδωράκη, Μαυρωτά, Δανέλλη, υπάρχουν τρεις ακόμα βουλευτές: Λυκούδης, Αμυράς, Ψαριανός. Ο Λυκούδης το παίζει έτσι κι αλλιώς συνεργαζόμενος (έχει δικό του σχήμα, τους ΜΕΤΑρρυθμιστές και ψάχνει να βρει συμφωνία συνεργασίας με το ΚΙΝΑΛ - ή μήπως και με τον ΣΥΡΙΖΑ;). Ο Αμυράς ήταν πάντοτε δεξιός (έχει κατέβει και υποψήφιος ευρωβουλευτής με τη ΝΔ), οπότε έχει δρομολογήσει την επιστροφή του στα «πάτρια εδάφη». Ο Ψαριανός, όμως; Ο «ευρωκομμουνιστής», ο κοσμοπολίτης, ο αντιεθνικιστής; Μια θεσούλα στα ψηφοδέλτια της ΝΔ θέλει ο άνθρωπος και γι' αυτήν όχι μόνο τη Συμφωνία των Πρεσπών θα καταψήφισε, αλλά και ξεβράκωτος στα περίεργα πλατείας Συντάγματος μπαρ θα κυκλοφορούσε. Δυστυχώς γι' αυτόν, είναι τόσο ασήμαντο πολιτικό ρεντίκωλο, που κανένας δε θα τον θυμάται στο μέλλον για να τον επικαλείται ως αρνητικό παράδειγμα. Υπάρχουν άλλοι, περισσότερο αναγνωρίσιμοι.

ΥΓ. «Το Ποτάμι έχει πάρει μια και μόνο μια απόφαση: αυτόνομη πορεία. Προφανώς όμως δεν αλυσοδένουμε κανέναν. Αν κάποιος θέλει να πάει με τη ΝΔ ή τον ΣΥΡΙΖΑ, ας αφήσει την έδρα του και ας το κάνει. Εχω βαρεθεί να ασχολούμαι με αυτά τα σενάρια», δήλωσε ο Θεοδωράκης σε συνέντευξή του στο «Εθνος» της περασμένης Κυριακής. Αλήθεια, με ποιους θα κατέβει... αυτόνομα;

ΥΓ. Είχε γραφεί αυτό το σχόλιο, όταν ένας από τους υποψήφιους για την πλειοψηφία των Πρεσπών «αυτομόλησε» στο αντίπαλο στρατόπεδο. Ο Κούλης πρόλαβε και «έκλεισε» τον Χάρη Θεοχάρη. Και χαμογέλασαν όλοι οι υποψήφιοι, γιατί πλέον ο Τσίπρας πρέπει να κινηθεί γρήγορα, πριν να του πάρει ο Κούλης και άλλους «παιχταράδες».

Δύσκολη μοιρασιά

Και να ήθελαν να το κρύψουν δεν μπορούσαν, καθώς εκείνοι που διεκδικούν «κάτι» για τον εαυτό τους είχαν δημοσιοποιήσει τις διεκδικήσεις τους. Ετσι, τα ψηφοδέλτια του ΚΙΝΑΛ για τις επόμενες εκλογές δημοσιοποιήθηκαν με «τρύπες», που αναγκαστικά στρέφουν όλη τη συζήτηση στον καυγά για τις -εκ των πραγμάτων λίγες- βουλευτικές έδρες και όχι στην υποτιθέμενη προγραμματική ανανέωση και στη... μεγάλη αντεπίθεση που θα φέρει το ΚΙΝΑΛ στο κέντρο των πολιτικών εξελίξεων, όπως σαν χαλασμένο γραμμόφωνο επαναλαμβάνει συνεχώς η Φώφη (προκαλώντας μειδιάματα, αν όχι τρανταχτά γέλια).

Ο Γιωργάκης έχει καταστήσει σαφές ότι θέλει να κατέβει στην Αχαΐα, ιστορική κοιτίδα των Παπανδρέου. Αν κατέβει, θα πάρει την έδρα χωρίς σταυρό (ως πρώην πρωθυπουργός). Επειδή το ΚΙΝΑΛ δεν αναμένεται να πάρει δεύτερη έδρα, θα μείνει εκτός ο Παπαθεοδώρου, που ανήκει στον πυρήνα των βουλευτών που έχουν στηρίξει τη Φώφη. Ετσι, το ψηφοδέλτιο της Αχαΐας δεν ανακοινώθηκε.

Ο Βενιζέλος δηλώνει ότι δεν ασχολείται με τέτοια θέματα, όμως δε θέλει με τίποτα να κατέβει στη Θεσσαλονίκη. Όχι μόνο γιατί φοβάται ότι μπορεί να μείνει εκτός, αλλά και γιατί θέλει μια άκοπη εκλογή. Διεκδικεί, λοιπόν, την πρώτη θέση στο Επικρατείας, ως πρώην πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ. Η σκέψη του είναι απλή: η Φώφη θα εκλεγεί χωρίς σταυρό, ως πρόεδρος του ΚΙΝΑΛ, ο Γιωργάκης θα εκλεγεί χωρίς σταυρό, ως πρώην πρωθυπουργός, εγώ που είμαι τρεις κλάσεις πάνω και από τους δυο τους και επιπροσθέτως είμαι αυτός που έσωσε τη χώρα με το PSI, θα τρέχω να μαζεύω ψήφους από την Τούμπα στις Συκιές και από το Κορδελίο στην Καλαμαριά; Η Ιστορία μου χρωστάει την παρουσία μου στην επόμενη Βουλή με τιμητικό τρόπο.

Ελα όμως που την πρώτη θέση στο Επικρατείας διεκδικεί και ο Θεοχαρόπουλος, διότι «είμαι αρχηγός κόμματος», σου λέει, «και δεν μπορεί οι άλλοι δύο αρχηγοί, Φώφη και Γιωργάκης, να είναι στην επόμενη Βουλή κι εγώ να κινδυνεύω να μείνω εκτός, κυνηγώντας ψήφους σε κάποιον από τους τέσσερις τομείς της πρώην Β' Αθήνας, όπου οι πασόκοι συνδιεκδικητές έχουν από χρόνια στημένους μηχανισμούς.

Εξω και η Θεσσαλονίκη, λοιπόν, έξω και η Αρτα, όπου η ΔΗΜΑΡ προωθεί τον δημοσιογράφο Μέγα και οι τοπικοί πασόκοι δε θέλουν ν' ακούσουν κουβέντα.

«Μα πού να πάω, που σ' αγαπώ τόσο πολύ...»

Πού να πάει; Μην ανησυχείτε». Μ' αυτόν τον -όχι και τόσο τιμητικό για τον κυβερνητικό του πατεντέρ- τρόπο απάντησε ο Τσίπρας στις ερωτήσεις κοινοβουλευτικών συντακτών για το ενδεχόμενο αποχώρησης του Καμμένου από την κυβέρνηση. Σίγουρα κάτι περισσότερο ξέρει, μετά από τόσα χρόνια συγκατοίκησης με τον Καμμένο και μετά από τόσες συναντήσεις και διαπραγματεύσεις μαζί του. Από την άλλη, κανένας δεν πρέπει να υποτιμά το δυνητικά απρόβλεπτο στις αντιδράσεις κάποιου που αισθάνεται σαν κυνηγημένο αγρίμι. Ιδιαίτερα αν αυτός ο κάποιος είναι ο Καμμένος.

Μάλλον σ' αυτό το σύνδρομο ποντάρισε η Μπακογιάννη (η οποία επίσης ξέρει καλά τον Καμμένο, ως προσκείμενο στην «οικογένεια» παλιότερα) και έσπευσε να τον χαρακτηρίσει «κότα τριλειρή και μακροπούλατή» (δε χρειάζεται να πούμε ότι τον ονειδιστικό αυτό χαρακτηρισμό τον είχε ετοιμάσει προσεκτικά από πριν και τον εκτόξευσε περιμένοντας κάποια κυκλοθυμική αντίδραση του Καμμένου, που ίσως «έβγαζε είδηση».

Η αλήθεια είναι πως τον Καμμένο δεν μπορεί να τον παρακολουθήσει πλέον ούτε

ο... Καμμένος. Τη μια μέρα πάει σε κάποια συνοριακά φυλάκια και μετά μιλάει σε στελέχη της της Στρατιάς και δηλώνει ότι μόλις η Βουλή της Μακεδονίας ολοκληρώσει τη συνταγματική αναθεώρηση βιάσει της Συμφωνίας των Πρεσπών, αυτός θα αποχωρήσει από την κυβέρνηση και από την κυβερνητική πλειοψηφία (υποτίθεται ότι τα στελέχη του στρατεύματος πρέπει να μένουν εκτός πολιτικής και πολιτικών αντιπαραθέσεων, αλλά αυτά για τον Καμμένο -και όχι μόνο- είναι φιλά γραμματα). Μόλις του είπαν τι είχε πει και το συνειδητοποίησε, επανήλθε με νεότερη δήλωση (τέσσερις μόλις ώρες μετά την πρώτη), σύμφωνα με την οποία θα παραιτηθεί «αν -ο μη γένοιτο- αυτή η συμφωνία φτάσει για κύρωση στη Βουλή». Το «ο μη γένοιτο» δεν ξέρουμε πού το στηρίζει (στο ότι δε θα ολοκληρώσει τις αλλαγές ο Ζάεφ ή στο ότι δε θα προωθηθεί για κύρωση τη Συμφωνία ο Τσίπρας;), καταλάβαμε όμως πως κάτι ξέρει ο Τσίπρας όταν λέει γελώντας «πού να πάει».

Ο Καμμένος φρόντισε τις τελευταίες μέρες να διευκρινίσει και ότι δεν πρόκειται σε καμιά περίπτωση να υπερψηφίσει πρόταση μομφής που θα καταθέσει η ΝΔ. Αρα, η κυβέρνηση δεν πέφτει με ψήφο του

Καμμένου και όσων βουλευτών του έχουν μείνει πιστοί. Και από άποψη συνταγματικής τάξης, δε θα είναι μια κυβέρνηση μειοψηφίας, αφού ο Καμμένος θα εξακολουθήσει να τη στηρίζει χωρίς να συμμετέχει. Είναι άλλο ζήτημα τι θα εκτιμήσει ο Τσίπρας ότι τον συμφέρει από πολιτική άποψη.

Και τι θα κάνει ο Καμμένος αφού δε θα καταψηφίσει την κυβέρνηση; Μιλώντας στη Νεολαία των ΑΝΕΛ (ζητούμε συγγνώμη, αλλά εμείς μέχρι τώρα αγνοούσαμε ότι υπάρχει τέτοιο πράγμα) είπε πως «ήλθε η ώρα να πάρει θέση ο πρόεδρος της Δημοκρατίας». Και εξήγησε πως αν η συμφωνία υποκρύπτει αλυτρωτισμό, πρέπει «να μπλοκαριστεί από το Συμβούλιο Πολιτικών Αρχηγών υπό τον πρόεδρο της Δημοκρατίας». Τέτοιο όργανο (συμβούλιο πολιτικών αρχηγών) που περιγράφει ο Καμμένος δεν υπάρχει στην ελληνική πολιτειακή οργάνωση. Διάφορα τέτοια συμβούλια που έχουν συγκληθεί κατά καιρούς είναι άτυπα όργανα ανταλλαγής απόψεων, που δε δεσμεύουν κανέναν: ούτε την κυβέρνηση ούτε την αντιπολίτευση. Και βέβαια, τέτοιο συμβούλιο δεν μπορεί να συγκαλέσει ο ΠτΔ, αν δεν του το ζητήσει ο πρωθυπουργός.

Η εμφάνιση Καμμένου στο συνέδριο της Νεολαίας ΑΝΕΛ ήταν πραγματικά σπαρταριστή. Είχε ανάγκη από λίγο χειροκρότημα και «τα έδωσε όλα». Από πολιτική άποψη, ξεχωρίζουμε μια φράση του: «**Οι διαβεβαιώσεις που είχαμε ήταν ότι θα γίνει ο διάλογος, αλλά επειδή είναι γνωστές οι θέσεις και ο αλυτρωτισμός της άλλης πλευράς ο διάλογος θα πήγαινε κάποια χρόνια μετά**, διότι αυτοί δεν έχουν αλλάξει όπως απειλήθη και όπως εμείς ισχυριζόμαστε». Λέει ψέματα ο Καμμένος ότι ο Τσίπρας τον είχε διαβεβαιώσει πως δε θα υπάρξει συμφωνία ή πράγματι ο Τσίπρας τον κορόιδεψε; Απάντηση μπορούν να δώσουν μόνο αυτοί οι δύο, διαισθητικά όμως κάτι μας λέει ότι ο Τσίπρας τον κορόιδεψε (δε θα ήταν άλλωστε η πρώτη φορά, ούτε ο μοναδικός που κορόιδεψε ο Τσίπρας).

Ο Καμμένος δήλωσε ότι θα θέσει ζήτημα κομματικής πειθαρχίας για την ψήφιση της Συμφωνίας των Πρεσπών, κάλεσε όσους διαφωνούν να παραδώσουν την έδρα τους, «διαφορετικά θα είναι αποστάτες ή προδότες», και εξέφρασε την ικανοποίησή του επειδή ο ΣΥΡΙΖΑ ξεκαθάρισε ότι «δεν θα συμμετέχουν στα ψηφοδέλτια του υποψήφιοι ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 12

Μέλι-γάλα Ιταλία-Κομισιόν

Όλες οι πληροφορίες από τη Ρώμη και τις Βρυξέλλες δείχνουν πως ιταλική κυβέρνηση και Κομισιόν τα έχουν βρει στα μεγέθη του ιταλικού προϋπολογισμού. Ίσως τη στιγμή που θα διαβάσετε αυτές τις γραμμές να έχουν γίνει και οι σχετικές ανακοινώσεις. Οι διαπραγματεύσεις των δύο πλευρών υπήρξαν εντατικές τις τελευταίες δύο εβδομάδες και σκεπάστηκαν από ένα πέπλο μυστικότητας. Το παζάρι θύμιζε τα παζάρια που γνωρίσαμε τα τελευταία χρόνια ανάμεσα στα στελέχη της τρόικας και τους υπουργούς των ελληνικών κυβερνήσεων. Δηλαδή, έβριζαν κάτω τα νούμερα και άρχιζαν το κόψε-ράψε μέχρι να φτάσουν σε μια συμφωνία που να ικανοποιεί και τις δυο πλευρές.

Η διαφορά σε σχέση με την Ελλάδα είναι πως η Κομισιόν αντιμετώπισε την Ιταλία ως μια ιμπεριαλιστική δύναμη κι όχι ως μπανανία, όπως την Ελλάδα. Ακόμα κι έτσι, όμως, στο πλαίσιο μιας συμβιβαστικής λύσης, κάποια μέτρα κοινωνικού χαρακτήρα που είχαν υποσχεθεί οι δημαγωγοί (ιδιαίτερα αυτοί των «πέντε αστέρων») δε θα εφαρμοστούν. Δε φτάνουν τα λεφτά του αναθεωρημένου προϋπολογισμού. Για παράδειγμα, το «εισόδημα του πολίτη», ένα επίδομα που είχε τάξει ο Ντι Μάιο προεκλογικά, θα δοθεί με εισοδηματικά κριτήρια, ώστε να το πάρουν λίγοι (κάτι σαν το αλγίστου μνήμης ΕΚΑΣ).

Σκληραίνει τον βιομηχανικό προστατευτισμό η Γερμανία

Κατηγορούν τον Τραμπ ότι σηκώνει προστατευτικό τείχος στις ΗΠΑ και παραβιάζει τους κανόνες της «παγκοσμιοποίησης» με την επιβολή δασμών σε βιομηχανικά προϊόντα διάφορων χωρών. Δεν πάνε πίσω, άλλες ιμπεριαλιστικές χώρες, που ακολουθούν παρόμοιες πολιτικές. Για παράδειγμα, η Γερμανία άλλαξε τη νομοθεσία για τις βιομηχανικές επενδύσεις, προκειμένου να εμποδίσει την κινέζικη διείσδυση στο βιομηχανικό ιστό της.

Σύμφωνα με την προηγούμενη νομοθεσία, η κυβέρνηση είχε το δικαίωμα να επεμβαίνει σε περίπτωση που ξένος επενδυτής (ως ξένος επενδυτής ορίζεται οποιαδήποτε εταιρία εκτός ΕΕ) αγόραζε πακέτο τουλάχιστον 25% σε μια γερμανική εταιρία η οποία θεωρείται σημαντική για την εθνική ασφάλεια. Με τη νέα νομοθεσία, το κατώφλι παρέμβασης της γερμανικής κυβέρνησης μειώνεται στο 10%, ποσοστό που εξασφαλίζει ότι ο ξένος επενδυτής (ο γερμανικός Τύπος μιλάει ευθέως για Κινέζους) δε θα μπορέσει να ασκήσει έλεγχο πάνω στη γερμανική φίρμα.

Ετσι, το γερμανικό ιμπεριαλιστικό κράτος, ως εκπρόσωπος του συλλογικού συμφέροντος της μονοπωλιακής αστικής τάξης της χώρας, έρχεται να περιφρουρήσει αυτό το συμφέρον από τις «παρασπονδίες» χωριστών καπιταλιστών που πιθανόν να δελεαστούν από κάποιες κινέζικες προσφορές.

Βρήκε προσωπάρχη

Στην απέναντι όχθη του Ατλαντικού, ο Τραμπ βρήκε επιτέλους προσωπάρχη, σε αντικατάσταση του στρατηγού Κέλι, ο οποίος στα τέλη του χρόνου παίρνει τα μπογαλάκια του και την κάνει από το Λευκό Οίκο, χωρίς να στρέψει το κεφάλι του για ν' αναπολήσει τη θητεία του εκεί. «Απελθέτω απ' εμού το ποτήριον τούτο», ήταν η φράση που νοσηματοδότησε τη σκέψη των δύο πρώτων στους οποίους απευθύνθηκε ο Τραμπ. Ο Νικ Εϊερς, προσωπάρχης του αντιπροέδρου Πενς, βρήκε μια γελοία δικαιολογία για να αρνηθεί. Είπε πως προτιμά να επιστρέψει στο Τέξας και να δουλέψει εκεί για τη νίκη στις επόμενες εκλογές. Ο Κρις Κρίστι, πρώην κυβερνήτης του Νιου Τζέρσι, αρνήθηκε τη θέση με τη δήλωση «δεν είναι η σωστή στιγμή» για να αναλάβει τέτοια καθήκοντα. Ετσι, προκειμένου να βάλει το γαμπρό του (με ό,τι ήθελε ακολουθήσει), ο Τραμπ κατέληξε στη λύση ανάγκης του Μικ Μαλβέινι, μέχρι τώρα επικεφαλής της διεύθυνσης Διαχείρισης και Προϋπολογισμού του Λευκού Οίκου.

Είναι πραγματικά πρωτοφανές. Το πόστο του προσωπάρχη του Λευκού Οίκου είναι ένα από τα πιο ισχυρά στην πολιτειακή οργάνωση των ΗΠΑ (πολύ πιο σημαντικό από κάθε υπουργείο) και κανείς δε θέλει να το αναλάβει! Ας μην υποτιμούμε, όμως, τον Τραμπ. Με τα καραγκιοζιλίκια έγινε πρόεδρος, μ' αυτά θα προσπαθήσει να ξαναγίνει. Κι όταν ψιλοζορίζεται, κάνει μια θεατρική κατάθεση στεφάνου στο στρατιωτικό κοιμητήριο του Αρλινγκτον, για να στείλει το μήνυμα «Ξανακάναμε την Αμερική μεγάλη»...

COP24 - Τα αγκάθια στην... παράταση

Ένα ακόμα υποκριτικό ευχολόγιο

Τελικά, οι 196 χώρες που πήραν μέρος στην 24η διάσκεψη του ΟΗΕ για το κλίμα (COP24), στο Κατοβίτσε της Πολωνίας, κατόρθωσαν να συμφωνήσουν το περασμένο Σαββατόβραδο, ότι θα πρέπει να κάνουν κάποια βήματα για να εφαρμόσουν τη συμφωνία του Παρισιού, που υπογράφηκε το 2015.

Η διάσκεψη περιορίστηκε στο να «καλωσορίσει» την έκθεση των επιστημόνων του ΟΗΕ, που προειδοποιεί ότι η ανθρωπότητα έχει μόλις 12 χρόνια διορία για να εμποδίσει την αύξηση της θερμοκρασίας του πλανήτη πάνω από 1,5 βαθμό Κελσίου σε σχέση με τα προ-βιομηχανικά επίπεδα, διαφορετικά θα υποφέρει από τις επιπτώσεις της (πλημμύρες, αφόρητοι καύσωνες, λειψυδρία). Τα τρανταχτά στοιχεία της έκθεσης του Διακυβερνητικού Πάanel για την Κλιματική Αλλαγή (IPCC) δεν έπεισαν τις ΗΠΑ, τη Σαουδική Αραβία και τη Ρωσία, κι έτσι όλοι αρκέστηκαν στο πώς θα εφαρμοστεί η συμφωνία του Παρισιού, σύμφωνα με την οποία η αύξηση της θερμοκρασίας δε θα πρέπει να υπερβεί τους 2 βαθμούς.

Οι υπουργοί περιορίστηκαν σε ένα δισέλιδο κείμενο (https://cop24.gov.pl/fileadmin/user_upload/Ministerial_Katowice_Declaration_on_Forests_for_Climate_OFFICIAL_ENG.pdf), με το οποίο υποσχέθηκαν να επιταχύνουν τα βήματα για την εξασφάλιση της προστασίας των δασών, σύμφωνα με τη συμφωνία του Παρισιού, και να ενθαρρύνουν την επιστημονική κοινότητα να... ερευνά, αλλά και τις πόλεις, περιοχές, επιχειρήσεις και επενδυτές, να υλοποιήσουν τις όποιες δεσμεύσεις έχουν αναλάβει!

Δύσκολα θέματα, όπως το πώς θα γίνονται οι μετρήσεις των μειώσεων των εκπομπών ρύπων, έτσι ώστε να αποφευχθούν οι διπλοκαταγραφές, καθώς και το πώς θα χρηματοδοτηθούν οι φτωχές χώρες, αναβλήθηκαν για τα επόμενα χρόνια. Ο κίνδυνος για διπλοκαταγραφές προκύπτει από την πώληση δικαιωμάτων ρύπανσης, που έχει μετατραπεί σε διακρατικό και διεπιχειρησιακό εμπόριο εδώ και μία εικοσαετία.

Όπως είχαμε ξαναγράψει από αυτές εδώ τις στήλες (βλ. <http://www.eksegersi.gr/issue/700/Περιβάλλον/17606.Καταρρέει-το-εμπόριο-ρύπων>), το εμπόριο ρύπων καθιερώθηκε με το πρωτόκολλο του Κιότο (το Νοέμβριο του 1997) και έκτοτε πλασάρεται σαν μία φτηνή και αποτελεσματική μέθοδος για τη μείωση των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα (CO₂), που σύμφωνα με το πρωτόκολλο του Κιότο έπρεπε να μειωθούν μέχρι το 2012 σε επίπεδα 5.2% κάτω από αυτά της δεκαετίας

του '90. Η μείωση αποδείχτηκε τόσο... αποτελεσματική, που από την εφαρμογή της μέχρι το 2008 (δηλαδή πριν από το ξέσπασμα της τελευταίας παγκόσμιας οικονομικής κρίσης), οι εκπομπές CO₂ αυξήθηκαν περισσότερο από 40%, ενώ η παγκόσμια συγκέντρωση ανήλθε σε επίπεδα πρωτοφανή για την ιστορία του πλανήτη!

Καθώς δε το πρωτόκολλο του Κιότο δεν επικυρώθηκε ποτέ από τις μεγαλύτερες χώρες-ρυπαντές (όπως οι ΗΠΑ), ούτε απαιτούσε μειώσεις ρύπων από άλλες χώρες με ραγδαία βιομηχανική ανάπτυξη (όπως η Ινδία και η Κίνα), με το αιτιολογικό ότι είναι «ανεπτυγμένες», επόμενο ήταν το εμπόριο ρύπων να κυριαρχήσει στην Ευρώπη, με το ευρωπαϊκό εμπόριο ρύπων ν' αποτελεί το 73% του παγκόσμιου εμπορίου ρύπων διοξειδίου του άνθρακα, αξίας 92.4 δισ. ευρώ το 2008!

Τα χρόνια της κρίσης ήταν φυσικό να μειωθούν και οι εκπομπές ρύπων, αφού περιορίστηκε η βιομηχανική παραγωγή. Το εμπόριο εξακολουθούσε να παραμένει σταθερό, με αποτέλεσμα το 20% των παγκόσμιων εκπομπών ρύπων να είναι προϊόν αγοραπωλησίας!

Με τον τρόπο αυτό, μία βιομηχανία σε μία χώρα αγοράζει το δικαίωμα να ρυπαίνει περισσότερο από το επιτρεπόμενο όριο, από μία βιομηχανία σε μία άλλη χώρα, η οποία ρυπαίνει λιγότερο από το επιτρεπόμενο όριο. Είναι δηλαδή ένα... συγχωροχάρτι, όπως το είχε αποκαλέσει ένας επιστήμονας με κύρος ανάμεσα στους κλιματολόγους, γιατί ήταν από τους πρώτους που προειδοποιούσαν για την αύξηση της θερμοκρασίας του πλανήτη λόγω της αύξησης των εκπομπών αερίων, εξ αιτίας της βιομηχανικής ανάπτυξης την δεκαετία του '80: ο Τζέιμς Χάνσεν, που αποκαλείται «παππούς της παγκόσμιας υπερθέρμανσης».

Αν λοιπόν η βιομηχανία που έχει αγοράσει δικαιώματα ρύπανσης, προχωρήσει σε μειώσεις, τότε μπορεί οι μειώσεις αυτές να καταγραφούν και σε αυτήν αλλά και στη βιομηχανία που της πούλησε το δικαίωμα να ρυπάνει. Αυτό φαίνεται ότι επιχειρήσει να περάσει η Βραζιλία, η οποία με τη νέα κυβέρνηση του φασίστα Μπολσονάρου, που θα αναλάβει από τις αρχές του νέου χρόνου, πιθανώς να αποτραβηχτεί από τη συμφωνία του Παρισιού για το κλίμα.

Εκτός από το εμπόριο ρύπων, υπάρχει ένας ακόμα παράγοντας που καθορίζει το βαθμό που ρυπαίνει η κάθε χώρα. Η ραγδαία ανάπτυξη της παραγωγής σε χώρες της Ανατολής (όπως η Ινδία και η Κίνα)

οδήγησε στο φαινόμενο, πολλά καταναλωτικά προϊόντα που παράγονται στις χώρες αυτές να μην παράγονται για να καταναλωθούν εκεί, αλλά για να καταναλωθούν στις ανεπτυγμένες χώρες της Δύσης. Με τον τρόπο αυτό, οι δυτικές χώρες μείωσαν τις εκπομπές ρύπων, μεταφέροντάς τις ουσιαστικά στις χώρες της Ανατολής. Για παράδειγμα, η Βρετανία μείωσε τις εκπομπές CO₂ κατά 27% από το 1990 μέχρι το 2014, σύμφωνα με το βρετανικό ινστιτούτο Carbon Brief, με το 1990, ενώ οι εκπομπές διοξειδίου του βρετανικού Guardian (βλ. <https://www.carbonbrief.org/mapped-worlds-largest-co2-importers-exporters>). Πάνω από το μισό της μείωσης αυτής, όμως, προέρχεται από το γεγονός που περιγράφηκε παραπάνω. Αν η παραγωγή δεν είχε μεταφερθεί στην Ανατολή, τότε η μείωση των ρύπων θα ήταν 11%. Το ίδιο ισχύει και για τις ΗΠΑ. Οι εκπομπές της αμερικάνικης παραγωγής μειώθηκαν κατά 9% σε σχέση με το 1990, ενώ οι εκπομπές λόγω της κατανάλωσης διπλασιάστηκαν. Ακόμα μεγαλύτερη διαφορά μεταξύ των εκπομπών λόγω της ντόπιας παραγωγής και των εκπομπών λόγω της κατανάλωσης εμπορευμάτων που παράχθηκαν σε άλλες χώρες, υπάρχει στην Ελβετία. Εκεί οι εκπομπές της παραγωγής μειώθηκαν κατά 11%, ενώ οι εκπομπές της κατανάλωσης αυξήθηκαν κατά 44% το 2014 σε σχέση με το 1990!

Ξέρετε πόσο αυξήθηκαν οι εκπομπές ρύπων από την Κίνα; 430%! Εκεί αυξήθηκαν ταυτόχρονα και οι εκπομπές ρύπων λόγω της κατανάλωσης (400%). Αντίστοιχα, στην Ινδία, οι εκπομπές ρύπων αυξήθηκαν κατά 349% λόγω της παραγωγής και κατά 319% λόγω της κατανάλωσης!

Με τους παραπάνω τρόπους το περιβάλλον συνεχίζει να μολύνεται και οι χώρες της Δύσης να... καμαρώνουν για τη μείωση των εκπομπών ρύπων. Η διάσκεψη του Κατοβίτσε δεν ήταν παρά η φυσική συνέχεια όλων των προηγούμενων διασκέψεων για την κλιματική αλλαγή. Μετά από το ναυάγιο της Κοπεγχάγης (2009), ακόμα και η παραμικρή «συμφωνία» παρουσιάζεται ως «επιτυχία» και το μπαλάκι πετιέται στην επόμενη διάσκεψη που πλέον έχει καταντήσει κάτι σαν την «παγκόσμια μέρα» του περιβάλλοντος, του παιδιού ή του... χαρτιού τουαλέτας! Κάθε τι έχει την «παγκόσμια μέρα» του. Να μην έχει και το περιβάλλον την ετήσια παγκόσμια διάσκεψή του; Τι σόι πολιτισμό θα είχαμε στον πλανήτη; Όσο για την προστασία του πλανήτη, αυτή μπορεί να περιμένει! Για τον καπιταλισμό μείζον είναι το μέγιστο κέρδος και όχι το περιβάλλον.

Τζάμπα δουλειά μία φορά τη βδομάδα για τρία χρόνια!

Στους δρόμους κατέβηκαν στην περασμένη Κυριακή 15 χιλιάδες Ούγγροι, διαδηλώνοντας κατά του νέου εργασιακού νόμου που ψήφισε η φασιστική κυβέρνηση του Βίκτορ Ορμπαν. Σύμφωνα με αυτόν το νόμο, οι καπιταλιστές θα μπορούν να επιβάλλουν στους εργάτες να δουλεύουν υπερωριακά μέχρι και 400 ώρες το χρόνο (δηλαδή μία ημέρα την εβδομάδα παραπάνω) και να καθυστερούν τις πληρωμές των υπερωριών μέχρι και τρία χρόνια!

Μέχρι σήμερα οι καπιταλιστές μπορούσαν να επιβάλλουν υπερωρίες μέχρι 250 ώρες το χρόνο και να καθυστερούν τις πληρωμές για ένα χρόνο.

Δεν είναι τυχαίο που αυτός ο νόμος πολιτογραφήθηκε ως «νόμος σκλαβιάς» από τους διαδηλωτές που κατέκλυσαν τους δρόμους της Βουδαπέστης για αρκετές μέρες, φωνάζοντας συνθήματα κατά του Ορμπαν και συγκρουόμενοι με την αστυνομία. Ξέρετε τι υποστήριξε ο Ορμπαν; Ότι οι

διαδηλωτές είναι υποκινούμενοι από τον μεγαλοκαπιταλιστή Τζορτζ Σόρος! Ο Σόρος αποτελεί το τελευταίο «κόκκινο πανί» για την κυβέρνηση Ορμπαν, που τον κατηγορεί ότι χρηματοδοτεί ΜΚΟ για να καταστρέψει την Ουγγαρία μέσω της παράνομης μετανάστευσης! Γι' αυτό και τον περασμένο Ιούνιο ψήφισε νόμο που πολιτογραφήθηκε ως «Stop Soros», με τον οποίο επέβαλε φόρο 25% σε δωρεές προς ΜΚΟ που σχετίζονται με το μεταναστευτικό! Στο νόμο

εισάγεται και ένα νέο είδος εγκλήματος, αυτό της «προώθησης και στήριξης της παράνομης μετανάστευσης»!

Οι φασίστες πάντα ήθελαν ένα «κόκκινο πανί» για να εξαπατούν τους αφιονισμένους υποστηρικτές τους και να δικαιολογούν τη βάρβαρη πολιτική τους. Όμως το να δουλεύεις τζάμπα μία μέρα την εβδομάδα για τρία χρόνια, δεν είναι σίγουρο ότι θα μπορέσουν να το καταπιούν τόσο εύκολα οι ούγγροι εργαζόμενοι.

Δυτική Οχθη

Η αντίσταση δυναμώνει

Για έξι συνεχείς μέρες ο ισραηλινός στρατός έχει επιβάλει στρατιωτικό νόμο στη Δυτική Οχθη, μετά τα ένοπλα χτυπήματα της Αντίστασης εναντίον ισραηλινών στρατιωτών και εποίκων την προηγούμενη εβδομάδα. Κατα τη διάρκεια αυτών των ημερών, έχει δολοφονήσει τρεις παλαιστίνιους μαχητές της Αντίστασης και έχει τραυματίσει εκατοντάδες πολίτες που συμμετείχαν είτε σε συγκρούσεις με τον κατοχικό στρατό στις πόλεις Ραμάλα και Ελ Μπίρεχ είτε σε διαδηλώσεις υποστήριξης της Αντίστασης.

Παράλληλα, με βάση τη ναζιστική έμπνευση αρχή της συλλογικής ευθύνης, ο ισραηλινός στρατός έχει προχωρήσει σε κατεδαφίσεις σπιτιών ολόκληρων οικογενειών στη Δυτική Οχθη, επειδή μέλη τους συμμετείχαν σε επιθέσεις εναντίον ισραηλινών στόχων. Από το 2015, οι σιωνιστές έχουν αυξήσει τις κατεδαφίσεις σπιτιών Παλαιστίνιων που έκαναν επιθέσεις ενάντια σε Ισραηλινούς, πρακτική που παραβιάζει τη Συμφωνία της Γενεύης και άλλους διεθνείς νόμους.

Ανάμεσα στα σπίτια που κατεδάφισαν οι μπουλντόζες του ισραηλινού στρατού ήταν και αυτό του Ασράφ Νααλούα στην Τουλκαρέμ της Δυτικής Οχθης. Ο Νααλούα σκότωσε δυο ισραηλινούς εποίκους στη βιομηχανική περιοχή εβραϊκού εποίκισμού της Δυτικής Οχθης και δολοφονήθηκε από τους σιωνιστές μέσα στο κρησφύγετό του την προηγούμενη εβδομάδα. Ο παλαιστίνιος αγωνιστής κατάφερε να κρύβεται από τους σιωνιστές για περισσότερους από δυο μήνες, ενώ σύμφωνα με ρεπορτάζ

του ειδησεογραφικού πρακτορείου Middle East Monitor, ο ισραηλινός στρατός κατάφερε να τον εντοπίσει από πληροφορίες που του έδωσε η Παλαιστινιακή Αρχή που έχει στήσει ένα εκτενές δίκτυο χαφιέδων στη Δυτική Οχθη, συλλέγοντας καθημερινά πληροφορίες όχι μόνο για την πιθανή ύπαρξη οργανωμένων ένοπλων πυρήνων της Αντίστασης, αλλά και για τους πιο «ζωηρούς» Παλαιστίνιους. Με αυτόν τον τρόπο παρέχει πολύτιμες υπηρεσίες στους σιωνιστές, λειτουργώντας κυριολεκτικά ως υποχείριό τους.

Η σημασία της συνεργασίας της

Παλαιστινιακής Αρχής με το Ισραήλ για την καταστολή του παλαιστινιακού λαού της Δυτικής Οχθης τυγχάνει ιδιαίτερης εκτίμησης όχι μόνο από τους σιωνιστές αλλά και από τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό, τα συμφέροντα του οποίου διασφαλίζει η σιωνιστική οντότητα στη Μέση Ανατολή. Μπορεί η κυβέρνηση Τραμπ να έκοψε την αμερικάνικη χρηματοδότηση της Υπηρεσίας του ΟΗΕ για τους Παλαιστίνιους Πρόσφυγες, μην αναγνωρίζοντας πλέον το καθεστώς πρόσφυγα στη συντριπτική πλειοψηφία των προσφύγων του 1948 και των απογόνων τους, όμως για τις δυνά-

μεις ασφαλείας του Αμπάς τα χρήματα περισσεύουν. Μόνο για φέτος οι Αμερικάνοι διοχέτευσαν περισσότερα από 61 εκατομμύρια δολάρια για να τις εξοπλίσουν και να τις εκπαιδεύσουν, αλλά και για να συντηρήσουν το δίκτυο χαφιέδων της ΠΑ στη Δυτική Οχθη, φτάνοντας μέχρι το σημείο να βρουν παραθυράκι στην αμερικάνικη νομοθεσία προκειμένου να διασφαλίσουν τη συνέχιση της χρηματοδότησης της ΠΑ.

Ο παλαιστινιακός λαός και η νεολαία βλέπουν πιο ξεκάθαρα από ποτέ, ότι η Συμφωνία του Οσλο αποτελούσε από την αρχή της, 25 χρόνια πριν, θηλιά στο λαιμό τους. Αυτή η συνειδητοποίηση δεν αποτελεί μόνο σε θεωρητικό επίπεδο μεγάλο κίνδυνο για τους σιωνιστές, αλλά έχει αρχίσει ήδη να οπλίζει τα χέρια του παλαιστινιακού λαού της Δυτικής Οχθης. Ενώ λαός που πλέον δεν έχει τίποτα να χάσει εκτός από τις αλυσίδες του. Τα αποτελέσματα αυτής της συνειδητοποίησης γίνονται πιο ορατά μέρα με τη μέρα.

Το 2015, η κυβέρνηση Ομπάμα είχε προειδοποιήσει ότι η κατάρρευση της Παλαιστινιακής Αρχής θα δημιουργούσε μεγάλα προβλήματα στους σιωνιστές στη Δυτική Οχθη. Μια τέτοια εξέλιξη θα σήμαινε ότι οι σιωνιστές θα έπρεπε να σηκώσουν

μόνοι τους το βάρος της καταστολής του παλαιστινιακού λαού, όπως γινόταν πριν την Συμφωνία του Οσλο. Το κενό που θα άφηνε πίσω της η κατάρρευση των δυνάμεων ασφαλείας της ΠΑ θα έδινε φτερά στις οργανώσεις της Αντίστασης και τα προσφυγικά στρατόπεδα στη Δυτική Οχθη θα γίνονταν μέσα σε μια μέρα προπύργια του απελευθερωτικού αγώνα του παλαιστινιακού λαού. Μια νέα «Γάζα» στην καρδιά του σιωνιστικού κτήνους.

Οι ένοπλες επιθέσεις εναντίον ισραηλινών στόχων έχουν πυκνώσει, παρά την καταστολή από την ΠΑ και τους σιωνιστές. Οι νέοι μαχητές της Αντίστασης δε διστάζουν να θυσιάσουν τη ζωή τους προκειμένου να χτυπήσουν την Κατοχή και το μακρύ της χέρι, τους ακροδεξιούς εβραίους εποίκους της Δυτικής Οχθης και της Ανατολικής Ιερουσαλήμ. Η ακαριαία απάντηση της Αντίστασης στις δολοφονίες του Νααλούα και ενός από τους μαχητές που πραγματοποίησαν την ενέργεια ενάντια στους ισραηλινούς εποίκους, που ήρθε με την επίθεση ενάντια σε ισραηλινούς στρατιώτες την επόμενη μέρα, σχεδόν στο ίδιο σημείο, δείχνει το συντονισμό των πυρήνων της, αλλά και την επιχειρησιακή της ετοιμότητα.

Αυτές οι επιθέσεις απέδειξαν περίτρανα για άλλη μια φορά, ότι όσο και να θωρακίζεται η σιωνιστική κατοχή, με περιπολίες, κάμερες παρακολούθησης και τείχη, η Αντίσταση πάντα θα βρίσκει τρόπους για να της επιτεθεί, ενώ οι έποικοι δε θα νιώσουν ποτέ ασφαλείς στην παλαιστινιακή γη που έχουν κλέψει.

Ισραηλινοί έποικοι

Αναπόσπαστο στοιχείο της κατοχής

«**Η**βία των εποίκων (και ορισμένες φορές άλλων ισραηλινών πολιτών) εναντίων των Παλαιστίνιων έχει εδώ και καιρό γίνει μέρος της καθημερινής ζωής της Κατοχής στη Δυτική Οχθη. Αυτές οι ενέργειες περιλαμβάνουν από το μπλοκάρισμα δρόμων, λιθοβολισμούς σε αυτοκίνητα και σπίτια, επιδρομές σε χωριά και αγροκτήματα, πυρπόληση δασών και ξεριζώματα ελαιόδεντρων και καταστροφές σε φυτείες και ιδιοκτησίες, μέχρι ορισμένες φορές την εκτόξευση κοκτέιλ μολότοφ ή τη χρήση πραγματικών πυρών. Με το πέρασμα των χρόνων, αυτή η εκτεταμένη βία κατά των Παλαιστίνιων έχει οδηγήσει σε τραυματισμούς και απώλειες ζωών, όπως και καταστροφές περιουσίας και γης.

Σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο, το Ισραήλ έχει την υποχρέωση να προστατεύει τους Παλαιστίνιους στη Δυτική Οχθη από αυτή τη συμπεριφορά. Ωστόσο, οι ισραηλινές αρχές αποποιούνται συχνά τις ευθύνες τους, ακόμα κι όταν αυτές οι βίαιες ενέργειες μπορούν να αντιμετωπιστούν. Χιλιάδες μαρτυρίες, βίντεο και εκθέσεις, καθώς και πολλά χρόνια στενής παρακολούθη-

σης από το B'Tselem και άλλες οργανώσεις, αποκαλύπτουν ότι οι ισραηλινές δυνάμεις ασφαλείας όχι μόνο επιτρέπουν στους εποίκους να βλέπουν τους Παλαιστίνιους και την περιουσία τους, αλλά -ως φυσική συνέπεια- συχνά προμηθεύουν στους επιδρομείς υλικό και κάλυψη. Σε ορισμένες περιπτώσεις, συμμετέχουν επίσης στην επίθεση. Σε άλλες περιπτώσεις, οι δυνάμεις ασφαλείας έχουν εμποδίσει το κακό, μεταφέροντας τους Παλαιστίνιους που αποτελούν στόχους αντί τους ισραηλινούς επιδρομείς».

Τα παραπάνω δεν προέρχονται από παλαιστινιακή αλλά από ισραηλινή οργάνωση, τη B'Tselem (δραστηριοποιείται από το 1989) και περιλαμβάνονται σε άρθρο με τίτλο «Βία εποίκων: Απουσία εφαρμογής του νόμου» (βλ. https://www.btselem.org/settler_violence). Όσα αναφέρονται στο απόσπασμα που παραθέσαμε δεν προκαλούν έκπληξη. Όλα είναι γνωστά στους κατοίκους της Παλαιστίνης και του Ισραήλ. Όπως γνωστή είναι και η ατιμωρησία για τις επιθέσεις, όπως σημειώνει η ισραηλινή οργάνωση. Το 85% των ερευνών για τέτοιες επιθέσεις καταλήγει στο αρχείο και μόλις

το 1.9% οδηγήθηκε σε καταδίκες! Αυτό αναφέρεται σε άλλη έκθεση, που δημοσιεύτηκε τον Μάη του 2015 από την ισραηλινή ΜΚΟ Yesh Din.

Όλα τα παραπάνω μας ήρθαν στο νου όταν ακούσαμε τον δακρυσμένο Νετανιάχου να κλαψουρίζει για τη νεαρή γυναίκα που έχασε το αγέννητο μωρό της καθώς βρισκόταν στο πλήθος των «ανυποψίαστων» εποίκων που δέχτηκε πυροβολισμούς από Παλαιστίνιο.

Η τραγικότητα του θανάτου ενός εμβρύου έγινε εύκολη σπέκουλα στα χείλη του Νετανιάχου, που χαρακτηρίσε τους δράστες της επίθεσης ως τους «πιο μισητούς εγκληματίες που υπάρχουν στη Γη»! Με τον τρόπο αυτό θεωρεί ότι έβαλε ένα ακόμα επιχείρημα στο οπλοστάσιο της ισραηλι-

νής προπαγάνδας.

Πολλοί ίσως πουν ότι ο Παλαιστίνιος που άνοιξε πυρ κατά των εποίκων βλέπτει τον παλαιστινιακό αγώνα. Ωστόσο, αυτή η άποψη δε φαίνεται να μπορεί να σταθεί μέσα στους ίδιους τους Παλαιστίνιους που χαρακτήρισαν τον «πιο μισητό εγκληματία της Γης», ως «ήρωα» και επαίνεσαν την πράξη του.

Αυτό μπορεί να σοκάρει τους υπέρμαχους της μη βίας ή εκείνους που θεωρούν ότι η αντίσταση των Παλαιστίνιων θα πρέπει να αναπτυχθεί σε στρατιωτικά οργανωμένα πλαίσια, λες και πρόκειται για έναν τακτικό στρατό. Όμως οι Παλαιστίνιοι δεν έχουν δικό τους στρατό. Οι πολιτοφυλακές της Αντίστασης είναι σίγουρα ένα ισχυρό μέσο πάλης, όμως δεν

αποτελούν οργανωμένο στρατό με την μορφή που υπάρχει στα σύγχρονα κράτη, αφού οι Παλαιστίνιοι όχι μόνο δεν έχουν δικό τους κράτος, αλλά ακόμα και στις υποτιθέμενες «αυτόνομες» περιοχές που ζουν, είτε βιώνουν χρόνιο αποκλεισμό (Λωρίδα της Γάζας) είτε ζουν ανάμεσα σε διάσπαρτους ισραηλινούς εποίκισμούς που καρπώνονται όχι μόνο τη γη αλλά και το νερό, μετατρέποντας τις υπόλοιπες περιοχές σε ανοιχτά στρατόπεδα συγκέντρωσης.

Μπορεί για εμάς, που δεν έχουμε ζήσει ούτε για μία μέρα σε τέτοιες συνθήκες, να είναι σοκαριστικό το γεγονός του θανάτου ενός εμβρύου από πυροβολισμό στο ψαχνό κατά πολιτών. Όμως για τους Παλαιστίνιους αυτό δεν έχει καμία σημασία, πρώτα απ' όλα γιατί οι έποικοι αποτελούν εχθρό εξίσου απεχθή με τους ισραηλινούς στρατιώτες. Όχι μόνο γιατί έχουν καταπατήσει τη γη τους, αλλά και γιατί τους κλέβουν το νερό και τα μέσα διαβίωσής τους. Εχθροί τους δεν είναι μόνο οι ακραίοι έποικοι, αλλά όλοι, άσχετα με το πόσο καθέννας απ' αυτούς έχει βάψει τα χέρια του με παλαιστινιακό αίμα (υπάρχουν

πολλοί τέτοιοι) ή απλά γεύεται τα αγαθά που το Ισραήλ έχει κλέψει από τους Παλαιστίνιους. Αν οι βομβιστικές ενέργειες, τα μαχαίρωματα και οι πυροβολισμοί κατά διερχόμενων εποίκων τους αναγκάσουν να ξεκουμπιστούν από τη Δυτική Οχθη (όπως οι επιθέσεις αυτοκτονίας στη Λωρίδα της Γάζας ανάγκασαν το Ισραήλ να αποχωρήσει από αυτήν το 2005), τότε αυτά τα μέσα θα δικαιωθούν στη συνείδηση των Παλαιστίνιων γιατί θα είναι αποτελεσματικά.

Δεν μπορούμε να πούμε το ίδιο και για τη διεθνή συμπαράσταση στον παλαιστινιακό αγώνα, που δυστυχώς είναι ελάχιστα αποτελεσματική μέχρι τώρα, γιατί είναι περιορισμένη και αδύναμη. Γι' αυτό ας σταματήσουμε να μετράμε τον παλαιστινιακό αγώνα με τα δικά μας μέτρα και σταθμά και ας σκεφτούμε πώς θα βοηθήσουμε έναν λαό όπως τον παλαιστινιακό να βρει τη λευτεριά του, για να σταματήσει η σφαγή που έχει θύτη και θύμα. Το Ισραήλ είναι πάντοτε ο θύτης και οι έποικοι αποτελούν αναπόσπαστο στοιχείο της Κατοχής.

στο ψαχνό

Για μια «μαύρη» χρονιά

Μαύρη χρονιά ήταν το 2018, που «φεύγει» σε λίγες μέρες. Όχι μόνο γιατί ήταν η ένατη μνημονιακή χρονιά, αλλά και γιατί για μια ακόμα χρονιά δεν είχαμε αντιστάσεις στη μνημονιακή βαρβαρότητα.

Δεδομένου ότι θ' ακολουθήσουν και άλλες μνημονιακές χρονιές, όπως προβλέπεται από το πρόγραμμα του μετα-μνημόνιου, το καινούργιο που μπορεί να περιμένει κανείς το 2019 αφορά το δεύτερο σκέλος της «μαυρίλας»: την ανάπτυξη ταξικών αντιστάσεων.

Οι ταξικές αντιστάσεις, όμως, δεν παραγγέλλονται. Ούτε αναπτύσσονται με ευχολόγια και αγωνιστικές εκκλήσεις. Και βέβαια, δεν αποτελούν ταξικές αντιστάσεις οι «εθιμοτυπικές» 24ωρες απεργίες, που γίνονται είτε για να βγουν κάποιοι εργατοπατέρες από την υποχρέωση, είτε για να υπηρετήσουν προεκλογικές σκοπιμότητες, είτε επειδή κάποιοι μπερδεύουν την αντίσταση με την... αγωνιστική γυμναστική.

Οι ταξικές αντιστάσεις έρχονται ως αποτέλεσμα αλλαγών στην κοινωνική συνείδηση. Όταν, μάλιστα, το εργατικό κίνημα δεν είναι οργανωμένο, τα αντιστασιακά ξεσπάσματά του θα έχουν αναγκαστικά το χαρακτήρα του αυθόρμητου.

Η επισημάνση δε γίνεται για να μειώσει το χαρακτήρα αυτών των αντιστάσεων. Κάθε άλλο. Όχι μόνο γιατί οι εκρήξεις ενός αυθόρμητου κινήματος μπορούν να φέρουν αποτελέσματα προς όφελος των εργατών (χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι όσα έγιναν πρόσφατα στη Γαλλία με το μαχητικό στην εξέλιξη του κίνημα των Κίτρινων Γιλέκων), αλλά και γιατί μόνο μέσα σε ένα αγωνιζόμενο αυθόρμητο κίνημα μπορούν να καρπίσουν τα σπέρματα του συνειδητού, δημιουργώντας νέες συνθήκες για ολόκληρο το κίνημα.

Στη συγκρότηση και ενίσχυση του συνειδητού είναι που πρέπει να επικεντρωθούν οι πρωτοπόροι εργάτες. Σηκώνοντας στις πλάτες τους αυτό το ιστορικής σημασίας καθήκον.

Κοιτάζοντας το 2019 απ' αυτή τη σκοπιά, θα πρέπει να εντοπίσουμε τους κινδύνους που εγκυμονεί η καλλιέργεια του κοινοβουλευτικού κρετινισμού, που ενδέχεται να κρατήσει ακόμα και για δέκα μήνες, αν οι βουλευτικές εκλογές γίνουν το φθινόπωρο.

Δεν αναφερόμαστε μόνο στις αστικές κοινοβουλευτικές δυνάμεις, που καθορίζουν ανενόχλητες την πολιτική ατζέντα, αλλά και σ' εκείνες τις δυνάμεις που δεν κάνουν τίποτα για ν' αλλάξουν αυτή την ατζέντα, αλλά περιορίζονται να κολυμπούν στα βαλτόνερα των κοινοβουλευτικών διαδικασιών, επιδίδοντας κάποιες ψήφους και μετά μετρώντας αυτές τις ψήφους και κάνοντας αναλύσεις με βάση αυτό το μέτρημα.

Όσοι φλέγονται από την επιθυμία να ξαναδούν το εργατικό κίνημα στο δρόμο και μέσα στην κίνησή του να δεσπόζει το συνειδητό στοιχείο, πρέπει να κλείσουν τ' αυτιά τους στις Σειρήνες του κοινοβουλευτισμού και στον πολιτικό κρετινισμό που παράγουν οι διαδικασίες του. Για να σηματοδοτήσουν με τη στάση τους την απόλυτη διαφοροποίησή τους από τον αστισμό και τις διαδικασίες μέσω των οποίων εξασφαλίζει τη διαχείριση της εξουσίας του, εγκλωβίζοντας σ' αυτή τη λογική εργατικά και λαϊκά στρώματα.

Για να δείξουν και μ' αυτόν τον τρόπο την αποφασιστικότητά τους να κινηθούν κόντρα στο ρεύμα, στην κατεύθυνση της ανασυγκρότησης του εργατικού κινήματος σε ταξική βάση, στην κατεύθυνση της δημιουργίας ενός επαναστατικού πόλου, ικανού να τεθεί όχι απλά στην πρωτοπορία αλλά στην ηγεσία του αυθόρμητου κινήματος.

Καλή Χρονιά!

KONTRES

Παράλειψη με νόημα

Αναμενόμενο ήταν ότι ο Καραμανλής θα έκανε μια δήλωση προσερχόμενος στο συνέδριο της ΝΔ. Είθισται. Την έκανε, λοιπόν. Και τι είπε; Ότι «είμαστε στην τελική ευθεία μιας κρίσιμης εκλογικής αναμέτρησης» με στόχο «μια ευρύτατη κοινωνική πλειοψηφία, για κυβέρνηση ισχυρή και σταθερή, με ορίζοντα τετραετίας», που «θα υπηρετεί και θα υπερασπιστεί αποτελεσματικά τα εθνικά συμφέροντα, θα οδηγήσει τη χώρα σε επενδυτική και αναπτυξιακή ανάκαμψη και θα στηρίξει έμπρακτα τους κοινωνικά ασθενέστερους, που επλήγησαν περισσότερο και άδικα τα χρόνια της κρίσης». Κατέληξε με το αυτονόητο για στέλεχος και πρώην αρχηγό κόμματος: Την προοπτική αυτή, μόνο η δική μας Παράταξη μπορεί να διασφαλίσει. Στο μεγάλο αυτό αγώνα είμαστε όλοι στην πρώτη γραμμή». Εντάξει, με το τελευταίο όλοι διαπίστωσαν ότι ο Καραμανλής και χιούμορ διαθέτει και διάθεση αυτοσαρκασμού. Αλλά ούτε μια κουβέντα ενάντια στους ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ; Εναν υπαινιγμό έστω; Ούτε λέξη για το «Μακεδονικό»; Κι ούτε μια αναφορά στον Κούλη, που είναι ο αρχηγός, αλλά μόνο στην παράταξη; Γεμάτες νόημα οι παραλείψεις, που φάνταξαν πιο μεγάλες στο πλαίσιο μιας δήλωσης που δεν έφτασε ούτε τις εκατό λέξεις.

Γιουσουρούμ

Τον Χάρη Θεοχάρη τον είχαν σίγουρο για δεκανίκι του ΣΥΡΙΖΑ. Είχε δηλώσει ότι προτίθεται να υπερψηφίσει τη Συμφωνία των Πρεσπών. Διαρκούντος του συνεδρίου της ΝΔ, όμως, έδωσε μια συνέντευξη και είπε πως όσα πιστεύει αυτός είναι πιο κοντά σε όσα προτείνει ο Κούλης. Αν είναι να πάει στη ΝΔ, αναγκαστικά δε θα ψηφίσει τη Συμφωνία, οπότε ο Τσίπρας πρέπει να τον αντικαταστήσει με άλλον. 'Η να τον ανταμείψει με κάτι καλύτερο, για να τον πάρει από τον Μητσοτάκη. Ετσι είναι όμως το γιουσουρούμ. Κάποιος πουλάει, κάποιοι αγοράζουν και χτυπούν τις τιμές. Περιττεύει να πούμε ότι αυτός που που-

λάει είναι ο Θεοχάρης. Κι αυτοί που αγοράζουν είναι οι Τσίπρας και Μητσοτάκης. Ο οποίος κατάφερε και αγόρασε πρώτος. Ο Θεοχάρης είναι πλέον ΝΔ.

Μια ωραία ατμόσφαιρα

«Φαίνεται πως υπάρχουν κι άλλοι “Καμμένοι” των Πρεσπών», έγραψαν οι λογογράφοι και το είπε η Φώφη στην κεντρική επιτροπή του ΚΙΝΑΛ. Υποτίθεται ότι αναφερόταν στο Ποτάμι, όμως εκείνος που τσίμπησε ήταν ο Θεοχαρόπουλος της ΔΗΜΑΡ, που είπε: «Πράγματι υπάρχουν, όμως σε άλλα κόμματα και ρέπουν στα κύματα του εθνικολαϊκισμού».

Να υποθέσουμε ότι ο Θεοχαρόπουλος είναι έτοιμος να ψηφίσει «ναι» στη Συμφωνία των Πρεσπών, που είναι συμβατή με την προγραμματική θέση της ΔΗΜΑΡ; Ετσι δείχνουν τα πράγματα. Σ' αυτή την περίπτωση, οι ρέποντες στον εθνικολαϊκισμό δε θα βρίσκονται και στο ΚΙΝΑΛ που θα ψηφίσει «όχι»;

Ρελάνς

Ρελάνς Κούλη στον «είναι τρελός ο στρατηγός» Φραγκούλη Φράγκο. Με στρατηγό Μιχαήλ Κωσταράκο, που ήταν καλεσμένος στο συνέδριο της ΝΔ και εκφώνησε τον πανηγυρικό του δεκάριου: «Οι εκάστοτε κυβερνώντες πρέπει να εμφορούνται και να πιστεύουν στον πατριωτισμό και αυτό στην Ελλάδα των τελευταίων χρόνων δεν είναι πάντα σίγουρο». Φυσικά, κανένας δεν έδωσε σημασία στο τι είπε ο απόστρατος. Σημασία είχε η ίδια η παρουσία του. Δε θα μονοπωλούν τον «πατριωτισμό» ο ακροδεξιός Φράγκος και ο άλλος, ο ευρωβουλευτής των νεοναζιστών. Έχει και η ΝΔ το δικό της «πατριωτικό» γκεσέμι, με πλάκα τα γαλόνια. Δεν ξέρουμε αν θα τον κάνουν και βουλευτή, πάντως η αγωνία τους να μην αφήσουν χώρο στα δεξιά τους ήταν έκδηλη.

Αγρα πελατείας

Η Συντονιστική Επιτροπή της Ολο-

μέλειας των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος αναγκάστηκε να εκδώσει ανακοίνωση για να καταγγείλει άγρα πελατείας από δικηγορικά γραφεία και να προειδοποιήσει με λήψη πειθαρχικών μέτρων. Γράφει συγκεκριμένα: «Η μαζική αθρόα αποστολή μη ζητηθέντων (σ.σ. «ζητηθεισών», κύριοι δικηγόροι) επιστολών από δικηγορικά γραφεία προς κατηγορίες Ελλήνων πολιτών και δη εργαζομένων και συνταξιούχων, με τις οποίες τους ενημερώνουν για τις δυνατότητες δικαστικής διεκδίκησης περικοπών μισθών, συντάξεων, δώρων εορτών και επιδομάτων αδείας, οι οποίοι δεν είναι εντολές τους και δεν συνδέονται συμβατικά μαζί τους ούτε έχει ζητηθεί από αυτούς, είτε ατομικά είτε μέσω των συλλογικών φορέων εκπροσώπησής τους και θέτουν στη διάθεσή τους τις υπηρεσίες τους για την ανάληψη των σχετικών δικαστικών ή άλλων ενεργειών, συνιστά ανεπίτρεπτη επαγγελματική πρακτική και αθέμιτη διαφήμιση και μειώνει το κύρος και την αξιοπρέπεια του δικηγορικού λειτουργήματος».

Ξανακυκλοφορούμε στις 12 Γενάρη

Αυτό που κρατάτε στα χέρια σας είναι το τελευταίο φύλλο της «Κόντρας» για το 2018. Η εφημερίδα δε θα κυκλοφορήσει τα δύο επόμενα Σάββατα (η επικαιρότητα θα καλύπτεται, όπως γίνεται πάντα στη διάρκεια αυτών των μικρών διακοπών, από την ιστοσελίδα μας www.eksegersi.gr). Θα είμαστε ξανά στα σημεία πώλησης το Σάββατο 12 Γενάρη του 2019.

Ευχόμαστε προκαταβολικά σε όλους σας ΚΑΛΗ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΧΡΟΝΙΑ. Να προσπαθήσουμε να μετατρέψουμε μια χρονιά με τόσες εκλογικές αναμετρήσεις, που αφορούν το μοίρασμα των πόσων μεταξύ των διαχειριστών του βάρβαρου καπιταλιστικού συστήματος, σε χρονιά αναζωογόνησης του εργατικού κινήματος.

Prime Minister GR
@PrimeministerGR

Following

Η βομβιστική επίθεση στον ΣΚΑΪ είναι επίθεση δειλών & σκοτεινών δυνάμεων απέναντι στην δημοκρατία. Δεν πρόκειται να πετύχουν το στόχο τους. Ούτε να τρομοκρατήσουν, ούτε να αποπροσανατολίσουν. Εκφράζω την ειλικρινή μου συμπαραστάση στους δημοσιογράφους & εργαζόμενους του σταθμού.

Δούλος του κεφάλαιου

Όταν έχεις κηρύξει εμπάργκο στον ΣΚΑΙ, θεωρώντας ότι προβοκάρει την κυβέρνησή σου και διαδίδει «fake news» σε βάρος σου, έχεις έναν παραπάνω λόγο για να επιλέξεις τις πιο βαριές εκφράσεις και να χρησιμοποιήσεις το πιο σκληρό ύφος σε μια ανακοίνωση ενάντια στη συμβολική βομβιστική ενέργεια ενάντια σ' αυτό το άντρο του οργανωμένου ψεύδους. Ενας λακές του κεφαλαίου πρέπει να αποδεικνύει καθημερινά την πίστη του στα μεγάλα αφεντικά. Καιρός, λοιπόν, να επιστρέψουν τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ στα στούντιο του Αλαφούζου και των υπαλλήλων του.

Κάποιοι δικηγόροι βλέπουν άλλους να προσπαθούν να τους αρπάξουν την πελατεία. Γι' αυτό παρεμβαίνουν οι δικηγορικοί σύλλογοι. Εμείς όμως μένουμε στην ουσία: προσπαθούν να τραβήξουν συνταξιούχους και εργαζόμενους σε ατομικές ή ομαδικές προσφυγές, εξαπατώντας τους ότι θα πάρουν αναδρομικά, ενώ δεν υπάρχει τέτοια περίπτωση. Το αν θα πάρει τη «δουλειά» ο ένας ή ο άλλος δικηγόρος είναι αδιάφορο. Η εξαπάτηση μας ενδιαφέρει. Γι' αυτό και επαναλαμβάνουμε: μην τσιμπάτε.

Ανοιχτομάτα Δικαιοσύνη

Υπήρχε κάποτε ένας βουλευτής και υπουργός του ΠΑΣΟΚ, στενός πολιτικός φίλος του Γιωργάκη Παπανδρέου, ονόματι Ιωάννης Ανθόπουλος. Από τους πιο επιθετικούς σε ύφος πασόκους, με σκληρές νεοφιλελεύθερες απόψεις. Αυτός ο τύπος οργάνωσε το «λόμπινγκ» των πασόκων βουλευτών που κατέθεσαν την περιβόητη (ν)τροπολογία Πάχτα, προς όφελος του καπιταλιστή ιδιοκτήτη του Πόρτο Καρράς. Ο Γιωργάκης αναγκάστηκε να μην τους ξαναβάλει υποψήφιους. Απ' αυτούς σώθηκε -αν δεν κάνουμε λάθος- μόνο ο Κουρουμπλής, που σήμερα δρέπει δάφνες ως συριζαίος. Ο Ανθόπουλος, εκτός πολιτικής πλέον, ασχολήθηκε με «μπίζνες». Τις προάλλες, καταδικάστηκε από το Τριμελές Εφετείο Κακουρηγημάτων, με ομόφωνη απόφασή του, σε ποινή κάθειρξης 15 ετών για τοκογλυφία και ξέπλυμα βρόμικου χρήματος. Το δικαστήριο, με ψήφους 2-1, έδωσε ανασταλτικό χαρακτήρα στις εφέσεις του Ανθόπουλου και των συγκατηγορουμένων του. Κάθειρξη 15 ετών με αναστολή μέχρι το δεύτερο βαθμό! Ποιος είπε ότι η αστική Δικαιοσύνη είναι τυφλή;

Ντα τον Κούλη

Ρωτήθηκε ο Τσίπρας στις Βρυξέλλες, μετά τη σύνοδο κορυφής της προηγούμενης εβδομάδας, αν ενημέρωσε τους ευρωπαίους ηγέτες για την καταγγελία Μητσοτάκη ότι υπήρξε ανταλλαγή της μη περικοπής των συντάξεων με τη Συμφωνία των Πρεσπών. «Όλοι ήταν ενήμεροι και όλοι γνωρίζουν πάρα πολύ καλά τι συμβαίνει στην Ελλάδα και την υποκρισία κάποιων πολιτικών δυνάμεων. Ως εκ τούτου δεν χρειάστηκε να κουραστώ πολύ να πείσω κανέναν», απάντησε. Και κατέληξε με νόημα: «Όλοι βλέπουν και κρίνουν τις θέσεις και τη στάση των πολιτικών κομμάτων και προσώπων».

Μιλώντας από άποψη αρχών, ο Τσίπρας έκανε μια ακόμα επίδειξη ξενοδολείας. Τι δουλειά έχουν οι ηγέτες των άλλων ευρωπαϊκών χωρών με την πολιτική αντιπαράθεση στην Ελλάδα; Από πότε απέκτησαν το δικαίωμα να κρίνουν τις θέσεις και τη στάση των πολιτικών κομμάτων; Μιλώντας από άποψη πρακτικής πολιτικής, ο Τσίπρας είπε μια μπουρδα. Σιγά μην κάνουν «ντα» τον Κούλη η Μέρκελ, ο Μακρόν και οι αποδέλαιοι. Αν ο Κούλης γίνει πρωθυπουργός, θα τον δεχτούν όπως δέχτηκαν και τον Τσίπρα, παρά το γεγονός ότι τους είχε βρίσει πατόκορφα (και όχι μια φορά, αλλά για χρόνια).

Αποστάσεις

«Δεν γνωρίζω τον κύριο [Πετσίτη], ούτε ως δημόσιο πρόσωπο, ούτε ως κρατικό λειτουργό, ούτε ως κοινωνική συναναστροφή. Δεν έχω τίποτα να πω, **το όποιο θέμα** θα συζητηθεί στη Βουλή». Σαφέστατος στις αποστάσεις του από τον περιβόητο Πετσίτη ο συριζαίος βουλευτής και πρώην υπουργός Νίκος Ξυδάκης (συνέντευξη -όχι τυχαία- στα «Νέα» του Μαρινάκη). Κάνει, όμως, και ένα βήμα παραπάνω. Αναγνωρίζει ότι υπάρχει «θέμα», το οποίο δεν τον αφορά προσωπικά και περιμένει ν' ακούσει τι θα ειπωθεί στη Βουλή. Μοναξιάς για τον άλλοτε πανίσχυρο (ως alter ego του Τσίπρα) Νίκο Παππά.

Ο Καραμανλής δεν πήρε το λόγο στο συνέδριο της ΝΔ, πιστός στο δόγμα «βαριέμαι αφόρητα». Περιορίστηκε σε μια λακωνική δήλωση κατά την προσέλευσή του, στην οποία δεν ανέφερε ούτε μια φορά το όνομα Μητσοτάκης (αναφέρθηκε μόνο στην «παράταξη») και δεν άσκησε την παραμικρή κριτική στον ΣΥΡΙΖΑ και στον Τσίπρα.

Ο Σαμαράς πήρε το λόγο και προσπάθησε και πάλι να φορέσει... συμπέρο στον Κούλη τις ακροδεξιές-υπερεθνικιστικές απόψεις του, που είναι παρόμοιες μ' αυτές του Ορμπαν, του Κουρτς και της Λεπέν. Αρκεί μια σύγκριση της ομιλίας Σαμαρά με την ομιλία Αβραμόπουλου για να βγάλει κανείς συμπεράσματα για την ομηρία Μητσοτάκη από τον προηγούμενο αρχηγό της ΝΔ, ο οποίος φιλοδοξεί να ξαναβρεθεί στην αρχηγία του κόμματος, αν και όταν ο Κούλης κάνει τη «στραβή».

Ο Αβραμόπουλος έκανε μια ομιλία κοσμοπολίτικη, στην οποία κυριαρχούσαν η «μετωπική σύγκρουση των δυνάμεων που πιστεύουν στην Ευρώπη, με τον λαϊκισμό, τον ευρωσκεπτικισμό και τον εθνικισμό» (ας μην ξεχνάμε ότι τα ίδια λέει και ο ΣΥΡΙΖΑ). Δεν έκανε καμιά επίθεση στον ΣΥΡΙΖΑ, αλλά στάθηκε στα προτερήματα της ΝΔ και του Μητσοτάκη. Αναφέρθηκε και στο προσφυγικό, μιλώντας σαν... αρσενική Μέρκελ και καταλήγοντας με μπηχτή κατά του Σαμαρά και των άλλων ακροδεξιών της ΝΔ: «Να δείξουμε αυτό που είμαστε, μια μεγάλη λαϊκή, φιλελεύθερη παράταξη, με σαφή ευρωπαϊκό προσανατολισμό και εθνική στρατηγική, που δεν θα αφήνει περιθώρια στο λαϊκισμό των άκρων, να καπηλεύονται τον πατριωτισμό των Ελλήνων και τις δημοκρατικές τους ευαισθησίες».

Αντίθετα, ο Σαμαράς έσταζε αντικομμουνιστικό δηλητήριο και το ύφος του θύμιζε χωροφύλακα της δεκαετίας του '50. Σταχυολογούμε ενδεικτικά: «Ανοίγουμε σήμερα, με αυτό το συνέδριό μας, τα πανιά της ΝΔ προς τις εκλογές, με μια σημαία καρφωμένη στο καράβι μας, που γράφει “πρώτα η Πατρίδα!”» - «Και το πρόβλημα της λαθρομετανάστευσης, διάχυτο παντού. Και μαζί με τα συνεχή χτυπήματα της τρομοκρατίας, όλα αυτά δημιουργούν ήδη “ρωγμές” στην Ευρωπαϊκή ενοποίηση» - «Η Ευρώπη ενώνει πατρίδες. Δεν καταργεί πατρίδες! Ναι, την Ευρώπη την υπονομεύει ο λαϊκισμός! Αλλά, εξίσου, την υπονομεύει και ο εθνομηδενισμός!» - «Μετέτρεψαν τα Πανεπιστήμιά μας σε άσους εμπόρων ναρκωτικών και σε επίσημο χώρο στρατολόγησης του Ρουβίκωνα» - «Τελευταία, κάθε βράδυ τους βλέπουμε στο κανάλι τους, την ΕΡΤ, να κλαίει και να οδύρο-νται, που έχασε το ΕΑΜ το 1944, τη “μάχη της Αθήνας”» - «Θεωρούν την Αμφίπολη της Μακεδονίας μας... “σύμβολο εθνικισμού!”» - «Ποτέ δεν αγάπησαν τον Παύλο Μελά» - «Ποτέ δεν ένιωσαν την Ορθοδοξία σαν πολύτιμο κομμάτι της εθνικής μας ταυτότητας» - «Χαβιάρι και φαγοπότι με Αρη Βελουχιώτη!» - «Για πρώτη φορά κατέβηκε πάνω από ενάμιση εκατομμύριο κόσμος στους δρόμους, για το Μακεδονικό: Στη Θεσσαλονίκη αρχικά. Στην Αθήνα μετά. Σε δεκάδες πόλεις της χώρας στη συνέχεια. Και κατέβηκαν αυθόρμητα» - «Είδε ακόμα η κοινωνία μας μαθητές να κατεβαίνουν και να διαδηλώνουν για την Ελληνικότητα της Μακεδονίας. Μαζικά, αυθόρμητα, ενωτικά, ανεμίζοντας ελληνικές σημαίες. Δεν

έσπαγαν. Δεν έκαιγαν. Δεν κατέστρεφαν. Δεν απειλούσαν. Απλώς ζητούσαν να ακουστεί η αλήθεια τους. Η αλήθεια μας» - «Ξέρετε ότι χρόνια τώρα, ήμουν και είμαι αντίθετος με την εκχώρηση του ονόματος της Μακεδονίας» - «Ο Τσίπρας κάνει όλες τις υποχωρήσεις στα εθνικά θέματα» - «Είστε φιλελεύθεροι! Να είστε υπερήφανοι γι' αυτό! Είστε πατριώτες! Να είστε υπερήφανοι γι' αυτό! Τα σύνδρομα ενοχής τελειώσαν! Καταλάβετε το! Συνειδητοποιήστε το!».

«Ολα τα λεφτά» ήταν η κατακλείδα της ακροδεξιάς ομιλίας του: «Η συνειδηση της παράταξης είναι όρθια! Η συνειδηση του ελληνικού λαού, αφυπνίστηκε. Οι ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ τελειώσανε! Πάμε για την μεγάλη νίκη! Πάμε για την Ανάσταση της Ελλάδας! Πάμε να δώσουμε και πάλι φώς στο πρόσωπο της Ελλάδας. Είναι δίπλα μας, οι παρακαταθήκες των παλιών, οι προσδοκίες των σημερινών και τα όνειρα των νέων! Γιατί, και ο Μίκης το έχει κάνει τραγούδι: “Λευτεριά και Ρωμιοσύνη είναι αδελφια δίδυμα!”». Το τελευταίο, βέβαια, δεν το έχει μελοποιήσει ο Θεοδωράκης, το αγαπημένο παιδί της χούντας, ο Κατσαρός, το έχει μελοποιήσει. Πού να ξέρει, όμως, ο Σαμαράς από τέτοια; Τα μουσικά του γούστα αρχίζουν και τελειώνουν στην Άννα Βίση...

Στο ίδιο μήκος κύματος, αν και ένα «κλικ» κάτω από τον Σαμαρά, ήταν και ο ακροδεξιός Μάνφρεντ Βέμπερ, ο μόνος ευρωπαίος συντηρητικός που κατάφεραν να φέρουν στο συνέδριο. Ο οποίος δεν τόλμησε να εμφανιστεί ως εκπρόσωπος του ΕΛΚ. Η μόνη κομματική αναφορά που έκανε ήταν στο κόμμα του, το CSU, και στον φασίστα ιδρυτή του, Φραντς Γότζεφ Στράους. Είχε και την πλάκα του ο Βέμπερ, καθώς ήθελε να συγκεντρώσει τα πυρά του ενάντια στη σοσιαλδημοκρατία (δικός του αντίπαλος στις ευρωεκλογές είναι ο σοσιαλδημοκράτης Τίμερμανς) και γι' αυτό βάφτισε τον Τσίπρα... σοσιαλιστή, ώστε να μπορεί να κάνει ένα πακέτο των δύο (ευρωπαϊκή σοσιαλδημοκρατία και Τσίπρας).

Εχει ιδιαίτερη σημασία το «συμπέρο» που φόρεσε ο Σαμαράς στον Κούλη, καθώς είχε προηγηθεί η εναρκτήρια ομιλία του τελευταίου, στην οποία προσπάθησε να περιγράψει τη ΝΔ ως «ένα κόμμα πατριωτικό αλλά και ταυτόχρονα ευρωπαϊκό. Ένα κόμμα που τολμά τις μεγάλες αλλαγές, αλλά σέβεται την ιστορία του. Ένα κόμμα που αναγνωρίζει ότι υπάρχουν εθνικές αξίες σε πείσμα όσων θέλουν να τις διαγράψουν. Και τις υπερασπίζεται».

Οι εθνικιστικές δόσεις στην ομιλία του Μητσοτάκη ήταν «λελογισμένες». Φυσικά και αναφέρθηκε στο «Μακεδονικό» και στη Συμφωνία των Πρεσπών, φυσικά και επανέλαβε τα περί ανταλλαγής από τον Τσίπρα της μη περικοπής των συντάξεων με το «Μακεδονικό», όμως ούτε το ύφος του Σαμαρά χρησιμοποίησε ούτε περί «προδοσίας» μίλησε («εθνική υποχώρηση» ήταν η πιο σκληρή έκφραση που χρησιμοποίησε). Δεν παρέλειψε, μάλιστα, να κάνει επίθεση και στον εθνικισμό: «Ταυτόχρονα, όμως, ζητώ από τους πολίτες να μην σαγηνευτούν από τις σειρήνες του ανέξοδου εθνικισμού. Να βρεθούν, να βρεθούμε, όλοι μαζί απέναντι σε όσους καπηλεύονται τα πατριωτικά τους αισθήματα. Να μην ταυτιστούν με το μαύρο. Άλλο ο αγνός πατριωτισμός και άλλο η πατριδοκαπηλία. Όσο ταυτιζόμαστε με το πρώτο, άλλο τόσο αποστρεφόμαστε το δεύτερο.

Μην αφήσετε να αμαυρωθεί ο γνήσιος πατριωτισμός μας και να στήσει ο ΣΥΡΙΖΑ ένα νέο διχασμό πάνω στο δικό του εθνικό ναυάγιο».

Αυτά τα ζητήματα περίπου τα «ξεπέταξε» ο Μητσοτάκης, για να εστιάσει στα υπόλοιπα, τα νεοφιλελεύθερα στην οικονομία, στα ζητήματα «τάξης και ασφάλειας» (χωρίς τη φρασεολογία και το ύφος του Σαμαρά) και στη δημαγωγική υποσχεσιολογία (αύξηση κατώτατου μισθού με ρυθμό διπλάσιο απ' αυτόν του ΑΕΠ, διχίλιαρα για κάθε γέννηση κτλ.). Την πρόθεσή του να οργανώσει ένα συνέδριο που θα επιβεβαίωνε ότι ο ίδιος έκανε «τη δημιουργική ανανέωση και τη διεύρυνση» που μετέτρεψαν τη ΝΔ στη «μεγάλη κεντροδεξιά παράταξη που θα δώσει αξιόπιστη εναλλακτική λύση στο πρόβλημα της χώρας» ο Μητσοτάκης την έδειξε και με την αντιγραφή μιας από τις «μοντερνιές» του Ποταμιού. Εστησε ένα πάνελ με «προσωπικότητες» εκτός ΝΔ (Χωμενίδης, Κιντή, Μανσαγγάνης, Πιερρακάκης, Κωσταράκος), οι οποίοι υποτίθεται ότι έφεραν στους συνέδρους τις απόψεις της «κοινωνίας». «Στο Συνέδριό μας προσήλθαν σημαντικές προσωπικότητες από διαφορετικούς πολιτικούς και ιδεολογικούς χώρους. Είναι ένας αστερισμός από πρόσωπα που η σκέψη τους εμπλούτισε τις εργασίες μας και επιβεβαίωσε αυτό το οποίο λέω με τόσο μεγάλη ένταση, ότι είμαστε ένα ανοιχτό κόμμα», είπε στο κλείσιμο ο Μητσοτάκης, σαν να προσπαθούσε να βγάλει το ακροδεξιό «συμπέρο» που του είχε φορέσει ο Σαμαράς.

Όμως, εκ των πραγμάτων, αυτό το «συμπέρο» του έπεσε βαθύ. Την ενόχλησή του την έδειξε και με τον ύμνο και τις ευχαριστίες προς τον Μείμαρκα, χωρίς καμιά αναφορά στον Σαμαρά (τον ανέφερε κάποια στιγμή φευγαλέα στο τέλος, μαζί με τον Βρούση). Πέρα από το εξ αντικείμενου καπέλωμα από έναν πρώην στον νυν αρχηγό, με την κατάθεση διακριτής πολιτικής πλατφόρμας, η ομιλία Σαμαρά έδωσε την ευκαιρία στον ΣΥΡΙΖΑ να εστιάσει σ' αυτήν τη συζήτηση και την πολιτική αντιπαράθεση. «Δεν πρόλαβε να τελειώσει τα λεγόμενά του ο κ. Μητσοτάκης και αυτός που πραγματικά διοικεί το κόμμα, ο κ. Σαμαράς, με μια ομιλία βγαλμένη από την εποχή του εμφυλίου, κατάφερε να επιβεβαιώσει μέχρι κεραίας όσα είπε προχθές ο πρωθυπουργός. Έκανε άνοιγμα στην ακροδεξιά, στις υποκινούμενες από τη Χρυσή Αυγή καταλήψεις, και έδωσε στίγμα Ορμπαν και Σαλβίνι στο “ευρωπαϊκό” προφίλ της ΝΔ», έσπευσε να ανακοινώσει η Κουμουνδούρου. Και ο κυβερνητικός μηχανισμός προπαγάνδας (υπουργοί, βουλευτές, στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ, «ενσωματωμένοι» δημοσιογράφοι) έπιασε δουλειά. Στόχος, να «ζωγραφιστεί» ο Μητσοτάκης σαν όμηρος του Σαμαρά και των Γεωργιάδη-Βορίδη και να πολωθεί η πολιτική αντιπαράθεση γύρω από τους πόλους «ακροδεξιά» και «αριστερά».

Μπορεί να πει κανείς ότι αυτά δεν έχουν μεγάλη σημασία για τους ψηφοφόρους. Οι δεξιοί βρίσκονται στα κάγκελα με το «Μακεδονικό», οπότε ο Σαμαράς τους μεπετονάει γύρω από τα ψηφοδέλτια της ΝΔ. Την ίδια στιγμή, όμως, υπάρχουν οι λεγόμενοι κεντρώοι (ο «μεσαίος χώρος» που έλεγε ο Καραμανλής) που ανατριχιάζουν βλέποντας και ακούγοντας τον Σαμαρά. Αν χαθούν αυτοί, η εκλογική νίκη της ΝΔ γίνεται επίδικο.

Συνέχεια αποκαλύψεων στη δίκη των νεοναζιστών της ΧΑ

Κοινοβουλευτική δράση στην υπηρεσία του κεφαλαίου (2)

Γράφαμε στο προηγούμενο φύλλο για τα όσα αποκαλύφθηκαν στη δίκη των νεοναζιστών της ΧΑ, από την ανώνωση εκατοντάδων Ερωτήσεων που είχε υποβάλει στη Βουλή ο Λαγός, ο οποίος ανάλωσε ένα σχεδόν μήνα συνεδριάσεων για να αναγνωστεί η... πλούσια κοινοβουλευτική του δράση. Όπως σημείωσαμε, οι Ερωτήσεις αυτές δεν υποβλήθηκαν από τον Λαγό και τους άλλους βουλευτές του νεοναζιστικού μορφώματος για να ενισχύσουν την εκλογική τους επιρροή, αλλά για να χτίσουν το άλλοθι του «νόμιμου κοινοβουλευτικού κόμματος» που «απεχθάνεται και καταδικάζει τη βρία, απ΄ όπου κι αν προέρχεται». Όπως αποκαλύψαμε, ο Λαγός δεν αξιοποίησε τις απαντήσεις που πήρε από τους υπουργούς (π.χ. τις απαντήσεις του πρώην υπουργού Β. Αποστόλου για τη φέτα ΠΟΠ), γεγονός που επιβεβαιώνει ότι ο νεοναζιστής βουλευτής δεν κατέθεσε αυτές τις Ερωτήσεις για να υπερασπιστεί τα συμφέροντα των φτωχών κτηνοτρόφων.

Αποκαλύψαμε, επίσης, ότι και ο Λαγός υπέβαλε πολλές Ερωτήσεις υπέρ του ναυπηγικού και του εφοπλιστικού κεφαλαίου και σταθήκαμε σε μία Ερώτηση για τη Ναυπηγοεπισκευαστική Ζώνη του Περάματος. Πριν επανέλθουμε σ΄ αυτή την... πλούσια κοινοβουλευτική δράση υπέρ των συμφερόντων του κεφαλαίου, θα σταθώμει για λίγο στα όσα έλεγε ο Λαγός στις 9 Σεπτεμβρίου του 2013, σε συνομιλία του με τον (πρώην πλέον) χρυσοαυγίτη Σ. Δεβελέκο που για ένα διάστημα υπήρξε οδηγός και φρουρά του φίρερ της ΧΑ. Η συνομιλία διήρκησε περίπου 17 λεπτά και ο Λαγός έλεγε, ανάμεσα στ΄ άλλα, στον Δεβελέκο: «Παράτησα τη Βουλή τελείως. Όταν πηγαίνεις στην Επιτροπή, είναι 75 ευρώ. Ξέρεις τι έκανα πριν από πέντε μέρες; Τους πήρα τηλέφωνο και τους είπα βγάλτε με από τις Επιτροπές. Δε θα 'μαι σε καμία Επιτροπή και ας μου λείπουν αυτά τα λεφτά. Εντάξει. **Δεν μπορώ, ούτε να τους βλέπω ούτε να με βλέπουν. Δηλαδή, πώς στη Βουλή και αηδιάζω πολύ, για τους δικούς μας και μετά για τους υπόλοιπους!**»

Αυτό που δηλώνει ότι αηδιάζει μέσα στη Βουλή και δεν μπορεί να βλέπει όλους χωρίς εξόριση τους βουλευτές (και περισσότερο τους χρυσοαυγίτες), αυτός που δηλώνει ότι δε θα συμμετέχει σε καμία κοινοβουλευτική επιτροπή, θυσιάζοντας το εδωμόνιοταπεντάρι ευρώ που φέρνει κάθε συμμετοχή σε συνεδρίαση Επιτροπής, δεν προσδοκά κανένα όφελος για τους κτηνοτρόφους ή για άλλα κομμάτια του σκληρά εκμεταλλευόμενου ελληνικού λαού από την υποβολή Ερωτήσεων και Επίκαιρων Ερωτήσεων. Απλά τις κατέβηταν για τους σκοπούς που αναφέραμε παραπάνω: να να χτίσουν άλλοθι νομιμότητας και κοινοβουλευτικής σοβαρότητας.

Αδιαφορία για τους αγρότες

Γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο για την Ερώτηση 5607/24.5.2016 του Λαγού προς τον Αποστόλου, με τίτλο «η φέτα στυλοβάτης της ελληνικής κτηνοτροφίας» και για την αποκαλυπτική απάντηση του Αποστόλου, ότι και ο Καναδάς μπορεί να παράγει φέτα αρκεί να χρησιμοποιεί πρόβριο και γίδινο γάλα. Ο Αποστόλου έβαλε την ταφόπλακα στη φέτα ως προϊόν ΠΟΠ και έδωσε το ΟΚ στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή να ξεπουλάει τη φέτα στις Συμφωνίες Ελεύθερων Συναλλαγών με παρόμοιο περιεχόμενο, αλλά δεν έκανε την γκάφα του Λαγού να τις καταθέσει ως αναγνωστέα έγγραφα. Φρόντισε να τις βάζει.

◆ Στις 12.1.2018 ο Λαγός κατέθεσε την Ερώτηση 2555 στο υπουργείο Τουρισμού με θέμα: «Κρουαζιέρα και προγραμματισμός αφίξεων στην Ελλάδα». Στην αρχή αναφέρεται στην πτώση της κρουαζιέρας το 2017, επιχειρηματολογεί ότι η λιμάνια της Βορείου Αφρικής, της Μέσης Ανατολής και της Τουρκίας δε θα είναι επιλέξιμα από τους ξένους τουρίστες και καταλήγει ότι αυτό θα είναι ευνοϊκό για τον ελληνικό τουρισμό κρουαζιέρας. Στη συνέχεια, υποβλήνει δύο ερωτήσεις στον υπουργό Τουρισμού: Πρώτον που αποδίδει τη ραγδαία πτώση της κρουαζιέρας στα ελληνικά λιμάνια και δεύτερον ποιες μεγάλες εταιρίες κρουαζιέρας ενήμερώναν το υπουργείο ότι έχουν συμπεριλάβει την Ελλάδα στα προγράμματά τους τα επόμενα χρόνια;

ελληνικό λαό γενικότερα) και γι΄ αυτό δε δίνουν την παραμικρή σημασία στις απαντήσεις που παίρνουν από τους υπουργούς.

Ρώτησε ο Λαγός: «*Τι ακριβώς έχει πράξει μέχρι σήμερα η ελληνική κυβέρνηση για να προστατέψει 130 περίπου ελληνικά προϊόντα και παραγωγούς των αγροκτηνοτροφικών προϊόντων που έχουν χαρακτηριστεί ως ΠΟΠ ή ΠΓΕ και ποια αποτελέσματα έχει αποκομίσει για τον Έλληνα αγροκτηνοτρόφο.*».

Απάντησε ο Αποστόλου: «*Οι διαπραγματεύσεις για τις εμπορικές συμφωνίες και μέσω αυτών η προστασία των Γεωγραφικών Ενδείξεων αγροτικών προϊόντων και τροφίμων σε τρίτες χώρες, αποτελούν αρμοδιότητα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής κατόπιν σχετικής εντολής από το Συμβούλιο της ΕΕ...*». Άλλα έλεγε ο Αποστόλου την ίδια περίοδο, απαντώντας σε δημοσιογραφικά ερωτήματα και εκδίδοντας δελτία Τύπου. Υποστήριζε ότι για τις αρνητικές για τη φέτα εξελίξεις στο πλαίσιο των Συμφωνιών Οικονομικής Εταιρικής Συνεργασίας της ΕΕ με τον Καναδά και με χώρες της Αφρικής ευθύνεται η κυβέρνηση των Σαμαροβενιζέλων.

Ακόμα, απέκρυπτε σκόπιμα την απόφαση της Κομισιόν «για την χαλάρωση και απλούστευση των υφιστάμενων κανόνων καταγωγής», προκειμένου να ρίξει τις ευθύνες αποκλειστικά στην κυβέρνηση των Σαμαροβενιζέλων και να κρύψει τη συνυπευθυνότητα της κυβέρνησης των Τσιπροκαμμένων. Το αποκορύφωμα ήταν το φέμα του Αποστόλου, ότι μετά την πάροδο πενταετίας θα βελτιωθεί η κατάσταση με τη φέτα ως προϊόν ΠΟΠ.

Όμως, η Ανακοίνωση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο Συμβούλιο [COM (2007) 635 τελικό] ανέφερε: «3.5. Κανόνες καταγωγής: Η Επιτροπή θεωρεί τους νέους κανόνες καταγωγής στο πλαίσιο της ΣΟΕΣ (Συμφωνία Οικονομικής Εταιρικής Χέσης) ως αναπόσπαστο μέρος των ρυθμίσεων για την πρόσβαση στην αγορά εμπορευμάτων της ΣΟΕΣ. Η Επιτροπή υπενθυμίζει την πρότασή της **για τη χαλάρωση και την απλούστευση των υφιστάμενων κανόνων καταγωγής** του Κοτονού στο πλαίσιο μιας ΣΟ-ΕΣ». Πιο αποκαλυπτική ήταν η υποσημείωση 7 του ίδιου εγγράφου: «*Η προσφορά περιλαμβανό **σταχευμένη χαλάρωση των κανόνων καταγωγής για τα αγροτικά προϊόντα** και σημαντική χαλάρωση για τα αλιευτικά και τα κλωστοϋφαντουργικά προϊόντα. Την προσφορά αυτή **δέχθηκαν με ικανοποίηση οι περιφέρειες ΑΚΕ.** Οι διαπραγματεύσεις για τους κανόνες καταγωγής συνεχίζονται*» (οι εμφάσεις δικές μας).

Ούτε αυτή την απάντηση του Αποστόλου για τα προϊόντα ΠΟΠ και ΠΓΕ αξιοποίησαν ο Λαγός και η ΧΑ. Απόλυτη αδιαφορία!

Καμμός για τους εφοπλιστές και τους εργολάβους της Ζώνης

Μπορεί για τους αγρότες να μην έδιναν δεκάρα τσακιστή οι νεοναζιστές, δεν ισχύει όμως το ίδιο για την υπεράσπιση των συμφερόντων της εφοπλιστικού και ναυπηγοεπισκευαστικού κεφαλαίου (και όχι μόνο), την οποία ο Λαγός έκανε στη Βουλή με ιδιαίτερη επιμέλεια. Ουμίζουμε ότι και ο άλλος βουλευτής Πειραιά των χρυσοαυγιτών, Κούζιζκος υπέβαλε Ερωτήσεις με παρόμοιο περιεχόμενο, αλλά δεν έκανε την γκάφα του Λαγού να τις καταθέσει ως αναγνωστέα έγγραφα. Φρόντισε να τις βάζει.

◆ Στις 12.1.2018 ο Λαγός κατέθεσε την Ερώτηση 2555 στο υπουργείο Τουρισμού με θέμα: «Κρουαζιέρα και προγραμματισμός αφίξεων στην Ελλάδα». Στην αρχή αναφέρεται στην πτώση της κρουαζιέρας το 2017, επιχειρηματολογεί ότι η λιμάνια της Βορείου Αφρικής, της Μέσης Ανατολής και της Τουρκίας δε θα είναι επιλέξιμα από τους ξένους τουρίστες και καταλήγει ότι αυτό θα είναι ευνοϊκό για τον ελληνικό τουρισμό κρουαζιέρας. Στη συνέχεια, υποβλήνει δύο ερωτήσεις στον υπουργό Τουρισμού: Πρώτον που αποδίδει τη ραγδαία πτώση της κρουαζιέρας στα ελληνικά λιμάνια και δεύτερον ποιες μεγάλες εταιρίες κρουαζιέρας ενημέρωναν το υπουργείο ότι έχουν συμπεριλάβει την Ελλάδα στα προγράμματά τους τα επόμενα χρόνια;

Είναι φανερό ότι ο Λαγός λειτουργεί σαν στέλεχος

εφοπλιστικής εταιρίας. Είναι γνωστό ότι αυτά τα στελέχη αμείβονται πλουσιοπάροχα. Ο Λαγός, όμως, προσφέρει τις υπηρεσίες του... για την Ελλάδα, όπως λένε όπου σταθούν κι όπου βρεθούν οι νεοναζιστές της ΧΑ. Εσείς τι φαντάζεστε;

◆ Στις 14.8.2018 ο Λαγός κατέθεσε την Ερώτηση 726 με θέμα: «Πωλούνται και τα τρία μεγαλύτερα Ελληνικά Ναυπηγεία». Στην αρχή αναφέρει ότι η διαδικασία πώλησης των ελληνικών ναυπηγείων ως Σκαρामαγκά, Σύρο και Ελευσίνα βρίσκεται στην τελική φάση και ότι την ίδια στιγμή η COSCO αυξάνει την παρουσία της στην Ελλάδα (οι νεοναζιστές της ΧΑ, χωρίς να παίρνουν καμία προφυλαχή, από τη μια καταγγέλλουν τη διείσδυση του κινεζικού κεφαλαίου και από την άλλη αβαντάρουν το ρώσικο κεφάλαιο). Καταλήγοντας, ο Λαγός ρωτά τους υπουργούς Οικονομίας και Ναυτιλίας **για ποιο συγκεκριμένο λόγο δε δίνουν φορολογικά κίνητρα στη ναυπηγοεπισκευαστική βιομηχανία!**

Μην πάει ο νους σας στο... κακό, «για την Ελλάδα» ενδιαφέρεται ο χρυσοαυγίτης, από «αγνά πατριωτική κίνητρα» διανέμεται. Διαποκέας και τα παρόμοια είναι για τα άλλα αστικά κόμματα.

◆ Στις 4.7.2018 ο Λαγός κατέθεσε την Ερώτηση 7304, με θέμα «Πωλούνται οι στρατιωτικές δραστηριότητες του Σκαραμαγκά». Ρωτούσε τους υπουργούς Άμυνας και Οικονομικών αν θα ενισχύσουν τη ναυπηγοεπισκευαστική βιομηχανία, θυμίζοντάς τους ότι η Τουρκία μονοπωλεί τη βιομηχανία αυτή στην Ανατολική Μεσόγειο.

Ιδού οι τίτλοι μερικών ακόμα Ερωτήσεων του Λαγού:

◆ Ερώτηση 7806/30.8.2016: «Ναυαγεί οριστικά ο ναυπηγικός ελληνικός κλάδος».

◆ Ερώτηση 6965/12.7.2016: «Η ΕΕ αναζητεί ναυπηγεία και η Ελλάς πουλάει τα δικά της».

◆ Ερώτηση 6337/25.1.2013: «Ανάπτυξη της Επισκευαστικής Ζώνης στο Πέραμα».

Για τους... πατριώτες καπιταλιστές, ρε γαμώτο!

Ο Λαγός δεν περιορίστηκε στην υπεράσπιση του εφοπλιστικού και ναυπηγικού κεφαλαίου. Δεν άφησε παραπνεμένο κανέναν... πρόσφορο καπιταλιστικό κλάδο.

◆ Στις 6.7.2016 κατέθεσε την Ερώτηση 6780 με θέμα: «Τροχοπέδη η επιβάρυνση του τουρισμού με φόρους». Ρωτούσε τον υπουργό Οικονομίας για τις παρεμβάσεις που σχεδίασε προκειμένου να αυξηθεί η κρουαζιέρα και ο θεματικός τουρισμός.

◆ Η Ερώτηση 7813/30.8.2016 αναφερόταν στις «καθυστερήσεις ειδοόδου στην χώρα τουριστών από Ρουμανία και Βουλγαρία». Με αγωνία και αγανάκτηση ο Λαγός ρωτούσε τους υπουργούς «με ποιο τρόπο αντιμετωπίζονται το δυσφημιστικό για την χώρα μας πρόβλημα που πέραν των άλλων κοστίζει οικονομικά σε ολόκληρη τη βόρεια Ελλάδα». Περριτεύει να πούμε ότι πρόκειται για «λόμπινγκ» υπέρ των τουριστικών καπιταλιστικών επιχειρήσεων. Μόνο που αυτό το «λόμπινγκ» δεν είχε καμιά... υλιστική παράμετρο. Γινόταν για... υγιείς πατριωτικούς λόγους.

◆ Στο ίδιο θέμα επανήλθε στις 4.7.2017, με την Ερώτηση 6907. Παρά την προσπάθεια του Λαγού να εμφανιστεί ως θεσμικός παράγοντας, φαίνεται καθαρά η προσπάθειά του να ασκήσει πίεση στην κυβέρνηση για να ικανοποιήσει τις απαιτήσεις των μεγαλοξενόδων-καπιταλιστών.

◆ Στις 24.5.2016 κατέθεσε την Ερώτηση 5610, με θέμα: «Κατανοιά οικονομικής αρμοφείας τουριστικών επιχειρήσεων». Εκείνη την περίοδο προωθούνταν η κατάρνηση του μειωμένου ΦΠΑ στα νησιά του Αιγαίου (από την 1η Ιούνη). Ο Λαγός παρενέβη για λογαριασμό των μεγαλοξενοδόχων και λοιπών καπιταλιστών των νησιών, ζητώντας η μείωση να εφαρμοστεί από τις 30 Σεπτεμβρίου, **«ώστε να έχουν μεγαλύτερη οικονομική ρευστότητα οι τουριστικές επιχειρήσεις**» στα νησιά και να μην επιδικαστεί βίαια η οικονομική τους ασφύξις». Αλλιην μια Ερώτηση για την... πατριδα (που με ένα μικρό αναγραμματισμό γίνεται πατρίδα).

◆ Δεν άφησε παραπνεμένους ούτε τις εισαγωγικές και εμπορικές επιχειρήσεις ο Λαγός. Με την Ερώτηση

4137/23.7.2015 ζήτησε από τους υπουργούς Οικονομίας και Οικονομικών να διευρυνθεί το όριο μεταφοράς χρημάτων στο εξωτερικό για εμπόρους εισαγωγείς και εξαγωγείς, γιατί ο έλεγχος κεφαλαίων προκάλεσε σ΄ αυτούς οικονομική ασφυξία.

◆ Με την Ερώτηση 1706/2.12.2016 ο Λαγός εξέφρασε την αγωνία των νεοναζιστών για επικείμενο λουκέτο στο 20% των καπιταλιστικών επιχειρήσεων ΑΕ και ΕΠΕ και ζήτησε από τους υπουργούς να του απαντήσουν ποια είναι τα σχέδιά τους για να αναστραφεί αυτό το αρνητικό κλίμα.

Στις 17.2.2016 η αγωνία κόντευπε να προκαλέσει στον Λαγό... εγκεφαλικό. Με την Ερώτηση 3768 ενδιαφέρθηκε για τη **«Δραματική κατάσταση της ελληνικής επιχειρηματικότητας»**. Επειδή προφανώς δεν ικανοποιήθηκε από τη στάση της κυβέρνησης σ΄ αυτό το... μείζον εθνικό θέμα, κατέθεσε για δεύτερη φορά την ίδια Ερώτηση, στις 7 Μάρτη του 2016.

Θαμμάστε ελκρινή ηθνική αγωνία ενός γνήσιου πατριώτη: «*Το πρόβλημα της ρευστότητας των ελληνικών επιχειρήσεων, μικρού και μεγάλου μεγέθους, έγινε οξύτερο το παρελθόν καλοκαίρι, αν και χαρακτηρίζει μόνιμος την τελευταία πενταετία τις ελληνικές επιχειρήσεις. Αυτό οδήγησε σε ένα κύμα φυγής των ελληνικών επιχειρήσεων από τη χώρα μας, όσων τουλάχιστον δεν έβδαν οριστικό λουκέτο.*».

Αντικινεζικά μεν, φιλορωσικά δε

Όπως αναφέραμε παραπάνω, και ο Λαγός και οι άλλοι νεοναζιστές έπαιρναν θέση ενάντια στην COSCO και γενικά την κινεζική διείσδυση. Σταχυολογούμε (αυτές δεν είναι οι μοναδικές Ερωτήσεις των νεοναζιστών):

◆ Ερώτηση 7158/20.7.2016 με τίτλο: «Κινεζοποίηση μετά τον Πειραιά και του Οριάσιου από την COSCO».

◆ Ερώτηση 3624/1.3.2016 με τίτλο: «ΤΑΙΠΕΔ, Αρχαιότητες Λιμένων Πειραιώς και COSCO».

Οι Ερωτήσεις αυτές δεν υποβλήθηκαν, φυσικά, λόγω... αγνών πατριωτικών αισθημάτων ενάντια στην... κινεζική ακρίδα. Γιατί σε ό,ι αφορά την... ρώσικη αρκούδα, ξεχειλίζει η χρυσοαυγίτικη αγάπη. Σταχυολογούμε μερικές μόνο από τις φιλορωσικές Ερωτήσεις:

◆ Ερώτηση 6132/6.6.2017, με τίτλο: «Υπεροπλία της Τουρκίας με αγορά πυραύλων S-400». Ο Λαγός επισημαίνει ότι «ο ρώσος πρόεδρος Βλαντιμίρ Πούτιν δήλωσε την Πέμπτη 1-6-2017 πως η Ρωσία είναι έτοιμη να πουλήσει στην Τουρκία τα προηγμένες τεχνολογίες αντιεραεροπορικά συστήματα S-400 και ήδη έχει συζητήσει το θέμα με την Άγκυρα» και ρωτά τους υπουργούς «σε ποιες συγκεκριμένες ενέργειες έχει προβεί η Αθήνα προκειμένου να ενισχύσει τις υποβασθμισμένες διμερείς σχέσεις της χώρας με την Ρωσία σε διπλωματικό επίπεδο». Ούτε επιτετραμμένοι της ρωσικής προεβείας να ήταν!

◆ Ερώτηση 601/27.10.2015, με θέμα: «Σχετικά με την ενεργειακή συνεργασία με την Ρωσία».

◆ Ερώτηση 5816/1.6.2016, με θέμα: «Εμπάργκο κατά της Ρωσίας».

Καταλαβαίνετε τι «παίζει», τι κρύβεται πίσω από τον αντικινεζισμό από τη μια και τη ρωσοφιλία από την άλλη.

Και θεσμολογία

Ο Λαγός «σχιαίνεται τη Βουλή», επιδεικνύει όμως μεγάλο ενδιαφέρον για τη θεσμική λειτουργία του αστικού κράτους.

◆ Ερώτηση 5725/7.5.2018 με θέμα: «Σε κατάσταση διάλυσης το Υπουργείο Εξωτερικών».

◆ Ερώτηση 6640/1.2.2013 με θέμα: «Σχετικά με τη δημοσίευση σε ΜΜΕ στρατιωτικών ασκήσεων και σχετικών στρατιωτικών πληροφοριών». Ο Λαγός ρωτά τον υπουργό Άμυνας «σε τι κινήσεις προτίθεται να προχωρήσει προκειμένου να διασφαλιστεί ο απόρρητος χαρακτηρισμός των στρατιωτικών ασκήσεων».

◆ Ερώτηση 7210/12.7.2017 με θέμα: «Διαφορές στρατιωτικών μυστικών για επιχειρησιακά σχέδια της Ελλάδος στον Εβρρο». Ο Λαγός ρωτά τον υπουργό Άμυνας αν «έχει διαταχθεί έρευνα και πότε για το πώς και με ποιών ευθύνη διέρρευσαν τα εν λόγω απόρρητα

στοιχεία».

Υπάρχουν κι άλλες θεσμολόγνες Ερωτήσεις, μέσω των οποίων ο Λαγός προσπάθησε να οικοδομήσει το προφίλ του «πειθύνου κοινοβουλευτικού άνδρα». Με την κατάθεσή τους για ανώνωση στη δίκη προσπαθεί να χτίσει ελαφρυντικά, γιατί ξέρει πλέον ότι την κατάδική την έχει «στο τσεπάκι» του.

Εθνικοσοσιαλιστές και παγανιστές

Οι Ερωτήσεις υπέρ του μεγάλου κεφαλαίου, κατά του κινεζικού και υπέρ του ρώσικου ιμπεριαλισμού, επιβεβαιώνουν με το δικό τους τρόπο το ναζιστικό χαρακτήρα της ΧΑ. Πάντοτε ο ναζισμός υπήρξε προκεχωρήμενο φυλάκιο και δύναμη κρούσης του μεγάλου κεφαλαίου.

Πέρα από τα αναγνωστέα έγγραφα του κατηγορητηρίου, που περιλαμβάνουν το πλούσιο υλικό που κατασχέθηκε στο σπίτι του φίρερ και στα σπίτια των άλλων νεοναζιστών (βλέπετε, λόγω της προστασίας που είχαν από τους δικαστικούς μηχανισμούς, δεν πείρμεναν ότι μετά τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα θα συλληφθούν) και επιβεβαιώνουν τον εθνικοσοσιαλιστικό χαρακτήρα της ΧΑ, ειδικά για τον Λαγό έχουμε και δική του ομολογία, σε συνομιλία με τον Δεβελέκο στις 9 Σεπτεμβρίου του 2013. Λέει ο Δεβελέκος κάποια στιγμή: «*Τι ισορροπία, θα ξεφύγει η κατάσταση... Και να σου πω κάτι, δεν είμαστε και άνθρωποι που κρατιούνται. Για γίνει καμία χοντρή μαλακία στο εσωτερικό μας. Δηλαδή θα ανοιχτούν κεφάλια μεταξύ μας*». Και απαντά ο Λαγός: «*Ας γίνει, Σωτήρη, πρέπει να περάσει.*

Για εθνικοσοσιαλισμό δεν μιλάμε και για το δικαίο του ισχυρότερου».
Όπως όλοι οι νεοναζιστές, με πρώτο και καλύτερο τον φίρερ τους, ο Λαγός κάνει μεγάλο σταυρό και ορκίζεται στην Ορθοδοξία (στη δίκη διαβάστηκαν και ομιλίες του υπέρ της Ορθοδοξίας). Οι χρυσοαυγίτες, όπως και οι ιδεολογικοί τους πρόγονοι γερμανοί εθνικοσοσιαλιστές, είναι παγανιστές και δωδεκαθεϊστές. Στο Αναγνωστέο Έγγραφο 327, που περιλαμβάνει όλο το ηλεκτρονικό υλικό που κατασχέθηκε στο σπίτι του φίρερ Μιχαλολάκου, υπάρχουν πολλά άρθρα, ωδες στην αρχαία ελληνική θρησκεία, στο Χειμερινό Ηλιοστάσιο κ.τ.λ. Στο παράρτημα 8.4 αυτού του Αναγνωστέου υπάρχει το έγγραφο 2164, με τίτλο «Χρυσή Αυγή και Θρησκευτικό ζήτημα». Μερικά χαρακτηριστικά αποσπάσματα (λόκληρο το έγγραφο θα το αναθεωπάσουμε στην ισοσελίδα μας) αρκούν για να ξεσκεπάσουν την υποκρισία, τη διπλοπροσωπία και τη δειλία των νεοναζιστών:

«*Το μακροπρόθετο Κίνημα των Ελλήνων Εθνικιστών, η ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ, οδεύοτε στα 26 χρόνια του ιδεολογικού της αγώνος στάθηκε αρνητική απέναντι σε κάποιες προσπάθειες που παρατηρούνται από ορισμένους συμπατριώτες μας για αναβίωση της Ελληνικής Πατριώσεθς θρησκείας. Της πατροπαράδοτης, δηλαδή, ευσεβείας των Αρχαίων Προγόνων μας, που σε επίπεδο κοσμοθεωρητικό εξέφραζε έναν λαό φυλετικά ομοιογενή, με ισχυρή πίστη στα ιδανικά της Εθνικής Κοινότητας. Αυτό στο οποίο η ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ αντιτάχθηκε, ήταν σε μια αλλοιωμένη ερμηνεία της Αρχαίας Ελληνικής θρησκείας, που συνεπάγεται την υιοθέτηση οτιδήποτε –ακόμη και στρεβλού– υπήρχε στην Αρχαία Ελλάδα...*

Εν κατακλείδι, υποστηρίζουμε την αναβίωση της Αρχαίας θεοθεβείας: Αναμφίβολα να! Αλλά αυτό θα γίνει όπως και όποτε το ορίσουμε Εμείς...
Από την άλλη πλευρά, θα ήταν παράλειψη να μην αναφερθεί ότι ένα σημαντικό ποσοστό των S.S. – Totenkopf, που υπερέβαινε το 50% των μελών της, δεν ήσαν Χριστιανοί. Ποιος δεν γνωρίζει άλλωστε τις ανανηργιστικές φωτογραφίες από νεκροταφεία της Μαύρης Φρουράς στο Ανατολικό Μέτωπο, που στην θέση των σταυρών, πάνω στα μνήματα, υπήρχε η Ρούνα της ζωής, το σύμβολο του Ράμα;».

Οι δωδεκαθεϊστές νεοναζιστές πουλάνε φύκια για μεταξώδες κορδέλες στο αποβλακωμένο εκλογικό ακροατήριό τους, παριστάνοντας τους ντούρους χριστιανούς.
Εν κατακλείδι, υποστηρίζουμε την αναβίωση της Αρχαίας θεοθεβείας: Αναμφίβολα να! Αλλά αυτό θα γίνει όπως και όποτε το ορίσουμε Εμείς...
Από την άλλη πλευρά, θα ήταν παράλειψη να μην αναφερθεί ότι ένα σημαντικό ποσοστό των S.S. – Totenkopf, που υπερέβαινε το 50% των μελών της, δεν ήσαν Χριστιανοί. Ποιος δεν γνωρίζει άλλωστε τις ανανηργιστικές φωτογραφίες από νεκροταφεία της Μαύρης Φρουράς στο Ανατολικό Μέτωπο, που στην θέση των σταυρών, πάνω στα μνήματα, υπήρχε η Ρούνα της ζωής, το σύμβολο του Ράμα;».

Οι δωδεκαθεϊστές νεοναζιστές πουλάνε φύκια για μεταξώδες κορδέλες στο αποβλακωμένο εκλογικό ακροατήριό τους, παριστάνοντας τους ντούρους χριστιανούς.

Νομιμοποιούν βίλες μέσα στα δάση!

Το δίδυμο Σταθάκη-Φάμελλου, παίρνοντας τη σκυτάλη από το δίδυμο Σκουρλέτη-Τσιρώνη, άρχισε να τρέχει με γρηγορότερους ρυθμούς με στόχο να ξεπατώσει εκατομμύρια στρέμματα δάσους και δασικών εκτάσεων. Εφαρμόζει συστηματικά τους αντιδασικούς νόμους 4280 και 4315 του 2014, που ψήφισαν οι Σαμαροβενιζέλοι, εκδίδοντας δεκάδες φαρμαστικές εγκυκλίους, ενώ ψήφισε και νέους αντιδασικούς νόμους. Χρησιμοποιεί την κατάρτιση, ανάρτηση και έγκριση των δασικών χαρτών ως εργαλείο προκειμένου να ξεπατώσει το δασικό πλούτο της χώρας. Επιπλέον, διευρύνει την εφαρμογή μιας αντιδασικής διάταξης που είχε ψηφίσει η κυβέρνηση των Σαμαροβενιζέλων (άρθρο 28, παράγραφος 41 του νόμου 4280/2014) και κατηγοριοποιεί τα δάση και τις δασικές εκτάσεις.

Η συγκεκριμένη διάταξη έχει ως εξής:
«41. Στην παρ. 2 του άρθρου 13 του ν. 3889/2010 (Α΄ 182), όπως ισχύει, μετά το τρίτο εδάφιο προστίθενται εδάφια ως εξής:
“Στις περιπτώσεις ακινήτων εκτός σχεδίου για τα οποία εκδόθηκε νόμιμη οικοδομική άδεια πριν τη 11.6.1975, η οποία δεν έχει ανακληθεί ή ακυρωθεί, δεν χαρακτηρίζεται ως δάσος ή δασική έκταση, κατά τη διαδικασία του άρθρου 14 του ν. 998/1979, και δεν κηρύσσεται αναδασωτέα επιφάνεια αυτών ίση με την απολύτως αναγκαία για την εφαρμογή της συγκεκριμένης διοικητικής πράξης - οικοδομικής άδειας και δεν απαιτείται βεβαίωση του δασορχείου για κάθε εννομη συνέπεια. Η παρούσα διάταξη εφαρμόζεται για ακίνητα ή τμήματα αυτών που πληρούν τους όρους αρτιότητας σύμφωνα με το ισχύον καθεστώς κατά το χρόνο έκδοσης της σχετικής άδειας. Στις όρια αρτιότητας λαμβάνονται υπόψη και οι κατά παρέκκλιση όροι δόμησης για την εγκατάσταση λυομένων κατασκευών κατά τις ειδικότερες διατάξεις του β.δ. 7.8.1967.

Για τις οικοδομικές άδειες οι οποίες έχουν εκδοθεί πριν την έναρξη ισχύος του ν. 4030/2011, οι οποίες δεν έχουν ανακληθεί ή ακυρωθεί, εφαρμόζονται τα προβλεπόμενα στις διατάξεις του άρθρου 13 της παρ. 2 του ν. 3889/2010 (Α΄ 182), όπως ισχύει, και μόνον για ακίνητα ή τμήματα αυτών που πληρούν τους όρους αρτιότητας σύμφωνα με το ισχύον καθεστώς κατά το χρόνο έκδοσης της σχετικής άδειας. Στις περιπτώσεις αυτές δεν απαιτείται η εκ νέου έκδοση βεβαίωσης της οικείας δασικής αρχής για την έκδοση έγκρισης δόμησης και άδειας δόμησης κατά τις διατάξεις του ν. 4030/2011”.

Προσέξτε τι δρόμους άνοιξαν οι Σαμαροβενιζέλοι, προκειμένου οι καταπατητές δασών και δασικών εκτάσεων, που είχαν κατορθώσει με πλάγια μέσα να βγάλουν οικοδομικές άδειες από τις πολεοδομίες, χωρίς να προσκομίσουν βεβαιώσεις από τα κατά τόπους δασοαρχεία, να νομιμοποιήσουν το πλάισιό τους σε βάρος του δάσους. Προβλέφαιαν ότι άδειες που είχαν εκδοθεί πριν τις 11-6-1975 (τότε ψηφίστηκε το Σύνταγμα του 1975) και αυτές που είχαν εκδοθεί μέχρι τη δημοσίευση του νόμου 4030 (25 Νοέμβριu του 2011) και δεν έχουν

ακυρωθεί, ισχύουν, και οι εκτάσεις για τις οποίες έχουν εκδοθεί αυτές οι οικοδομικές άδειες δεν υπάγονται πλέον στη δασική νομοθεσία και δεν κηρύσσονται αναδασωτέες!

Επισημαίνουμε το εξής: επειδή η φράση ότι οι οικοδομικές άδειες που είχαν εκδοθεί πριν τις 11-6-1975 δεν προσδιορίζει μέχρι ποια χρονική στιγμή, δίνεται η δυνατότητα σε κάθε καταπατητή να νομιμοποιήσει και άδεια που είχε εκδοθεί πολλά χρόνια πριν την ψήφιση του Συντάγματος, τον Ιούνη του 1975. Έτσι, η περίοδος 1975-2011, που είναι έτσι κι αλλιώς μεγάλη, διευρύνθηκε ακόμα περισσότερο και έδωσε τη δυνατότητα σε πολλούς μεγαλοκαταπατητές να νομιμοποιήσουν τις βίλες τους και σε μικροκαταπατητές να νομιμοποιήσουν τα λυόμενά τους.

Η διάταξη αυτή, όμως, δεν βόλευε τους καταπατητές των κοκόφημων «οικιστικών πυκνώσεων». Γι΄ αυτό το δίδυμο Σταθάκη-Φάμελλου, προκειμένου να βολέψει τους καταπατητές -μπουρδουάδες και μικροαστικά στρώματα- έσπευσε, για πρώτη φορά στην Ιστορία του ελληνικού κράτους, να κατηγοριοποιήσει τα δάση. Δηλαδή, προσδιόρισαν σε ποια από τα δάση του άρθρου 4 του νόμου 998/1979 νομιμοποιούνται οι «οικιστικές πυκνώσεις» και σε ποια όχι. Για να έχετε εικόνα αυτού του τερατουργήματος, παραθέτουμε ολόκληρο το άρθρο 4 του νόμου 998/1979:

«Κατηγορία δασών και δασικών εκτάσεων
1. Τα δάση και αι δασικά εκτάσεις, διά την αποτελεσματική και διαρκή προστασίαν των, διακρίνονται αναλόγως προς την ωφελιμότητα και τας λειτουργίας τας οποίας εξυπηρετούν ως ακολούθως.

α) Δάση και δασικές εκτάσεις που παρουσιάζουν ιδιαίτερον επιστημονικό, αισθητικό, οικολογικό και γεωμορφολογικό ενδιαφέρον ή περιλαμβάνονται σε ειδικές ζώνες διατήρησης και ζώνες ειδικής προστασίας (εθνικοί δρυμοί, αισθητικά κέντρα, υγροβιότοποι, διατηρητέα μνημεία της φύσης, δίκτυα και περιοχές προστατευόμενα από τις διατάξεις του κοινοτικού δικαίου, αρχαιολογικοί χώροι, το άμεσο περιβάλλον μνημείων και ιστορικοί τόποι)

β) Δάση και δασικά εκτάσεις, αι οποίας ασκούν ιδιαίτεραν προστατευτικήν επιδράσιν επί των εδαφών και των υπογείων υδάτων, ως αι κείμεναν εντός λεκανών απορροής χειμάρρων, αι υπερκείμεναν πόλεων, χωρίων ή οικισμών, αι ασκούσας προστασίαν επί παρακείμενων φυσικών ή πολιτιστικών μνημείων ή σημαντικών τεχνικών έργων (προστατευτικά δάση και δασικά εκτάσεις).

γ) Δάση και δασικά εκτάσεις, αι οποια παρουσιάζουν ιδιαίτεραν σημασίαν από απόψεως παραγωγών δασικών προϊόντων ή άλλων αγαθών προοινογενούς παραγωγής (εμεταλλεύσιμα ή παραγωγικά δάση και δασικά εκτάσεις).

δ) Δάση και δασικά εκτάσεις προστατευόμενα από απόψεως παραγόντων συνθηκών διαβιώσεως αυτού εν τη περιοχή ή της τουριστικής αναπτύξεως ταύτης (δάση και δασικά εκτάσεις αναψυχής).

ε) Τα δάση και αι δασικά εκτάσεις, αι οποια παρουσιάζουν ιδιαίτεραν σημασίαν από απόψεως παραγωγών δασικών προϊόντων ή άλλων αγαθών προοινογενούς παραγωγής (εμεταλλεύσιμα ή παραγωγ

Μελέτη IOBE

Οι καπιταλιστές ζητούν το βάθεμα των αντιδραστικών σχεδιασμών στην εκπαίδευση

Το think tank του Συνδέσμου Επιχειρήσεων και Βιομηχανιών (ΣΕΒ), το Ίδρυμα Οικονομικών και Βιομηχανικών Ερευνών (IOBE), δημοσίευσε έρευνα με τίτλο «Κρίση, δημογραφικές μεταβολές και επιπτώσεις στην εκπαίδευση». Η έρευνα «διερευνά τις επιπτώσεις της κρίσης που ξέσπασε το 2009 και της δημοσιονομικής προσαρμογής που ακολούθησε στη λειτουργία του εκπαιδευτικού συστήματος» και διατυπώνει προτάσεις που κάθε άλλο παρά «ουδέτερες» ιδεολογικά και πολιτικά είναι.

Τα κίνητρα του δήθεν «ανεξάρτητου» αυτού Οργανισμού εκφράζουν τα συμφέροντα του κεφαλαίου και συνεπώς οι προτάσεις του συνιστούν τις κατευθύνσεις της στρατηγικής του κεφαλαίου (εγχώριου και διεθνούς) για μια εκπαιδευση φθηνή, ευέλικτη, «αποδοτική» για τα συμφέροντα του κεφαλαίου, υποταγμένη στην καπιταλιστική αγορά, υπό συνεχή και αυστηρή εποπτεία.

Τα στοιχεία που απαριθμούνται δείχνουν τις τεράστιες επιπτώσεις της καπιταλιστικής κρίσης στη δημόσια εκπαίδευση και τους ανθρώπους της. Μαθητικός πληθυσμός, εκπαιδευτικοί, σχολικές μονάδες συρρικνώθηκαν και η κατάσταση διαγράφεται απελπιστική για τα επόμενα χρόνια. Οι προτάσεις, βεβαίως, δεν είναι γενναιοδωρές. Οι καπιταλιστές θεωρούν ότι τα προβλήματα (μειωμένες δαπάνες, εκπαιδευτικό προσωπικό, κ.λπ.) είναι προβλήματα διαχείρισης από την εξουσία και προτείνουν το παραπέρα βάθεμα των αντιδραστικών σχεδιασμών στην εκπαίδευση, που είτε ήδη εφαρμόζονται είτε βρίσκονται «στα σκαριά», στο πλαίσιο των «καλών πρακτικών» της ΕΕ και των όσων υποστηρίζονται από τον ΟΟΣΑ.

Τα στοιχεία

♦ Από το 2000 έως το 2010 ο αριθμός των εκπαιδευτικών στη δημόσια πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση αυξήθηκε από 145 χιλ. σε 180 χιλ. (+24,3%). Αντίθετα μειώθηκε σημαντικά την οκταετία της κρίσης. Από 180 χιλ. το 2010 σε 152 χιλ. το 2017 (-15,6%).

Οι αποχωρήσεις εκπαιδευτικών λόγω συνταξιοδότησης, η συνεχιζόμενη αδιόριστία και τα απανωτά μέτρα, όπως οι καταργήσεις-συγχωνεύσεις τμημάτων και σχολείων, οι διπλές και τριπλές αναθέσεις μαθημάτων, η κατάργησης ολιγομελών τμημάτων, η κατάργηση του υπεύθυνου δάσκαλου για το ολόημερο πρόγραμμα, η αύξηση του διδακτικού ωραρίου, κ.λπ. έκαναν το θαύμα τους.

♦ Οι αυξομειώσεις του αριθμού των εκπαιδευτικών που σημειώθηκαν πριν και μετά την έναρξη της κρίσης, μετέβαλαν τις αναλογίες εκπαιδευτικών-μαθητών στο σύνολο της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Ειδικότερα, πριν από την κρίση, η αναλογία εκπαιδευτικών-μαθητών από 1:10,6 (2000) μειώθηκε σε 1:8,2 (2009). Μετά την έναρξη της κρίσης, οι αναλογίες εκπαιδευτικών-μαθητών αυξήθηκαν εκ νέου σε 1:9,5 (2017).

Το εκπαιδευτικό κίνημα πάλεψε και επέβαλε τη μείωση των μαθητών ανά τμήμα. Στη συνέχεια, ο αριθμός παγιδώθηκε στο 1/25, με περιθώριο αύξησης +10% των μαθητών. Η πρακτική της αύξησης του αριθμού των μαθητών πήρε διαστάσεις των περιόδου της κρίσης, ιδιαίτερα στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Τα πολυπληθή τμήματα δίνουν το στίγμα στα μεγάλα αστικά κέντρα, ενώ οι καταργήσεις σχολείων και τμημάτων στην απομακρυσμένη επαρχία και η μεταφορά των μαθητών σε κεντρικότερα σχολεία (με όλα τα προβλήματα) συνέβαλε σε αυτό. Υπενθυμίζουμε ότι το εκπαιδευτικό κίνημα, που παλεύει για ένα καλύτερο δημόσιο σχολείο και προτάσσει το συμφέρον των μικρών παιδιών, ζητά τη μείωση των μαθητών ανά τμήμα σε 1/20 και στα Νηπιαγωγεία και τις μικρές τάξεις σε 1/15.

Διορισμός εκπαιδευτικών

Τις επόμενες μέρες (το σημείωμα αυτό γράφεται Τρίτη βράδυ), αναμένεται, σύμφωνα με «διαρροές», η ανακοίνωση του τρόπου διορισμού στη δημόσια εκπαίδευση. Ο Γαβρόγλου δήλωσε ότι «δεν μπορούμε να ξεχνάμε τη συνταγματική επιταγή για αξιοκρατία αλλά και για ισότητα στην πρόσβαση στο επάγγελμα χωρίς να παραβλέπει κανείς την προϋπηρεσία», πράγμα που παραπέμπει ευθέως στη μη αποδοχή του συνόλου της προϋπηρεσίας των εκπαιδευτικών που έχουν υπηρετήσει ως αναπληρωτές. Τα γεγονότα οδηγούν σε όξυνση των αντιθέσεων μεταξύ των αδιόριστων εκπαιδευτικών όλων των κατηγοριών. Πίσω από όλα αυτά είναι πρωτίστως ο αυστηρά περιορισμένος αριθμός των μόνιμων διορισμών (εάν και όταν γίνουν), σύμφωνα με τη σκληρή δημοσιονομική πολιτική που έχουν επιβάλει τα Μνημόνια και όχι σύμφωνα με τις πραγματικές ανάγκες της εκπαίδευσης.

Για το ζήτημα αυτό η Διδακταλική Ομοσπονδία εξέδωσε ανακοίνωση, στην οποία αναφέρει:

«Τις τελευταίες μέρες εμφανίζεται, μέσω διαρροών στον τύπο, η πρόθεση του Υπουργείου να προχωρήσει άμεσα στη θεσμοθέτηση του νέου συστήματος πρόσληψης – διορισμών. Την ίδια στιγμή ο Υπουργός Παιδείας από τη Λειβαδιά διαμνηνεί ότι το σχέδιο είναι έτοιμο και προς

Οι διαχειριστές του συστήματος, οι καπιταλιστές, η ΕΕ και ο ΟΟΣΑ, όμως, στις μελέτες τους, που στόχο έχουν να παρουσιάσουν μια στρεβλή εικόνα και εξ αυτής να πράξουν όπως συμφέρει στο σύστημα και στον περιορισμό των δαπανών, συνεχίζουν να εξάγουν «δεδομένα» παίρνοντας το μέσο όρο των μαθητών ανά εκπαιδευτικό στο σύνολο της επικράτειας, παραβλέποντας τις ιδιομορφίες της Ελλάδας και ταυτίζοντας τα δεδομένα της με τα δεδομένα των χωρών της ΕΕ που και ανεπτυγμένες καπιταλιστικές είναι και διαφορετικό γεωφυσικό σχηματισμό διαθέτουν. Τέτοιο σκοπό υπηρετεί και το συμπέρασμα της μελέτης του IOBE: «Παρά την έκταση της δημοσιονομικής προσαρμογής που εφαρμόστηκε από το 2010 και έπειτα, οι αναλογίες εκπαιδευτικών μαθητών στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση παραμένουν στην Ελλάδα μικρότερες από το μέσο όρο των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΟΟΣΑ. Επιπλέον, οι αναλογίες αυτές είναι μικρότερες από το μέσο όρο των άλλων ευρωπαϊκών χωρών είτε στις κεντρικές περιφέρειες της χώρας (Αττική, Κεντρική Μακεδονία), όπου συγκεντρώνεται το μεγαλύτερο μέρος του μαθητικού πληθυσμού, είτε στις περισσότερες απομακρυσμένες περιοχές με μικρότερο πληθυσμό και γεωγραφικές ιδιαιτερότητες (π.χ.

δυσπρόσιτα σχολεία νησιωτικών ή ορεινών περιοχών)».

Επειτα από τέτοια «ανάλυση», φυσικό είναι να ακολουθήσουν και τα αντίστοιχα συμπεράσματα: «Συνεπώς, οι ελλείψεις και τα κενά εκπαιδευτικών που παρουσιάζονται κάθε χρόνο στα ελληνικά σχολεία, οφείλονται περισσότερο σε διαχειριστικές αδυναμίες της κεντρικής διοίκησης στην αξιοποίηση και διαχείριση του προσωπικού της εκπαίδευσης, καθώς και του δικτύου σχολικών υποδομών και του σχολικού προγράμματος», «Η μελέτη έδειξε ότι παρά την έκταση της δημοσιονομικής προσαρμογής που ακολούθησε το ξέσπασμα της κρίσης και τη μείωση του αριθμού των εκπαιδευτικών, και των σχολικών μονάδων, η διαχείριση και αξιοποίηση του εκπαιδευτικού προσωπικού και του δικτύου σχολικών υποδομών των εκπαιδευτικών συστήματος στο πλαίσιο της κεντρικής διοίκησης του κράτους, υστερεί έναντι των άλλων χωρών της ΕΕ και του ΟΟΣΑ».

Το πώς εννοούν οι καπιταλιστές την «αξιοποίηση και διαχείριση» των εκπαιδευτικών, των σχολικών μονάδων και των προγραμμάτων σπουδών θα το δούμε στη συνέχεια.

♦ Υστερα από την έναρξη της κρίσης και ως αποτέλεσμα της διακοπής των προσλήψεων, η αναλογία μόνιμων/

αναπληρωτών εκπαιδευτικών μεταβλήθηκε σημαντικά. Στο δημοτικό σχολείο από 7% το 2004 και 6,6% το 2008 σε 18,7% το 2015, στο Λύκειο το ποσοστό των αναπληρωτών από 3,1% το 2002 και 3,6% το 2009 ανήλθε σε 6,8% το 2015, ενώ στην Επαγγελματική Εκπαίδευση από 7,4% το 2002 και 4,8% το 2009 ανήλθε σε 8,9 το 2015.

Εχουμε δηλαδή τη δραματική αύξηση του αριθμού των αναπληρωτών, με ό,τι συνεπάγεται αυτό για την εκπαιδευτική διαδικασία, τη δυσαναπλήρωση και καθυστέρηση κάλυψης των κενών, αλλά και τις ζώες και τις οικογένειες αυτών των εκπαιδευτικών, που γυρνούν σε όλη την Ελλάδα υπηρετώντας το δημόσιο σχολείο, με πενιχρότατους μισθούς, με αβέβαιο μέλλον, όντας όμηροι μιας ανάληψης πολιτικής.

♦ Ο αριθμός των σχολικών μονάδων, έβαινε μειούμενος με αργό ρυθμό την περίοδο πριν από την κρίση (-1,1%, από 15.714 το 2000 σε 15.547 το 2009) και επιταχύνθηκε έτσι ώστε το 2015 μειώθηκε σε 13.870 (μείωση 10,8%).

Η εξαφάνιση από τον εκπαιδευτικό χάρτη 1.844 σχολείων μέσα σε μια πενταετία αποκαλείται «εξορθολογισμός» από τον IOBE.

♦ Η κρίση είχε σημαντικές

επιπτώσεις και στην ιδιωτική εκπαίδευση, καθώς ο αριθμός των μαθητών από 94,2 χιλ. το 2000 και 93,4 χιλ. το 2009 μειώθηκε σε 70,7 χιλ. το 2015 (-24,9% σε σχέση με το 2000). Οι εκπαιδευτικοί από 9,0 χιλ. το 2000 και 8,9 το 2009 μειώθηκαν σε 8,3 χιλ. το 2014 (-8,4% σε σχέση με το 2000).

Η κρίση έπληξε με βιαιότητα την εργατική τάξη και τα φτωχά λαϊκά στρώματα, την πλήρωσαν όμως και τα μεσαία στρώματα, τα τέκνα των οποίων κατευθύνονται και στα ιδιωτικά σχολεία. Οι σχολάρχες προκειμένου να ελαχιστοποιήσουν τη ζημιά στα κέρδη τους μείωσαν το εκπαιδευτικό προσωπικό τους.

♦ Σημειώθηκε σημαντικότατη μείωση του συνολικού μαθητικού πληθυσμού. Μετά την έναρξη της κρίσης ο μαθητικός πληθυσμός από 1,53 εκ. το 2000 μειώθηκε σε 1,49 εκ. το 2009 (-3,1%) και 1,44 εκ. το 2016 (-5,9% συγκριτικά με το 2000). Η εξέλιξη αυτή οφείλεται: α) στην εξωτερική μεταναστευση οικογενειών κυρίως αλλοδαπών μετά την έναρξη της κρίσης, καθώς μεταξύ 2011 και 2015 ο αριθμός των παλιννοστούντων και αλλοδαπών μαθητών μειώθηκε κατά 55,9% (από τους 159,5 χιλ. στους 70,3 χιλ.) β) στη μείωση των γεννήσεων που σημειώθηκε από το 2010 και εντάθηκε από το 2012 και μετά (με εξαίρεση το 2016, όταν σημειώθηκε αύξηση σε σχέση με το 2015). Η μείωση των γεννήσεων μετά την έναρξη της κρίσης κατά σχεδόν 30%, από 118,3 χιλ. το 2008 σε 88,5 χιλ. το 2017, άρχισε να αποτυπώνεται στον αριθμό των νηπίων στο νηπιαγωγείο (από 162 χιλ. το 2014 σε 155,2 χιλ. το 2015) και στις πρώτες τάξεις του δημοτικού σχολείου (από 107,2 το 2016 σε 101,9 το 2017). Οι μεταβολές αυτές στο μαθητικό πληθυσμό, που αποτελούν έμμεσες και βαθύτερες επιπτώσεις της κρίσης στην εκπαίδευση, δεν έχουν ακόμα εκδηλωθεί και αποτυπωθεί πλήρως στη λειτουργία της εκπαίδευσης.

Οι προβλέψεις των καπιταλιστών

♦ Η μελέτη του IOBE προβλέπει ότι, σε περίπτωση που συνεχιστεί η ίδια εικόνα, «ο συνολικός αριθμός των μαθητών από 1,48 εκ. το 2008 θα μειωθεί σε 1,05 εκ. περίπου (29,2% ή 423,3 χιλ. λιγότεροι μαθητές) μέχρι το 2035 (όταν δηλαδή θα έχει ενταχθεί στο εκπαιδευτικό σύστημα και η πιο πρόσφατη μείωση γεννήσεων που σημειώθηκε το 2017)».

Σύμφωνα με τους καπιταλι-

λίας σε βάθος τριετίας). Πολύ δε περισσότερο, δε θα επιτρέψουμε να βρεθούν στην ανεργία χιλιάδες συνάδελφοί μας, καθώς οι ελάχιστες συνταξιοδοτήσεις των τελευταίων ετών, οι αντιεκπαιδευτικές αναδιαρθρώσεις και πολιτικές στη δημόσια εκπαίδευση, διαχρονικά, είχαν και έχουν ως στόχευση την εξοικονόμηση προσωπικού, οδηγούν σε τεχνητά πλεονάσματα, αύξηση μαθητών ανά τμήμα με υποχρεωτικές μετακινήσεις μαθητών σε όμορες σχολικές μονάδες, επιβάρυνση και ελαστικοποίηση ωραρίου και εργασιακών σχέσεων».

Καταλήγοντας, η ανακοίνωση αναφέρει ότι στόχος είναι οι μαζικοί μόνιμοι διορισμοί εκπαιδευτικών, σύμφωνα με τις πραγματικές ανάγκες του δημόσιου σχολείου.

Η ΔΟΕ καλεί σε κινητοποίηση στο υπουργείο Παιδείας την Πέμπτη 20 Δεκεμβρίου και σε 24ωρη απεργία και πανελλαδική συγκέντρωση την ημέρα ψήφισης του σχετικού νόμου.

Στο ίδιο μήκος κύματος (με ηπιότερους τόνους), η ΟΛΜΕ «προχωράει στη διοργάνωση συλλαλητηρίου έξω από το Υπουργείο Παιδείας, στις 13.00 το μεσημέρι, την επόμενη ημέρα από την εξαγγελία, με παράλληλη κήρυξη 3ωρης στάσης εργασίας από 11.00 έως 14.00, και ζητάει άμεσα συνάντηση με τον κ. Υπουργό Παιδείας για το ζήτημα του συστήματος διορισμών».

ανακοίνωση. Μάλιστα, δημοσιεύματα αναφέρουν ότι η παρουσίαση στο Υπουργικό Συμβούλιο ενδέχεται να γίνει στις 19/12, δύο μόλις μέρες πριν το κλείσιμο των σχολείων για τις γιορτές των Χριστουγέννων.

Η Δ.Ο.Ε. με σαφή και κατηγορηματικό τρόπο δηλώνει ότι δε θα ανεχτεί τον αιφνιδιασμό των εκπαιδευτικών. Η πρόταση που ανακοίνωσε στις Ομοσπονδίες ο Υπουργός Παιδείας (προϋπηρεσία - ακαδημαϊκά - κοινωνικά κριτήρια) με την εμμονή να μην εξασφαλίζει «την αναγνώριση του συνόλου της προϋπηρεσίας ως κυρίαρχο κριτήριο διορισμού» (απόφαση της 87ης Γ.Σ. Δ.Ο.Ε.) κλοπή, δηλαδή, της προϋπηρεσίας με την, κατά το δοκούν απόλυτα παραπλανητική, ερμηνεία των αποφάσεων του ΣτΕ, αποτελεί πρόκληση. Κάθε δε συζήτηση για «οροφή» στην προσμέτρηση της προϋπηρεσίας θα μας βρει απέναντι. Η προσμέτρηση του συνόλου της προϋπηρεσίας, είναι για τη Δ.Ο.Ε. αδιαπραγμάτευτη».

Η ανακοίνωση αναφέρεται και σε σχετική γνωμάτευση της νομικής συμβούλου της ΔΟΕ και καταλήγει:

«Δε θα επιτρέψουμε την αλληλοσφαγή των συναδέλφων μας για μια θέση στους ελάχιστους διορισμούς που έχει αναγγείλει η κυβέρνηση (όταν και αν αυτοί πραγματοποιηθούν, και εφόσον δεν αποτελούν για ακόμη μία φορά επικοινωνιακή εξαγγελία

στές, όλα εξαρτώνται από τη συμπεριφορά («αδράνεια, προσαρμογή, ευρωπαϊκή σύγκλιση». Η τελευταία προκρίνεται ως η ενδεδειγμένη λύση) που θα επιδείξουν οι διαχειριστές του συστήματος που ασκούν την κρατική εκπαιδευτική πολιτική και διαμορφώνουν τις επιλογές και τις κατευθύνσεις. Διαφορετικά, η μελέτη προβλέπει ότι «α) ο αριθμός των σχολικών μονάδων ενδέχεται να μειωθεί έως 10,7 χιλ. το 2035 από 15,5 χιλ. το 2008 (μείωση κατά 30,8% ή 4,8 χιλ. σχολικές μονάδες), β) ο αριθμός των εκπαιδευτικών από 180,3 χιλ. το 2009 ενδέχεται να μειωθεί το 2035 σε 110,5 χιλ. (μείωση 38,7% στο σενάριο προσαρμογής) και σε 80,7 χιλ. (μείωση 55,2% στο σενάριο της ευρωπαϊκής σύγκλισης). Η μείωση των μαθητών αναμένεται να επηρεάσει σταδιακά τις διαφορετικές ειδικότητες εκπαιδευτικών που απαιτούνται για τη λειτουργία των σχολείων».

◆ Και τον αριθμό εισακτέων στην τριτοβάθμια εκπαίδευση έχουν βάλει στο στόχαστρο οι καπιταλιστές. Προβλέπουν: «Αν τα προσεχή χρόνια διατηρηθεί σταθερός ο σημερινός αριθμός εισακτέων στις σχολές/τμήματα ανώτατης εκπαίδευσης που συνδέονται, πρωτίστως, με την απασχόληση στον κλάδο της εκπαίδευσης, ο αριθμός αποφοίτων από σχολές/τμήματα εκπαιδευτικών ειδικοτήτων (π.χ. φιλόλογοι, μαθηματικοί, φυσικοί, θεολόγοι, δάσκαλοι, κ.λπ.) θα αποκλίνει σημαντικά από τις προβλεπόμενες ανάγκες σε εκπαιδευτικούς των αντίστοιχων ειδικοτήτων. Η μείωση των αναγκών σε εκπαιδευτικούς για τη λειτουργία του εκπαιδευτικού συστήματος, που προβλέπεται τα προσεχή χρόνια, θα έχει επίσης επιπτώσεις στη σύνδεση της ανώτατης εκπαίδευσης με την αγορά εργασίας και την απασχόληση, καθώς ο κλάδος της εκπαίδευσης (δημόσια και ιδιωτικά σχολεία, φροντιστήρια κλπ.) απορροφά μεγάλο μέρος των αποφοίτων ανώτατης εκπαίδευσης και ιδιαίτερα των αποφοίτων πανεπιστημίων».

Για τους καπιταλιστές, οι ανάγκες της μέγιστης κερδοφορίας τους και της καπιταλιστικής αγοράς κρίνουν και καθορίζουν τα πάντα και όχι οι πραγματικές ανάγκες της δημόσιας εκπαίδευσης και της εργαζόμενης κοινωνίας.

◆ Με δεδομένα την ανεργία, την υποαπασχόληση και ετεροαπασχόληση των αποφοίτων ανώτατης εκπαίδευσης και την «πιθανότητα συνέχισης της εξωτερικής μετανάστευσης και της “διαρροής εγκεφάλων” (brain drain) από την Ελλάδα τα επόμενα χρόνια», η μελέτη προβλέπει τα εξής: «Η προοπτική μείωσης του μαθητικού πληθυσμού που διαγράφεται με τα σημερινά δεδομένα θα έχει σημαντικές επιπτώσεις στην εισαγωγή μαθητών στην ανώτατη εκπαίδευση, καθώς οι απόφοιτοι Γενικού Λυκείου που διεκδικούν την εισαγωγή τους στην ανώτατη εκπαίδευση από 71,8 χιλ. (2008) θα μειωθούν σε 54,2 χιλ. το 2035 (-24,5% ή 17,6 χιλ. λιγότεροι), ενώ οι εισερχόμενοι στα πανεπιστήμια από 68 χιλ.

θα μειωθούν σε 51,8 χιλ. το 2035 (-23,8% ή -16,2 χιλ.), αν διατηρηθεί η σημερινή αναλογία αποφοίτων-εισακτέων.

◆ Ο καμμός όλων των κυβερνήσεων διαχρονικά, αλλά και των καπιταλιστών είναι πως στην Ελλάδα οι νέοι δεν προτιμούν - στο βαθμό που όλοι αυτοί επιθυμούν - τη λεγόμενη τεχνικοεπαγγελματική εκπαίδευση, γι' αυτό και συχνά-πυκνά τη φτιασίδωνουν για να μειώσουν την τάση της νεολαίας της ελληνικής εργαζόμενης κοινωνίας για πανεπιστημιακές σπουδές, που διαμορφώνει απαιτητικές συνειδήσεις και συμπεριφορές (εν δυνάμει «στρατός της κοινωνικής ανατροπής»). Με βαθύτατη, λοιπόν, λύπη η μελέτη του IOBE προβλέπει: «Αν στο μεταξύ δεν υπάρξουν ριζικές αλλαγές στις εκπαιδευτικές ροές και τις επιλογές των μαθητών, ο ήδη ισχνός συγκριτικά με άλλες ευρωπαϊκές χώρες αριθμός των μαθητών της δευτεροβάθμιας επαγγελματικής εκπαίδευσης θα μειωθεί από 106,5 χιλ. το 2008 σε 80,5 χιλ. το 2035 (-26 χιλ. ή -24,4%), ενώ ο αριθμός των αποφοίτων κατ' έτος από 37,3 χιλ. το 2010 σε 24,1 χιλ. το 2035 (-5,3 χιλ. ή -18,1%). Οι επιπτώσεις αυτές θα ξεκινήσουν να εκδηλώνονται από το 2027 και θα εντείνονται τα επόμενα χρόνια, μέχρι τουλάχιστον το 2035».

Οι προτάσεις

Ως λύση το think tank του Συνδέσμου Επιχειρήσεων και Βιομηχανιών προκρίνει «την ευρωπαϊκή σύγκλιση». Γιατί, λέει, «όπως δείχνουν οι συγκριτικοί δείκτες με τις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΟΟΣΑ, παρά την πολυετή προσπάθεια δημοσιονομικής προσαρμογής που ακολούθησε το ξέσπασμα της κρίσης, τη μείωση του αριθμού των εκπαιδευτικών και την αύξηση της αναλογίας εκπαιδευτικών-μαθητών, που σημειώθηκε μετά το 2010, υπάρχουν ακόμα σημαντικά περιθώρια μεταρρυθμίσεων για τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας και της απόδοσης της εκπαίδευσης και της δημόσιας και ιδιωτικής επένδυσης σε αυτήν».

Ποια είναι αυτά τα «σημαντικά περιθώρια» κατά τον IOBE;

◆ **Η σύγκλιση με τους ευρωπαϊκούς δείκτες αναλογίας εκπαιδευτικών-μαθητών.**

◆ Η διέγερση των περιθωρίων για αλλαγές: α) **στη σύνθεση της εκπαιδευτικής δαπάνης** σε κατηγορίες (αποζημιώσεις προσωπικού, λειτουργικές δαπάνες, κτιριακές, εργαστηριακές και ψηφιακές υποδομές, δαπάνες πρόνοιας και κοινωνικής στήριξης) συνολικά και σε κάθε εκπαιδευτική βαθμίδα ξεχωριστά, β) **της κατανομής της δημόσιας εκπαιδευτικής δαπάνης** στις διαφορετικές εκπαιδευτικές βαθμίδες.

Δηλαδή, θεωρείται δεδομένη η πενιχρότατη κρατική δαπάνη για τη δημόσια εκπαίδευση και προτείνεται ανασχεδιασμός στην κατανομή της στις διάφορες κατηγορίες και στις ξεχωριστές εκπαιδευτικές βαθμίδες. Την πολιτική αυτή θα πληρώ-

σουν σκληρά οι εργαζόμενοι (αποζημιώσεις προσωπικού), οι λειτουργικές δαπάνες, η υλικοτεχνική υποδομή, κ.ά., αλλά και οι εκπαιδευτικές βαθμίδες, η κάθε μία χωριστά.

◆ Ανάδειξη της αντιμετώπισης της υπογεννητικότητας ως κορυφαίας εθνικής προτεραιότητας και διαμόρφωση μιας μακροπρόθεσμης στρατηγικής με στόχο την πολύπλευρη στήριξη της οικογένειας.

Οι καπιταλιστές αφού ψελλίζουν κάποιες αοριστίες για «πολύπλευρη στήριξη της οικογένειας... πέρα από την φορολογική αντιμετώπιση και των οικογενειακών επιδομάτων και τη στήριξη της μητρότητας» για να θολώσουν τα νερά και να επιδείξουν δήθεν ευαισθησία, τη στιγμή που στηρίζουν τη φορομνηξία σε βάρος των λαϊκών στρωμάτων και τα οικογενειακά επιδόματα-φιλοδωρήματα, μπαίνουν στο ψητό. Προτείνουν μεταξύ άλλων: α) ενίσχυση και άμεση εφαρμογή της επέκτασης της υποχρεωτικής προσχολικής εκπαίδευσης και της λειτουργίας της στο σύνολο της χώρας, **με κινητοποίηση και δυνατότητα συμμετοχής του ιδιωτικού τομέα και της τοπικής αυτοδιοίκησης στην παροχή της**, β) ενίσχυση της **λειτουργικής προσαρμογής των σχολικών κτιρίων** για την εφαρμογή της επέκτασης της υποχρεωτικής προσχολικής εκπαίδευσης, γ) ενίσχυση των βρεφονηπιακών και παιδικών σταθμών και στήριξη της συμμετοχής σε αυτούς για όλους, δ) **έλεγχος της ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών τους από ανεξάρτητο φορέα αξιολόγησης και πιστοποίησής τους**.

Η «άμεση εφαρμογή και επέκταση της υποχρεωτικής προσχολικής εκπαίδευσης» (διετές Νηπιαγωγείο) θα επιτευχθεί κατά τους καπιταλιστές με **«δυνατότητα συμμετοχής του ιδιωτικού τομέα και της τοπικής αυτοδιοίκησης στην παροχή της»** και **«ενίσχυση της λειτουργικής προσαρμογής των σχολικών κτιρίων»**. Κοντολογίς, ο IOBE προτείνει την πολιτική των «vouchers» (κουπόνια) για την επιλογή νηπιαγωγείου δημόσιου ή ιδιωτικού, που θα μπορεί να ανήκει και στους δήμους. Προτείνει επίσης τη «λειτουργική προσαρμογή των σχολικών κτιρίων» με μπαλώματα και όχι την κατασκευή νέων σύγχρονων διδακτηρίων, καθώς και τη συνεχή αξιολόγηση των «υπηρεσιών» (μεταξύ αυτών οι εκπαιδευτικοί) από «ανεξάρτητο φορέα».

◆ Διαμόρφωση μιας μακροπρόθεσμης εθνικής στρατηγικής για την εκπαίδευση, **με συμμετοχή της τοπικής αυτοδιοίκησης, των κοινωνικών εταίρων και της κοινωνίας των πολιτών (π.χ. σύλλογοι γονέων)** στη διαμόρφωση και την υλοποίησή της.

Η κακόφημη αποκέντρωση, που απαλλάσσει το αστικό κράτος από τις υποχρεώσεις του απέναντι στην εργαζόμενη κοινωνία και φορτώνει τα βάρη στις πλάτες της, με όχημα τους χρεοκοπημένους και φορομήχτες

δήμους, αποτελεί κατεύθυνση της «μακροπρόθεσμης εθνικής στρατηγικής για την εκπαίδευση». Μέσω της αποκέντρωσης, ελαχιστοποιείται η κρατική δαπάνη για τη δημόσια εκπαίδευση, εκχωρούνται αρμοδιότητες στους δημαρχαίους και στο εκπαιδευτικό γίγνεσθαι έχουν λόγο οι ιδιώτες, η λεγόμενη «τοπική κοινωνία», οι καπιταλιστές και ανοίγει διάπλατα το παράθυρο της ιδιωτικοποίησής της.

◆ Βελτίωση της **διαχείρισης** του εκπαιδευτικού προσωπικού, του δικτύου σχολικών υποδομών και του σχολικού προγράμματος, με: (σ.σ.: επιλεκτικά αναφέρουμε) α) **αποκέντρωση και ανάθεση της διαχείρισης του προσωπικού της εκπαίδευσης στις περιφέρειες και τους μεγάλους δήμους**, και με διασφάλιση των εργασιακών σχέσεων των εκπαιδευτικών, καθώς και των διαδικασιών **πρόσληψης, πειθαρχικού ελέγχου και αξιολόγησής τους από ανεξάρτητες αρχές** του κεντρικού κράτους (Α.Σ.Ε.Π., Α.Δ.Π.Π.Δ.Ε.), β) καθορισμός ελάχιστου ορίου μαθητών ανά τμήμα (π.χ. **στο μέσο όρο της Ε.Ε.**) στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση, με καθορισμό συγκεκριμένων και στοχευμένων εξαιρέσεων για ειδικές κοινωνικές και/ή γεωγραφικές συνθήκες με στόχο τη διασφάλιση ίσων ευκαιριών στην εκπαίδευση για όλους, γ) καθορισμός ελάχιστου ορίου μαθητών και τμημάτων **ανά σχολική μονάδα, ιδιαίτερα στις αστικές και ημιαστικές περιοχές**, δ) **σύγκλιση διδακτικού και εργασιακού ωραρίου εκπαιδευτικών με τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης**, ε) **αναδιάρθρωση** ημερήσιων και ωρολογίων προγραμμάτων λειτουργίας σχολικών μονάδων (**ώρες λειτουργίας, διάρκεια διδακτικών ωρών και διαλειμμάτων**) με βάση **καλές πρακτικές στις χώρες της ΕΕ**, στ) **αυτονομία και ευελιξία των σχολικών μονάδων** στην προσαρμογή μέρους του σχολικού προγράμματος **στις τοπικές συνθήκες** και για την οικοδόμηση της **ιδιαιτερής ταυτότητάς του...**, η) σχεδιασμός πολιτικής για **στοχευμένες προσλήψεις εκπαιδευτικών**, λαμβάνοντας υπόψη πέρα από τις δημογραφικές επιπτώσεις και τη διαφαινόμενη συρρίκνωση του εκπαιδευτικού συστήματος, τις **επιπτώσεις των μεταβολών του ασφαλιστικού συστήματος** στον αριθμό των εκπαιδευτικών που θα αποχωρήσουν τα προσεχή χρόνια, ι) ολοκληρωμένη στρατηγική για την ενίσχυση της ελκυστικότητας και της συμμετοχής μαθητών στη δευτεροβάθμια επαγγελματική εκπαίδευση π.χ. με τη ίδρυση και λειτουργία ενός **δικτύου πρότυπων επαγγελματικών σχολείων** για εκπαίδευση σε τεχνολογικά νέες ειδικότητες και τη **μεταφορά πόρων σε αυτά από τους πόρους που διατίθενται σε σχολικές μονάδες που αναμένεται να καταργηθούν τα προσεχή χρόνια**.

Τι να πρωτοσημειώσουμε; Την αποκέντρωση και ανάθεση της διαχείρισης του προσωπικού της

εκπαίδευσης στις περιφέρειες και τους μεγάλους δήμους; Την αξιολόγησή του και τον πειθαρχικό του έλεγχο από «ανεξάρτητες αρχές»; Την αύξηση του αριθμού των μαθητών ανά τμήμα στο μέσο όρο της ΕΕ; Την αύξηση του αριθμού των μαθητών και των τμημάτων ανά σχολική μονάδα, με έμφαση στις αστικές και ημιαστικές περιοχές; Την αύξηση του διδακτικού ωραρίου, μέσω της «σύγκλισης διδακτικού και εργασιακού ωραρίου με τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης»; Την τροποποίηση αναλυτικών και ωρολόγιων προγραμμάτων με βάση «καλές πρακτικές» της ΕΕ; Την «αυτονομία και ευελιξία» που θα επιτρέπουν την προσαρμογή του προγράμματος κάθε σχολείου στις ανάγκες της «τοπικής κοινωνίας», τις παρεμβάσεις των επιχειρήσεων στο δημόσιο σχολείο με το αζημίωτο και θα οδηγήσουν σε κατηγοριοποιήσεις σχολείων, μαθητών και εκπαιδευτικών; Τις «στοχευμένες προσλήψεις», που σηματοδοτούν διορισμούς με το σταγονόμετρο; Τα «πρότυπα επαγγελματικά σχολεία» (σ.σ.: είναι και πρόταση της ΝΔ), που θα αποτελούν μια νέα ελκυστική βιτρίνα, θα σηματοδοτούν τη δήθεν νέα αναβάθμιση και θα δημιουργηθούν από την εξοικονόμηση δαπανών που θα προκύψει από το λουκέτο άλλων σχολείων; Πραγματικά πολυ-εφευρέτες αυτοί οι καπιταλιστές.

◆ Αναδιάρθρωση της ανώτατης εκπαίδευσης και διαμόρφωση μακροπρόθεσμης στρατηγικής και **προετοιμασία** για την επερχόμενη μείωση του αριθμού ημεδαπών φοιτητών, με: α) αναδιάρθρωση και ανασχεδιασμό της εκπαίδευσης των εκπαιδευτικών ειδικοτήτων στα πανεπιστήμια, **σε δεύτερο κύκλο**, λαμβάνοντας υπόψη τη μείωση της απασχόλησης στον κλάδο της δημόσιας και ιδιωτικής εκπαίδευσης και τις μελλοντικές ανάγκες για εκπαιδευτικούς, β) αναπροσανατολισμός των προγραμμάτων **με στόχο την προσέλκυση αλλοδαπών φοιτητών**, γ) **προσαρμογή του αριθμού εισακτέων στα ΑΕΙ, με βάση τις δημογραφικές μεταβολές, και τις συνθήκες σύνδεσης εκπαίδευσης και απασχόλησης**.

Δεν είμαστε σίγουροι για το πρώτο μέτρο που προτείνεται, όμως, αυτός ο «δευτερός κύκλος» μας παραπέμπει σε πιστοποιητικό παιδαγωγικής και διδακτικής επάρκειας που θα παρέχεται μετά από φοίτηση σε ανεξάρτητο πρόγραμμα από αυτό του προγράμματος σπουδών των λεγόμενων καθηγητικών σχολών και θα έχει παραμέτρους που θα περιορίζουν τον αριθμό των κατόχων του.

Το δεύτερο μέτρο αναφέρεται στην προσέλκυση φοιτητών-πελατών από το εξωτερικό με διαμόρφωση και των προπτυχιακών σπουδών και το τρίτο μέτρο αναφέρεται καθαρά στον περιορισμό του αριθμού των εισακτέων στα ΑΕΙ και της σχεδιασμένης κατεύθυνσής τους σε σχολές και τμήματα που απαιτούν οι περιστάσιακές ανάγκες της καπιταλιστικής αγοράς εργασίας.

Γιούλα Γκεσούλη

Το πρώτο ανοιχτό καρφί

Τον Πετσίτη «τον γνώριζα ως φιγούρα, δεν είχα προσωπικές σχέσεις, δεν έχω εικόνα, ήταν βοηθός του Νίκου Παππά». Η συγκεκριμένη αναφορά του Νίκου Φίλη δε διέφερε απ' αυτές άλλων στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ (Σταθάκης, Ξυδάκης). Όμως ο Φίλης δε σταμάτησε σ' αυτό. Πέταξε και το πρώτο ανοιχτό καρφί στελέχους του ΣΥΡΙΖΑ κατά του Παππά: «Στο βαθμό που αναφέρεται συγκεκριμένα, τότε ναι, πρέπει να δώσει περισσότερες εξηγήσεις», είπε, αναφερόμενος στον Παππά. Φυσικά, ο Φίλης θα βρει «επαρκείς» τις εξηγήσεις που θα δώσει ο Παππάς. Δεν είναι πρωτάρης και ξέρει ότι αυτή η πληγή κάνει ζημιά και στον ΣΥΡΙΖΑ. Όμως ο Παππάς θα έχει στο μεταξύ πέσει στην ανυποληψία. Στο λαιμό του καθόταν του Φίλη, λόγω της αλαζονείας και του καισαρισμού του.

Για λίγη δημοσιότητα

Ο Κοτζιάς υπερψήφισε τον προϋπολογισμό, διευκρινίζοντας ότι δεν ψηφίζει τα μυστικά κονδύλια των υπουργείων, στο βαθμό που δεν ελέγχονται από τη Βουλή, όπως αυτά του υπουργείου Εξωτερικών. Ποια είναι τα άλλα υπουργεία; Το Αμυνας του Καμμένου και το Μακεδονίας-Θράκης, στο οποίο μέχρι πρότινος προϊστάτο η Κόλλια-Τσαρουχά (των ΑΝΕΛ κι αυτή).

Είπε να κάνει λίγο ντόρο, αλλά άτύχησε. Ουδείς σχολίασε τη «διαφοροποίησή» του. Αλλωστε, αυτή ήρθε με τρία χρόνια καθυστέρηση. Κανείς δε θυμάται τον υπουργό Κοτζιά να κάνει την ίδια «διευκρίνηση ψήφου» στους προηγούμενους προϋπολογισμούς των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ.

Πότε η μεταγραφή;

Τίνος κόμματος είναι βουλευτής ο Σαρίδης; Του Λεβέντη, κι ας υπερψήφισε τον προϋπολογισμό, δίνοντας έτσι άτυπη ψήφο εμπιστοσύνης στην κυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων. Ο Λεβέντης είπε κάτι κλαψιάρικα, ζήτησε την παράδοση της έδρας, αλλά σε διαγραφή δεν προχώρησε, γιατί θα μείνει με τέσσερις και δε θα μπορεί να μιλά ως πρόεδρος κοινοβουλευτικής ομάδας. Η προσπάθειά του να πάρει μεταγραφή τον Νικολόπουλο απέτυχε (το αποκάλυψε ο ίδιος ο Νικολόπουλος), οπότε μπορεί να κρατήσει τον Σαρίδη σαν... δανεικό από τον ΣΥΡΙΖΑ (όπως στο ποδόσφαιρο).

Φτηνιάρικη τρομοϋστερία

Η βομβιστική ενέργεια στο κτίριο του ΣΚΑΙ στο Νέο Φάληρο είχε όλα τα χαρακτηριστικά μιας ενέργειας ένοπλης προπαγάνδας: ως στόχος επελέγη η έδρα ενός συγκροτήματος που έχει πρωταγωνιστήσει σε εμετική και λυσσώδη προπαγάνδα υπέρ των Μνημονίων, ξεσηκώνοντας πολλές φορές αγανάκτηση και οργή, η βόμβα τοποθετήθηκε εξωτερικά, ενώ πάρθηκαν όλα τα αναγκαία μέτρα για να μην υπάρξει τραυματισμός (έγιναν προειδοποιητικά τηλεφωνήματα σε δύο διαφορετικά Μέσα -τηλεοπτικό σταθμό και ιστότοπο- και δόθηκε όλος ο απαραίτητος χρόνος για να εκκενωθεί και να απομονωθεί το κτίριο). Ο στόχος ήταν μόνο υλικές ζημιές και επιτεύχθηκε. Όταν υπάρξει ανάληψη ευθύνης (όπως συμβαίνει σ' αυτές τις περιπτώσεις) θα μάθουμε και ποια πολιτική ομάδα πραγματοποίησε την ενέργεια, καθώς και το σκεπτικό της.

Κι ενώ η ενέργεια ήταν προσεκτικά σχεδιασμένη για να μην υπάρξει ανθρωπινό θύμα έστω και τυχαία, η αστική προπαγάνδα έκανε λες και ο ΣΚΑΙ δέχτηκε αιφνιδιαστική πολεμική επίθεση με βαρέα όπλα. Ο ένας μετά τον άλλο οι αστοί πολιτικοί, κυβέρνησης και αντιπολίτευσης, έπαιρναν το λόγο για να καταγγείλουν το «πλήγμα κατά της δημοκρατίας και της ελευθεροτυπίας» και να καταδικάσουν «την τρομοκρατία». Νομίζουμε ότι τους ξεπέρασε όλους ο πρόεδρος της Βουλής Βούτσης, που απεφάνθη ότι η ενέργεια μπορεί να είχε διακινδύνευση για ανθρώπινες ζωές! Ποιος χαρακτηρισμός ταιριάζει σε αυτόν που κάνει τέτοια δήλωση; Προβοκάτορας. Ο ίδιος χαρακτηρισμός ταιριάζει και στον ρεπόρτερ της ΕΡΤ που μετέδιδε με κάθε σοβαρότητα ότι η επίθεση έγινε για να υπάρξουν θύματα!

Φτηνός και γελοίος προβοκάτορας, μάλιστα, καθώς το «ρεπορτάζ» του φιλοξενούνταν στο πλαίσιο μιας γενικότερης παρουσίασης της ειδήσης, που έλεγε ότι υπήρξαν δύο προειδοποιητικά τηλεφωνήματα, το κτίριο εκκενώθηκε και η αστυνομία έκοψε την κυκλοφορία και απομόνωσε το κτίριο του Αλαφούζου σε μεγάλη έκταση, ώστε να μην υπάρξει κανένας τραυματισμός διερχόμενου ή περιοίκου. Είχε και δηλώσεις ενός διανυκτερεύοντος φιλικατζή που έλεγε -ψύχραιμα και χωρίς ίχνος ταραχής- ότι είχαν ειδοποιηθεί από την αστυνομία και ότι στήθηκαν έξω από το φιλικατζίδικο και περίμεναν να δουν τη βόμβα να σκάει.

Δε χρειάζεται να σχολιάσουμε την ανακοίνωση της ΠΟΕΣΥ (Πανελλήνια Ομοσπονδία Ενώσεων Συντακτών) που υπογράμμισε «τη σημασία του τρομοκρατικού αυτού χτυπήματος ως ένα χτύπημα στα θεμέλια της Δημοκρατίας». Ο ΣΚΑΙ και τα παπαλαδίκια του στηρίζουν τα θεμέλια της δημοκρατίας! Τέτοια να λέτε, κύριοι και κυρίες της ΠΟΕΣΥ. Για να δικαιώνετε το σύνθημα «αλήτες, ρουφιάνοι, δημοσιογράφοι» και να κάνετε τον κόσμο να λέει «γεια στα χέρια τους», βλέποντας ότι ακόμα και στην περίπτωση ενός συμβολικού και απόλυτα περιφρουρημένου χτυπήματος, λέτε τα πιο χοντρά ψέματα.

Και τι να πεις για τον Αλαφούζο και το μαγαζί του, που βρήκαν την ευκαιρία να ταβάλουν με όσους καταγγέλλουν το βρόμικο ρόλο τους, νομίζοντας ότι μερικά σπασμένα τζάμια μπορούν να ξεπλύνουν τα συνεχή εγκλήματά τους, τη λυσσασμένη στήριξη στην πιο αντιδραστική, αντικοινωνική πολιτική, τα ψέματα και την παραπληροφόρηση με τα οποία βομβαρδίζουν καθημερινά τον ελληνικό λαό. Ματαίопονούν. Τίποτα δεν τους ξεπλένει.

Για να είμαστε ακριβείς, τον Αλαφούζο δεν τον ενδιαφέρει τόσο να φτιάξει το «ματζ» των Μέσων του σε εκείνο το κομμάτι του ελληνικού λαού που σιχάινεται να τα ακούει ή να τα βλέπει, όσο το να πλήξει την κυβέρνηση και προσωπικά τον Τσίπρα. Γι' αυτό και ο ίδιος ο Αλαφούζος βγήκε μπροστά για να δηλώσει ότι «βασικός ηθικός αυτουργός για την σημερινή επίθεση είναι η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ». Με την ίδια λογική, αν μπει μια βόμβα σε γραφεία του ΣΥΡΙΖΑ (καθόλου απίθανο, αφού ο ΣΥΡΙΖΑ διαχειρίζεται ως κυβέρνηση τη μνημονιακή βαρβαρότητα, με ιδιαίτερη συνέπεια, όπως και οι προηγούμενες κυβερνήσεις), θα πρέπει να βγει ο Τσίπρας και να δηλώσει ότι ηθικοί αυτουργοί είναι ο Αλαφούζος και ο Μαρινάκης, που συκοφαντούν την κυβέρνηση με τα fake news που μεταδίδουν.

Ο ΣΥΡΙΖΑ απάντησε ότι «η συκοφαντία του Αλαφούζου ξεπερνά τα όρια της αθλιότητας» και σημείωσε ότι με αυτά που είπε ο ιδιοκτήτης του ΣΚΑΙ «επιβεβαιώνει την ορθότητα της επιλογής μας να αφήσουμε τους άθλιους προπαγανδιστές, χωρίς την παρουσία εκπροσώπων των “ηθικών αυτουργών της τρομοκρατίας” στα τηλεοπτικά τους πάνελ». Οι υπουργοί, όμως, εμφανίστηκαν με πιο χαμηλούς τόνους, υποστηρίζοντας ότι δεν πρέπει να συγχέεται η πολιτική αντιπαράθεση με την «τρομοκρατία», γιατί έτσι «δικαιώνονται οι τρομοκράτες». Από την πρώτη στιγμή εμφανίστηκαν και οι πλέον «ψύχραιμοι» και «συναινετικοί», που κάλεσαν τα κόμματα του «δημοκρατικού τόξου» να κατεβάσουν τους τόνους της πολιτικής αντιπαράθεσης. Μπούρδες! Σιγά μη σταματήσουν τους εκατέρωθεν υβριστικούς ή πολιτικά σκληρούς χαρακτηρισμούς, λίγους μήνες πριν από τις τριπλές εκλογές του Μάη, οι οποίες μπορεί να γίνουν και τετραπλές.

Το μόνο βέβαιο είναι πως αυτοί που επιλέγουν την τακτική της ένοπλης προπαγάνδας δεν έχουν καμιά σχέση με τις αντιπαράθεσεις στο αστικό στρατόπεδο (άλλο πράγμα η σπέκουλα που κάνει το αστικό στρατόπεδο). Αυτό έχει αποδειχτεί ιστορικά, και στη χώρα μας και διεθνώς.

Πολιτικο-δικαστικά καραγκιοζιλίκια

Όπως αναμενόταν, ο «Ριχάρδος» και οι επτά συγκατηγορούμενοί του, που είχαν προφυλακιστεί προτού «σκάσει» -με τη βούλα της αρμόδιας διεύθυνσης της ΑΑ-ΔΕ- η είδηση ότι δεν υπάρχει λαθρεμπορία (εν αντιθέσει με τους υπόλοιπους 23, που απολογήθηκαν μετά το «σκάσιμο» και δεν προφυλακίστηκαν), αποφυλακίστηκαν με απόφαση του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών. Καθυστέρησαν μερικές μέρες την έκδοση της απόφασης, για να καταλαγιάσει κάπως ο θόρυβος, να φύγει το θέμα από την πρώτη γραμμή της επικαιρότητας και να μειωθεί -όσο γίνεται- ο επικοινωνιακός αντίκτυπος σε βάρος της κυβέρνησης των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ για το φιάσκο.

Αυτή η προσπάθεια, να δικαιωθούν δηλαδή οι μπάτσοι που διεξήγαγαν όλη την προανάκριση και έκαναν τις συλλήψεις, οι δικαστικοί παράγοντες που συνέδραμαν τους μπάτσους και έφτιαξαν το κατηγορητήριο και η κυβέρνηση που ήταν σε πλήρη γνώση όλων των διαδικασιών παρακολούθησης και άναψε το πράσινο φως για τις συλλήψεις, για να μπορέσει ο Τσίπρας να εμφανιστεί λίγες ώρες αργότερα στη Βουλή με ύφος θριαμβευτή και εξαπολύοντας ειρωνίες κατά του Μητσοτάκη, έχει αποτυπωθεί και στο βούλευμα που αναφέρει, ότι ναι μεν δε γινόταν «λαθραία εξαγωγή χρυσού» στην Τουρκία, αλλά γινόταν εξαγωγή «λαθραίων εμπορευμάτων»!

Το Συμβούλιο δέχτηκε την πρόταση της εισαγγελέα Κατερίνας Τσιρώνη και θεωρεί ότι «**υπάρχουν σοβαρές ενδείξεις ενόχης για τις κακουργηματικές πράξεις**» που αποδίδονται στον «Ριχάρδο» και τους υπόλοιπους, διότι «παρά τους περὶ του αντιθέτου ισχυρισμούς τους, **συντρέχει υψηλός βαθμός πιθανολόγησης ότι έχουν τελέσει τις διωκόμενες κακουργηματικές πράξεις**». Σε ό,τι αφορά τα έγγραφα που έστειλε στην ανακρίτρια η

Γενική Διεύθυνση Τελωνείων της ΑΑΔΕ, τα οποία αναφέρουν ότι η εξαγωγή χρυσού στην Τουρκία δε συνιστά λαθρεμπορία, το Συμβούλιο λέει ότι «δεν αναιρούν την κρίση του περί **ύπαρξης σοβαρών ενδείξεων ενόχης**», επειδή «η Γενική Διεύθυνση Τελωνείων με τα έγγραφα αυτά δεν αναφέρεται στην εξαγωγή λαθρεμπορευμάτων». Το βούλευμα αναφέρει ότι κανένας από τους κατηγορούμενους «δεν εξειδίκευσε αν τα κατασχεθέντα προέρχονται από το εξωτερικό, χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή τρίτη, ή αν προέρχονται από την επιχειρηματική δραστηριότητα λειτουργίας των ενεχυροδανειστηρίων και αν αντιστοιχίζονται με τις ποσότητες χρυσού και λοιπών πολύτιμων μετάλλων και αντικειμένων που συγκεντρώθηκαν από την συγκεκριμένη επιχειρηματική δράση, περιπτώσεις για τις οποίες οφείλεται καταβολή ΦΠΑ, χωρίς εν προκειμένω να προκύπτει η καταβολή του». Η εισαγγελέα επιμένει ότι οι κατηγορούμενοι «**προέβησαν σε συγκρότηση και εν συνεχεία έναρξη σε δομημένη εγκληματική οργάνωση** η οποία επιδιώκει την διάπραξη αδικημάτων όπως της λαθρεμπορίας και τοκογλυφίας».

Τότε γιατί η ίδια αυτή εισαγγελέα εισηγήθηκε την άρση της προσωρινής κράτησης και το Συμβούλιο έκανε δεκτή την πρότασή της; Δεν είναι «τρελό» να λένε ότι ο «Ριχάρδος» και οι επτά της παρέας του είχαν συγκροτήσει εγκληματική οργάνωση και την ίδια στιγμή να τους αφήνουν ελεύθερους; Δεν είναι «τρελό» να έχουν ήδη αφεθεί ελεύθεροι οι 23 της άλλης ομάδας, την υπόθεση των οποίων δεν εξέτασε το Συμβούλιο, αφού είχαν αφεθεί ελεύθεροι με τη σύμφωνη γνώμη ανακρίτριας και εισαγγελέας; Ή υπάρχουν ενδείξεις ενόχης και τους χάνεις όλους μέσα ή δεν υπάρχουν και απλά οι δικαστικές αρχές παίζουν πολιτικά παιχνίδια με

κυβερνητική παραγγελία.

Προς το παρόν έχουμε το φαινόμενο οι κατηγορούμενοι -με επαρκείς ενδείξεις- ως μέλη δύο εγκληματικών οργάνωσεων να μην προφυλακίζονται ή να προφυλακίζονται και αμέσως μετά να αποφυλακίζονται. Ετσι, θα μπορέσουν να τακτοποιήσουν τα «βιβλία» τους και η όλη υπόθεση να υποβιβαστεί σε μια απλή φορολογική υπόθεση, που μπορεί να κλείσει με κάποια πρόστιμα (και αν). Γι' αυτό και ο «Ριχάρδος», μόλις βρέθηκε εκτός φυλακής, έριξε τους τόνους και δήλωσε: «Δεν πρόκειται να κινηθώ νομικά εναντίον όσων με οδήγησαν στη φυλακή».

Η υπόθεση δεν είναι απλώς ένα αστυνομικό και δικαστικό φιάσκο, είναι ένα πολιτικό φιάσκο. Οι συριζαίοι ήθελαν μια τέτοια υπόθεση, για να κομπορημονούν ότι πλήττουν την εγκληματικότητα και ειδικά αυτούς που εκμεταλλεύτηκαν την ανάγκη των ανθρώπων του λαού και τους πήραν τα χρυσαφικά τους (ο Τσίπρας τα είπε αυτά στη Βουλή). Τους «κρέμασαν» οι μπάτσοι που χειρίστηκαν την υπόθεση και είναι σίγουρο ότι θα «πέσουν κεφάλια». Πέρα από το φιάσκο των συριζαίων, όμως, το οποίο ποσώς μας ενδιαφέρει, εκείνο που έμεινε είναι η πολιτική νομιμοποίηση του σύγχρονου μαυραγοριτισμού. Όπως σημειώσαμε όταν έσκασε αυτή η υπόθεση, το γεγονός ότι τόσα χρόνια τώρα, οι συγκεκριμένοι «σαράφηδες» και πολλοί άλλοι, μικροί και μεγάλοι, εκμεταλλεύονται τη φτώχεια που έσπειραν τα Μνημόνια και παίρνουν «μπιρ παρά» τα τιμαλφή του κοσμάκη, θεωρείται μια απολύτως νόμιμη δραστηριότητα. Ούτε που πέρασε από το μυαλό των «αριστερών» του ΣΥΡΙΖΑ να την απαγορεύσουν. Μένουν στην κοινωνική απαξία, η οποία -φυσικά- ουδόλως ενοχλεί τους μαυραγορίτες που μετατρέπουν τη δυστυχία σε κέρδος.

«Μα πού να πάω, που σ' αγαπώ τόσο πολύ...»

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 3

από τους ΑΝΕΛ». Δεν ξέρουμε πού το είδε αυτό το τελευταίο (εμείς θυμόμαστε το 2015 την αλήστου μνήμης Ραχήλ Μακρή, που τα είχε σπάσει με τον Καμμένο, να είναι υποψήφια του ΣΥΡΙΖΑ) και δεν νομίζουμε ότι η Κουντουρά ή ο Παπαχριστόπουλος ή ο Κουίκ αποφάσισαν να εγκαταλείψουν την πολιτική. Αν οι δύο πρώτοι υπερψηφίσουν τη Συμφωνία, ψηφίζοντας «κατά συνείδηση», ο Καμμένος θα τους διαγράψει και αυτοί θα περάσουν στον ΣΥΡΙΖΑ. Κι αν ο Παπαχριστόπουλος παραιτηθεί, όπως λέει, η έδρα του θα πάει στον πρώτο επιλαχόντα Κουίκ, ο οποίος δε θα έχει μεν ψηφίσει τη Συμφωνία, όμως έχει ήδη τεθεί εκτός κόμματος με απόφαση... Τοσουνίδη (μεγάλες πλάκες).

Αφού καθάρισε με τους «αποστάτες ή προδότες», ήρθε η ώρα του Κοτζιά: «Αυτός ο τύπος με αυτό το απόκομμα, **που δεν ξέρω πού βρίσκεται τα λεφτά**, βγαίνει και κάνει κριτική στους ΑΝΕΛ. Του απαντώ ευθέως και καθαρά: είμαστε στην πολιτική για να δώχνουμε Κοτζιάδες που δεν τους εξέλεξε ο λαός». Περιτεύει να θυμίσουμε πως είναι ο ίδιος Καμμένος που πριν από μερικούς μήνες καλούσε τον

Μητσοτάκη «να έχει απόλυτη εμπιστοσύνη στον υπουργό των Εξωτερικών, που διαπραγματεύεται την εθνική θέση»! Κι επειδή

ένας Καμμένος δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς συνωμοσιολογικά σενάρια, επανέφερε τον Σόρος από το παράθυρο, αναρωτού-

μενος «πού βρίσκει τα λεφτά» ο Κοτζιάς.

Το καλύτερο το κράταγε για το τέλος. Ανακοίνωσε ότι από τις 10 Γενάρη ξεκινά η προεκλογική καμπάνια των ΑΝΕΛ με στόχο «όχι μόνο να είμαστε ρυθμιστές, αλλά η μεγάλη δύναμη που θα αναλάβει τα ηνία της διακυβέρνησης του τόπου»! Ευτυχώς που οι νέοι έχουν γερή κράση και αποφεύχθηκαν τα εγκαταλείματα (για κατουρημένα από τα γέλια βρακιά δεν παίρνουμε όρκο).

Ο ιλαρός τρόπος με τον οποίο ο Τσίπρας σχολίασε τα τελευταία κατορθώματα του κυβερνητικού συνταίρου του («πού να πάει; Μην ανησυχείτε») δεν είναι τυχαίο. Στον ΣΥΡΙΖΑ ξέρουν πως ό,τι ζημιά ήταν να πάθουν από τον Καμμένο την έχουν πάθει. Αντιμετωπίζοντάς τον ως γραφικό, στρέφουν τη συζήτηση σ' αυτό, αφήνοντας εκτός την πολιτική ουσία της κυβερνητικής συνεργασίας τους με ένα ακροδεξιό μόρφωμα. Ο Καμμένος, πάντως, εξακολουθεί να είναι υπουργός σε ένα ευαίσθητο πόστο, εφαρμόζοντας μια αμερικανόδουλη πολιτική που έχει την πλήρη έγκριση του Τσίπρα. Να γελάμε με τις γραφικότητες, αλλά να μην ξεχνάμε ποτέ την πολιτική ουσία.

Πετσιτιάδας το ανάγνωσμα

«**Δ**εν έχω αρνηθεί ποτέ ότι γνωρίζω τον κ. Πετσιτίτη. Υπήρξε συνεργασία σε εθελοντική βάση, και κατόπιν απομακρύνθηκε και εργάστηκε σε ιδιωτικές επιχειρήσεις, οι οποίες μάλιστα συγκρούστηκαν με την κυβέρνηση». Έτσι περιέγραψε ο Νίκος Παππάς τη συνεργασία του με τον περιβόητο πλέον Μανώλη Πετσιτίτη. Από τη σιγουριά της ΕΡΤ, φυσικά, για να μη γίνει καμιά «περίεργη» δημοσιογραφική ερώτηση. Κι όμως, και μόνο από την παραπάνω τοποθέτηση του Παππά θα μπορούσαν να ξεκινήσουν μπόλικες ερωτήσεις, αν ο δημοσιογράφος ήθελε να ξεκαθαρίσει το ζήτημα.

Να ρωτήσει για παράδειγμα τι είδους ήταν η συνεργασία του Παππά με τον Πετσιτίτη. Τι ρόλο ακριβώς έπαιζε ο Πετσιτίτης στο μέγαρο Μαξίμου. Πώς σχολιάζει ο Παππάς τη δήλωση του (επίσης συριζαίου) πρώην διευθύνοντος συμβούλου της ΔΕΠΑ, Κιτσάκου, ότι ο Πετσιτίτης τον επισκεπτόταν στη ΔΕΠΑ (όπως και την προηγούμενη διοίκηση) «ως εκπρόσωπος υπηρεσιών του Μαξίμου»; Λέει ψέματα ο Κιτσάκος; Ή μήπως ο Πετσιτίτης κορόιδευε τον διευθύνοντα σύμβουλο της ΔΕΠΑ και του δήλωνε «εκπρόσωπος του Μαξίμου», ενώ δεν ήταν παρά εκπρόσωπος του Λαυρεντιάδη; Μετά τη δήλωση Κιτσάκου, ο Παππάς δε σήκωσε το τηλέφωνο να καλέσει τον «παιδιόθεν φίλο» του και να του ζητήσει εξηγήσεις; Αν ο Πετσιτίτης έκανε τέτοιες απατεωνιές, εκμεταλλευόμενος την προσωπική τους σχέση, δε θα έπρεπε ο ίδιος ο Παππάς (ή ο αρμόδιος υπουργός) να στείλει την υπόθεση στον εισαγγελέα, για να ερευνήσει αυτός αν ο πρώην «εθελοντής» και «παιδιόθεν φίλος» του Παππά παρίστανε ψευδώς τον εκπρόσωπο «υπηρεσιών του μεγάρου Μαξίμου»; Πώς επιτρέπει να πέφτουν τέτοιες σκιές, όχι πάνω στον παντελώς άγνωστο Πετσιτίτη, αλλά πάνω στον ίδιο τον Παππά αλλά και στον Τσίπρα; Δε θα έπρεπε να λιώσει τον Πετσιτίτη που πρόδωσε τη φιλία τους;

Είναι πολλά τα αναπάντητα ερωτήματα, που δεν μπόηκαν στον Παππά από τους «ενσωματωμένους» δημοσιογράφους-υφισταμένους του. Προξενεί εντύπωση, όμως, και η απόλυτη σιωπή του Πετσιτίτη. Επί δυο βδομάδες βλέπει τη μπουσούνά του στα πρωτοσέλιδα, διαβάζει τόσα και δεν τον έχει... πνίξει το δίκιο (του). Έχει λερωμένη τη φωλιά του και λούφαζε μέχρι να περάσει η μπόρα ή ο «παιδιόθεν φίλος» του του είπε να μουκαθεί και αυτός υπάκουσε (όπως έχει μάθει); Δε θα δώσουμε εμείς την απάντηση. Δεν έχει και κα-

μιά σημασία. Αυτή η υπόθεση, άλλωστε, δε φαίνεται να έχει ποινικές προεκτάσεις για τον Πετσιτίτη (από όσα έχουν δημοσιοποιηθεί μέχρι στιγμής). Ο τύπος φαίνεται να εισπράττει παχυλές αμοιβές από τον Λαυρεντιάδη και άλλους καπιταλιστές, στους οποίους παρείχε υπηρεσίες... συμβούλου. Αν μ' αυτές «ξέπλενε» χρήματα άλλων ή αν οι «υπηρεσίες συμβούλου» αφορούσαν τις προσπάθειες του στο Μαξίμου, δεν αποδεικνύεται. Υπονοείται, στριφογυρίζει στο μυαλό του καθένα, ποινικά όμως δε σημαίνει τίποτα.

Κανένας απ' αυτούς που ανακινούν το ζήτημα, όμως, δεν ενδιαφέρεται για την ποινική πλευρά του θέματος. Η πολιτική πλευρά τους ενδιαφέρει. Γι' αυτό και ανακυκλώνουν συνεχώς το ίδιο υλικό (τίποτα καινούργιο δεν έχει προστεθεί από τότε που έκανε τη δήλωσή στα «Νέα» ο Κιτσάκος). Κι αυτά τα «ολίγα», όμως, είναι αρκετά για να φουσκώσουν τη σκανδαλολογία από πλευράς ΝΔ και ΚΙΝΑΛ. Ειδικά μετά τον τρόπο με τον οποίο αντέδρασε ο Παππάς. Στην αρχή το 'ριξε στην πλάκα προσπαθώντας να διακωμωδήσει την υπόθεση. Όταν μίλησε ο Κιτσάκος, βγήκε στην ΕΡΤ για να πει ότι ο Κιτσάκος ήταν κάποτε «εθελοντής» του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά μετά το έριξε στις μπίζνες και η πολιτική σχέση με τον Παππά και το Μαξίμο διακόπηκε. Και γιατί δεν το είπε αυτό από την αρχή; Θυμηθείτε ότι και στην περίπτωση του περιβόητου ταξιδιού στη Βενεζουέλα την ίδια τακτική είχε ακολουθήσει. Τα «ξεφούρνιζε» ένα-ένα, για να καταλήξει στο τέλος ότι τότε δεν ήταν ούτε βουλευτής ούτε υπουργός!

Υψηλή αισθητική

«Ο ασκόπως περιφερόμενος κύριος Κοτζιάς κατορθώνει να ταλαιπωρεί την αισθητική μας». Η δήλωση έγινε από τον εκπρόσωπο Τύπου του καμενοκόμματος Θ. Τσοουνίδη. Εστιάζουμε, φυσικά, στην... αισθητική των ΑΝΕΛ, που ταλαιπωρεί ο Κοτζιάς. Οχι πως έχουμε καμιά εκτίμηση στην αισθητική του Κοτζιά (εκείνα τα βίντεο με τις... τραγουδιστικές του επιδόσεις, τότε με τους υπουργούς του ΝΑΤΟ, στους οποίους τραγουδούσε το «We are the world», και τότε με τη Μογκερίνι, στην οποία τραγουδούσε το «Happy birthday to you», πέραν της ξενοδουλείας που απέπνεαν, αποτελούν και μνημεία αντιαισθητικότητας). Οχι, όμως, και να μιλά για αισθητική το κόμμα του Καμμένου. Αυτό δεν το αντέχουμε ούτε εμείς... Θυμίζουμε ένα μικρό δείγμα... υψηλής αισθητικής από τον πρόεδρο και υπουργό Καμμένο. Τότε που τιμούσε τους... σαλαμινομάχους, με χλαμύδες και κλωνάρια ελιάς, βαδίζοντας πάνω σε παλέτες σκεπασμένες με κόκκινη μοκέτα.

Σύμφωνα με όσα υποστηρίζει ο Παππάς, ο Πετσιτίτης είχε βοηθήσει μόνο στην εκλογική καμπάνια του 2015 και μετά «απασχολήθηκε στον ιδιωτικό τομέα». Εκτός από το αυτόνοτο ερώτημα: «με τίνος πλάτες ο Πετσιτίτης έκανε τόσο καλοπληρωμένη σταδιοδρομία στον ιδιωτικό τομέα;», δεν ταιριάζουν και οι ημερομηνίες. Ο Κιτσάκος τοποθετήθηκε διευθύνων σύμβουλος στη ΔΕΠΑ τον Δεκέμβριο του 2015. Αρα, αν δεχτούμε αυτά που ισχυρίζεται, ο Πετσιτίτης τον επισκεπτόταν «ως εκπρόσωπος υπηρεσιών του μεγάρου Μαξίμου» το 2016. Δηλαδή, σε περίοδο για την οποία ο Παππάς λέει ότι δεν είχε καμιά σχέση με τον Πετσιτίτη. Αν ο Κιτσάκος ήταν κάποιος τυχαίος μάντζερ, θα μπορούσε να πει κανείς ότι λέει ό,τι τον συμφέρει (ως κατηγορούμενο για κακουργήματα). Όμως ο Κιτσάκος υπήρξε στέλεχος του ΣΥΡΙΖΑ και υπ' αυτή την ιδιότητα τον διόρισε επικεφαλής της ΔΕΠΑ ο Σκουρλέτης. Δεν αγνοούσε, προφανώς, ο τότε υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας και νυν γραμματέας του ΣΥΡΙΖΑ, ότι ο Κιτσάκος ήταν στέλεχος στην ΕΛΦΕ του Λαυρεντιάδη, η οποία είχε μεγάλες οικονομικές «διαφορές» με τη ΔΕΠΑ. Ενα χρόνο μετά, τον έδιωξε ο Σταθάκης που διαδέχτηκε τον Σκουρλέτη. Και η υπόθεση πήρε το δρόμο των δικαστηρίων. Τι συνέβη στο μεταξύ;

Σταματάμε εδώ και ο νούν νοεϊτώ. Η υπόθεση «βρομάει» απ' όποια πλευρά κι αν την κοιτάξεις. Το μόνο βέβαιο είναι ότι ο Παππάς δε λέει την αλήθεια. Αρκεί να αναφέρουμε μόνο τη θέση του ότι η εταιρία του Λαυρεντιάδη δεν είχε ευνοϊκή μεταχείριση επί ΣΥΡΙΖΑ,

απόδειξη ότι τα χρέη της προς τη ΔΕΠΑ αυξήθηκαν! Μα αυτή ακριβώς είναι η ευνοϊκή μεταχείριση. Οτι αυξάνονταν τα χρέη της, τα οποία -φυσικά- ο Λαυρεντιάδης μετέτρεπε σε κέρδη. Το γεγονός ότι ο Παππάς ξεφουρνίζει μια τέτοια οφθαλμοφανή βλακεία, αποκαλύπτει άνθρωπο σε πανικό.

Και ο Τσίπρας δε λέει την αλήθεια. Αν του την είχε φέρε ο Παππάς, θα έπρεπε να τον έχει διώξει με τις κλωτσιές. Αν απλά του έβαλε στο Μαξίμου ένα λαμόγιο, θα έπρεπε να έχει ζητήσει την παραίτησή του. Και να δώσει ανοιχτά εξηγήσεις στον ελληνικό λαό. Οχι να βάζει την ΕφΣυν να δημοσιεύει φωτογραφίες του Πετσιτίτη αγκαλιά με τον Μαρινάκη και τον Σάββα Θεοδωρίδη. Τι αποδεικνύουν αυτές οι φωτογραφίες; Οτι ο Πετσιτίτης «πουλήθηκε» στον Μαρινάκη; Να το δεχτούμε. Προηγουμένως, όμως, ήταν παρακοιμώμενος στα ενδότερα του Μαξίμου. Επομένως, κάτι είχε να «πουλήσει» στον Μαρινάκη, έτσι δεν είναι; Εύκολα, όμως, κάνει κάποιος και άλλη λογική σκέψη: τότε που ο Μαρινάκης ανακηρυσσόταν «προσωρινός υπερθεματιστής» στο διαγωνισμό-οπερέτα για τις άδειες των καναλιών, τότε που ήταν «κώλος και βρακί» με τον Παππά και μπαϊνόβγαίνε στο Μαξίμο, επειδή ήταν ένας απ' αυτούς που θα «καθάριζαν τη διαπλοκή», ο Πετσιτίτης -ως άνθρωπος του Παππά- ήταν ο σύνδεσμός του με τον εφοπλιστή!

Δυστυχώς, η σχετική συζήτηση στη Βουλή, μετά από επίκαιρη ερώτηση 21 βουλευτών της ΝΔ προς τον Παππά, έγινε χτες, την ώρα που η «Κόντρα» όδευε προς το τυπογραφείο. Οπότε δεν ξέρουμε αν ο Παππάς αφέθηκε μόνος του να βγάλε τα κάστανα από τη φωτιά ή αν κατέβηκε στην αρένα και ο Τσίπρας. Είμαστε σίγουροι, όμως, ότι το σίριαλ θα συνεχιστεί. Η ΝΔ βρήκε την κότα που γεννά τα χρυσά αυγά και δε θα την αφήσει να της φύγει. Ανακυκλώνοντας τη σκανδαλολογία με τον Πετσιτίτη, συμπληρώνει τη σκανδαλολογία του ΣΥΡΙΖΑ με Novartis ΚΕΕΛΠΝΟ κτλ., με στόχο να αφαιρέσει από τον ΣΥΡΙΖΑ την προπαγάνδα περί «ηθικού πλεονεκτήματος». Μπορεί ο Παππάς να μην είναι πλέον εγκατεστημένος στο Μαξίμο, όμως υπήρξε για πολύ καιρό το άτυπο Νο 2 του ΣΥΡΙΖΑ και της κυβέρνησης μετά τον Τσίπρα. Πρώτα ως διευθυντής του πολιτικού του γραφείου και μετά ως υπουργός Επικρατείας. Όταν, λοιπόν, χτυπούν τον Παππά, χτυπούν τον Τσίπρα, ο οποίος -θέλοντας και μη- θα υπερασπιστεί τον άλλοτε Διόσκουρο του.

Στης Βασίλως την ποδιά σφάζονται παλικάρια...

Μέχρι την Κομισιόν έφτασε ο Κούλης, προσπαθώντας να αποτρέψει το διορισμό της Βασιλικής Θάνου ως προέδρου της Επιτροπής Ανταγωνισμού. Τη σχετική πρόταση υπέβαλε επίσημα στον πρόεδρο της Βουλής ο αρμόδιος υπουργός Οικονομίας Γιάννης Δραγασάκης και ο καυγάς άρχισε αμέσως, καθώς η πρώην πρόεδρος του Αρείου Πάγου (και ex officio υπηρεσιακή πρωθυπουργός κατά την προεκλογική περίοδο Αυγούστου-Σεπτεμβρίου του 2015) δεν είναι μια τυπικά ουδέτερη επιλογή πρώην ανώτατου δικαστικού, αλλά μια επιλογή με καθαρό πολιτικό πρόσημο, αφού από την επομένη της συνταξιοδότησής της και μέχρι τώρα υπηρετεί ως επικεφαλής του νομικού γραφείου του πρωθυπουργού στο μέγαρο Μαξίμου.

Η Επιτροπή Ανταγωνισμού δεν έχει ασκήσει ιδιαίτερες εξουσίες. Μπορεί όμως να ασκήσει, καθώς μπορεί να παρέμβει στην «αγορά» με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, τροφοδοτώντας δικαστικές διώξεις ή έστω τη σκανδαλολογία, η οποία χρησιμοποιείται ως εργαλείο στην κομματική αντιπαράθεση. Κάθε κόμμα, λοιπόν, θέλει να έχει δικούς της ανθρώπους και ιδιαίτερα τον πρόεδρο της Επιτροπής. Ο νυν πρόεδρος Δ. Κυριτσάκης, πρώην αντιπρόεδρος του Αρείου Πάγου και πρώην πρόεδρος της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων (όπως και η Θάνου) τοποθετήθηκε ως πρόεδρος της Επιτροπής Ανταγωνισμού το 2009, από τον τότε αρμόδιο υπουργό της κυβέρνησης Καραμανλή Κ. Χατζηδάκη. Τον συνόδευε η φήμη των φιλικών σχέσεων με την οικογένεια Μητσοτάκη. Η θητεία του ανανεώθηκε το 2013, από την κυβέρνηση των Σαμαροβενιζέλων, πάλι με αρμόδιο υπουργό τον Χατζηδάκη.

Ο ΣΥΡΙΖΑ προσπάθησε να σπρώξει τον Κυριτσάκη σε παραίτηση, αλλάζοντας κάποια όρια ηλικίας, πλην όμως ο Σταθάκης δεν τα κατάφερε. Το μόνο που κατάφεραν οι συριζαίοι είναι να αντικαταστήσουν άλλα μέλη του ΔΣ, που έληξε η θητεία τους. Ένας απ' αυτούς ήταν και ο αντιπρόεδρος Δ. Λουκάς, σύζυγο της βουλευτινής της ΝΔ Ν. Κεραμέως, τον οποίο ο Σταθάκης είχε ανεπιτυχώς προσπαθήσει να σπρώξει σε παραίτηση, επικαλούμενος ασυμβίβαστο, το οποίο τελικά δεν έγινε δεκτό. Τώρα που λήγει η δεύτερη θητεία του Κυριτσάκη, ο ΣΥΡΙΖΑ, θεωρώντας ότι δεν υπάρχει κανένα ασυμβίβαστο, θέλει να τοποθετήσει ως πρόεδρο την επικεφαλής του νομικού γραφείου του πρωθυπουργού! Για να μας δείξει πόσο... ανεξάρτητες είναι αυτές οι Αρχές. Φυσικά, η ανεξαρτησία δεν πλήττεται μόνο με τη Θάνου. Κάθε κυβέρνηση προσπαθεί να βάλει δικούς της ανθρώπους στις διάφορες «ανεξάρτητες» Αρχές. Απλά, η Θάνου συμβαίνει να έχει εκτεθεί αναλαμβάνοντας πολιτικό πόστο στο Μαξίμο.

Αυτό επικαλείται ο Μητσοτάκης σε επιστολή του προς την επίτροπο Ανταγωνισμού Μαργκρέτε Βεστάγκερ, την οποία κοινοποίησε και στον επίτροπο Οικονομικών Υποθέσεων Πιερ Μοσκοβισί. Ο Μητσοτάκης χαρακτηρίζει την υποψηφιότητα της κ. Θάνου για τη θέση της επικεφαλής της Επιτροπής Ανταγωνισμού «απολύτως ασύμβατη με τον ρόλο και την αποστολή μιας ανεξάρτητης Αρχής, όπως αυτή ορίζεται από την ελληνική νομοθεσία, αλλά και βάσει του τρόπου που εκ των πραγμάτων πρέπει να λειτουργεί η Επιτροπή Ανταγωνισμού». Συμπληρώνει, ακόμα, ότι «η αναγκαία αμεροληψία και ανεξαρτησία της εν λόγω επιτροπής έχει ήδη πληγεί και από την επιλογή του υπουργού Ψηφιακής Πολιτικής, Νίκου Παππά, να τοποθετήσει το 2017 την πρώην σύμβουλο του, Άννα Νάκου, στη θέση της αντιπρόεδρου της Επιτροπής Ανταγωνισμού». Σύμφωνα με τον Μητσοτάκη, η σημερινή κυβέρνηση έχει ήδη πλήξει καταλυτικά την θεσμική και λειτουργική ανεξαρτησία της Επιτροπής Ανταγωνισμού, καθώς και τη δυνατότητά της να επιτελεί αποτελεσματικά την αποστολή της με παρεμβάσεις της που αυξάνουν τον πολιτικό έλεγχο όλων των ανεξάρτητων αρχών, γεγονός που «προσκορούει στον σκοπό και τις διατάξεις της οδηγίας για το Ευρωπαϊκό Δίκαιο Ανταγωνισμού, τις προτάσεις του ΟΟΣΑ για την αναθεώρηση των πολιτικών για τον ανταγωνισμό στην Ελλάδα και τις διεθνείς πρακτικές που αφορούν το καθεστώς που διέπει τη λειτουργία των ανεξάρτητων αρχών». «Είναι σαφές ότι όλα όσα έχουν συμβεί τα τελευταία χρόνια με ευθύνη της κυβέρνησης, απειλούν ευθέως τον πυρήνα της ανεξαρτησίας της Επιτροπής Ανταγωνισμού και συνιστούν απόπειρα μετατροπής της σε de facto όργανό της» καταλήγει ο Μητσοτάκης, χωρίς να παραλείψει να γλείψει την Βεστάγκερ, εκφράζοντας την πεποίθησή του ότι αυτή «θα πράξει τα δέοντα για την ανάγκη αποκομματικοποίησης της δημόσιας διοίκησης και τη διατήρηση της ανεξαρτησίας της Επιτροπής Ανταγωνισμού στην Ελλάδα».

Δεν ξέρουμε αν θα καταφέρει τίποτα ο Μητσοτάκης με την παρέμβασή του, δεδομένου του «κλίματος» που υπάρχει στην Κομισιόν για τον ίδιο από τη μια και για τον Τσίπρα από την άλλη. Ξέρουμε, όμως, ότι στην Επιτροπή Ανταγωνισμού εκκρεμεί η υπόθεση του πρακτορείου διανομής Τύπου «Άργος ΑΕ», το οποίο ελέγχει πλέον ο Μαρινάκης, μετά από προσφυγή των ιδιοκτητών των φιλοσυριζαϊκών εφημερίδων. Το πρακτορείο ανέβαλε για την 1η Φλεβάρη τη νέα τιμολογιακή πολιτική, που ήθελε να εφαρμόσει από την 1η του Δεκεμβρίου, χωρίς ο Κυριτσάκης να ανταποκριθεί στην επιστολή που του έστειλε ο Δραγασάκης για λήψη ασφαλιστικών μέτρων κατά του πρακτορείου. Πέραν της γενικής ανάγκης για έλεγχο, υπάρχει και ένας ειδικός λόγος που ο Μητσοτάκης δε θέλει τη Θάνου.

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαοχτώ
παρόν και μέλλον: σκότος πηχτό

Ελλείψει τραγουδοποιών που θα αποτυπώσουν τη σημερινή πραγματικότητα και μετά το πρόσφατο συμβάν, το γνωστό τραγούδι μπορεί να διασκευαστεί ως εξής: «Το βαπόρι απ' τη Συρία πιάστηκε ανατολικά της Κρήτης / τόνοι έξι γεμάτο με χασίσι μωροδάτο».

Πού θα περάσει τις γιορτές ο ένας και ο άλλος αυτοί που πνίγουν τον λαό κι ο κάθε ένας «μεγάλος»; Has tic, amé. Star «X» δια μας. Για μας γιορτές δεν έχει. Μας λήστεψαν, μας τσάκισαν. Κι όμως, για δεσ, αντέχει ακόμα το υποζύγιο να κάθεται να βλέπει το «κοσμικό» αλφταρίο. Κι εκείνο δίχως σκέπη δίχως σημαία, ταξική οργάνωση και πάλι να γονατίζει, να σωπά, να σκύβει το κεφάλι.

«Η Ελλάδα αναδεικνύεται πρωταθλήτρια στην αγροτική ερ-

γασία μεταναστών, καθώς αυτοί αποτελούν το 90% των μισθωτών εργαζόμενων στον κλάδο, έναντι 48% στην Ιταλία και 23,2% στην Ισπανία. Η βία κι ο ρατσισμός αποτελούν καθημερινότητα για τους μετανάστες και στις τρεις χώρες (σ.σ. Ελλάδα, Ιταλία, Ισπανία), με τη Μανωλάδα, τα γεγονότα του Ροζάρνο στην Ιταλία και του Ελ Ετζίντο στην Ισπανία να αποτελούν μόνο την κορυφή του παγόβουνου σε μια κατάσταση άγριας εκμετάλλευσης σε συνδυασμό με ξενοφοβία», διαπιστώνει μελέτη του Πανεπιστημιακού Ινστιτούτου Φλωρεντίας. Πέφτουμε από τα σύννεφα!

Συ που όλους τους αγκάλιασες κι όλους τους έχεις γλείψει πατόκορφα, από Σαμαρά μέχρι τον Χεριχέρη και τρέχανε τα σάλια σου κοιτώντας τους στα μάτια είσαι ο γνήσιος εκφραστής χωρίς καμία τύψη του πιο γελοίου κομματιού σ' ετούτα δω τα μέρη. Με πίσσα και με πούπουλα κάποιος να σε αλείψει.

Το πλούσιο παρελθόν και η λειτουργία των διπλωματικών και πολιτικών εκπροσώπων ως πλασίδι, διδάσκουν για τους στόχους των «εθιμοτυπικών» και άλλων επισκέψεων τους σε αυτοδιοικητικές αρχές και τοπικούς παράγοντες.

Η επίσκεψη στη Θράκη της επιτετραμμένης της καναδικής πρεσβείας Debbie DesRosiers πέρασε στα «φιλά». Γιατί κανείς δεν σκέφτηκε τη... χρυσή εξίσωση Καναδά-εξορύξεων. Όμως, το πρώτο θέμα που τέθηκε στον δήμαρχο Αλεξανδρούπολης Ευάγγελο Λαμπάκη ήταν τα χρυσωρυχεία και οι προθέσεις δραστηριοποίησης της «αμαρτωλής» καναδικής εταιρίας «Eldorado Gold» στην περιοχή. Ο δήμαρχος δεν μάσησε τα λόγια του και απάντησε όπως πρέπει να απαντά κάθε ντόπιος στους αποικιοκράτες: «Δεν είμαι ήρωας, αλλά θα προσπαθήσω να αποτρέψω αυτή την επιζήμια για τον λαό του δήμου μου αλλά και τον λαό ολόκληρης της Θράκης επένδυση, θυσιάζοντας και τη ζωή μου αν χρειαστεί!»... Τόνισε δε ότι η εταιρία και η δραστηριότητά της είναι ανεπιθύμητη στη Θράκη και ότι όσο είναι δήμαρχος ο ίδιος δεν θα της επιτρέψει να προβεί σε καμία ενέργεια, καθώς οι συνέπειες από την εξόρυξη του χρυσού για την περιοχή και το περιβάλλον θα είναι ανυπολόγιστες και καταστροφικές. Δεν χρειάζεται να προσθέσουμε κάτι περισσότερο.

Και φέτος στην πρώτη θέση στις φυλακίσεις δημοσιογράφων η Τουρκία, καθώς στις τουρκικές φυλακές βρίσκονται τουλάχιστον 68 δημοσιογράφοι αντιμέτωποι με κατηγορίες για «υποστήριξη της τρομοκρατίας» ή «απόπειρα ανατροπής της έννομης τάξης». Την 1η Δεκεμβρίου, έγκλειστοι στις φυλακές σε όλο τον κόσμο ήταν συνολικά 251 δημοσιογράφοι. Και για τρίτη συνεχόμενη χρονιά οι μισοί και πλέον από αυτούς είναι φυλακισμένοι στην Τουρκία, στην Κίνα και στην Αίγυπτο.

Πες μου Θεανώ, Χριστούγεννα, πρωτοχρονιά και φώτα να ετοιμάσω γεμιστά, ρεβίθια ή πλιγούρι; Υπάρχει κι η εναλλακτική: μια από σας στη σούβλα μπας και γυρίσει ο τροχός, μήπως μας φέρει γούρι.

Τόσο μέλι έχει πια αυτή η Θάνου; Κι εκείνος ο Τζερόνιμο; «Οι εντιμότατοι φίλοι μου»... Θα το γράψουμε. Κι ας έχει γραφεί.

Και κλείνουμε το έτος με τέσσερα χαϊκού -αντί ευχολογίων- που είναι η εορταστική προσφορά της λαϊκής μούσας:

Θεά; No. / Θεά; No. / Θεανώ.

Δεν έχω για θέρμανση / κι έχω μια παρόρμηση: / Να σε κάψω.

Βία / στη βία / της εξουσίας.

Τι ομορφιά! / Σχοινί / στη θέση της γραβάτας.

Και του χρόνου May γεια.

Κοκκινισκουφίτσα

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Το κυρίαρχο θέμα στην αθλητική επικαιρότητα της βδομάδας που πέρασε ήταν ο ξυλοδαρμός του διεθνή λαρισαίου διαιτητή, Θανάση Τζήλου, από κουκουλοφόρους, οι οποίοι του προξένησαν «χειρουργικά» τραύματα σε κεφάλι και πόδια, με στόχο να μη μπορεί να διαιτητεύσει για αρκετό καιρό. Δεν είναι η πρώτη φορά που συζητάμε για επίθεση σε διαιτητή και είναι σίγουρο ότι και στο μέλλον θα έχουμε αντίστοιχες ενέργειες. Δε θα πρέπει να ξεχνάμε ότι το επαγγελματικό ποδόσφαιρο είναι μια μπίζνα που έχει στόχο το κέρδος και κατά συνέπεια ισχύει το αξίωμα «όλοι οι τρόποι είναι θεμιτοί» προκειμένου να υπάρξει το επιθυμητό αποτέλεσμα.

Αν αυτό το αξίωμα συνδυαστεί με τις «ιδιαιτερότητες» του ελληνικού επαγγελματικού ποδοσφαίρου και τη λογική της «αρπαχτής», που έχουν σχεδόν όλοι όσοι «επενδύουν» σε αυτό, τότε δε θα πρέπει να μας κάνει καμία εντύπωση η συγκεκριμένη επίθεση. Κάποιοι επέλεξαν τον ξυλοδαρμό ως την καλύτερη μέθοδο (κατά την γνώμη τους), αφενός για να «συνετιστεί» ο Τζήλος και να είναι πιο προσεχτικός στα επόμενα παιχνίδια (αν συνεχίσει να διαιτητεύει) και αφετέρου για να στείλουν το μήνυμα προς τους υπόλοιπους διαιτητές, ότι αν δεν είναι προσεχτικοί στα σφυρίγματά τους, η οργή του προέδρου θα πέσει στο κεφάλι τους.

Αμέσως μετά την ανακοίνωση της επίθεσης, όπως συνηθίζεται, άπαντες οι θεσμικοί φορείς (εκπρόσωποι ΦΙΦΑ, ΕΠΟ, κυβέρνηση, ομάδες κτλ.) και πλήθος απλών φιλάθλων καταδίκασαν την επίθεση «που αποτελεί πλήγμα στο ποδόσφαιρο» και ζήτησαν από τους μπάτσους να βρουν το γρηγορότερο δυνατό τους ένοχους και από τους δικαστές να κάνουν σωστά τη δουλειά τους και να τους τιμωρήσουν παραδειγματικά. Μάλιστα, από την ΕΠΟ έγινε γνωστό στο φιλαθλο κοινό ότι η ΟΥΕΦΑ ενημερώθηκε για την επίθεση και αναμένεται να βοηθήσει έμπρακτα την ΕΠΟ για να αντιμετωπιστεί το «παράκρτος» που υπάρχει στο ελληνικό επαγγελματικό ποδόσφαιρο. Στο πλευρό του Τζήλου, σύμφωνα με κύκλους της ΕΠΟ, βρέθηκαν από την πρώτη στιγμή ο πρόεδρός της, Βαγγέλης Γραμμένος, μαζί με τους δυο ξένους διαιτητές Μάριν και Λίντμπεργκ, που είναι μέλη της ΚΕΔ, με σκοπό να συζητήσουν μαζί του τις ενέργειες που θα γίνουν για τον εντοπισμό των δραστών, χωρίς όμως μέχρι τη στιγμή που έκλεισε η στήλη να έχουν γίνει επίσημες ανακοινώσεις από την ΕΠΟ και την ΚΕΔ, πέρα από αυτές που καταδίκασαν την επίθεση.

Στις αθλητικές ιστοσελίδες υπάρχουν δημοσιεύματα που αναφέρονται σε απόφαση από την πλευρά των διαιτητών για αποχή από τους αγώνες πρωταθλήματος, ενώ στο τραπέζι έχει

Κατήγγειλαν (πάλι) τη βία

πέσει η πρόταση για αναστολή του πρωταθλήματος, υπάρχουν όμως και εκ διαμέτρου αντίθετα δημοσιεύματα, που εμφανίζουν τη Super League αρνητική ακόμη και για αναβολή της επόμενης αγωνιστικής. Στο ίδιο μήκος κύματος βρίσκεται, σύμφωνα με «διαρροές» από κύκλους της ΕΠΟ, και ο αρχιδιαιτητής της Βίτορ Μέλο Περέιρα, που παρότρυνε τους διαιτητές να μην απέχουν, τονίζοντας: «ελάτε να συνεχίσετε να παίζετε για το πρωτάθλημα, διότι δεν είναι λύση η αποχή. Η απάντηση στην τρομοκρατία δεν είναι να απέχετε. Καταλαβαίνω το φόβο σας και τα προβλήματά σας, αλλά δεν θα τα λύσουμε έτσι». Δε χρειάζεται να προσπαθήσουμε πολύ για να πείσουμε ότι οι προθέσεις της Λίγκας και του Περέιρα είναι ασορτί με το καπιταλιστικό δόγμα «το κέρδος πάνω απ' όλα». Από την πλευρά της κυβέρνησης υπήρξε δήλωση του υφυπουργού Αθλητισμού, Γιώργου Βασιλειάδη, με την οποία καταδικάζεται η επίθεση. Ο Βασιλειάδης έστειλε τα σχετικά δημοσιεύματα του Τύπου στην Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, στον Αθλητικό Εισαγγελέα και στον αρχηγό της Αστυνομίας, ώστε να ενημερωθούν για το γεγονός και να προχωρήσουν στις απαιτούμενες ενέργειες που θα οδηγήσουν στην πλήρη διαλεύκανση της υπόθεσης, δηλώνοντας: «Περιμένουμε η Ελληνική Αστυνομία να ενεργήσει και να οδηγήσει στη δικαιοσύνη τους φυσικούς αλλά και τους ηθικούς αυτουργούς της ανανδρικής επίθεσης στον διαιτητή Θανάση Τζήλο. Καμία ανοχή σε αυτούς που θέλουν να επιβάλουν νόμους μαφίας στο ελληνικό ποδόσφαιρο». Είναι ξεκάθαρο ότι η κυβέρνηση δε σκοπεύει να εμπλακεί στην υπόθεση και επιλέγοντας το ρόλο του Πόντιου Πιλάτου θα αφήσει την ΕΠΟ και την ΟΥΕΦΑ να

αποφασίσουν για την αναστολή ή όχι του πρωταθλήματος.

Θα κλείσουμε με τις αντιδράσεις των φιλάθλων και τα σχόλιά τους στα «forum» των αθλητικών ιστοσελίδων. Μια σημαντική μερίδα «σχολιαστών» θεωρεί απαραίτητη την αναστολή του πρωταθλήματος μέχρι να διαλευκανθεί η υπόθεση, κρίνοντας ότι δεν «πάει άλλο». Υπάρχει ένα μικρό ποσοστό που θέλει πιο δραστικές λύσεις, όπως η αποβολή των ελληνικών ομάδων από τις ευρωπαϊκές διοργανώσεις, ελπίζοντας ότι με αυτόν τον τρόπο θα αναγκαστούν οι «ανιδιοτελείς εργάτες» του ελληνικού επαγγελματικού ποδοσφαίρου να βάλουν κανόνες και να πάψουν να λειτουργούν με τη λογική της «αρπαχτής». Η πλειοψηφία των φιλάθλων θεωρεί ότι δεν πρόκειται να βρεθούν αυτοί που έκαναν την επίθεση και επικεντρώνεται στο ποιος είναι ο ηθικός αυτουργός της επίθεσης στον Τζήλο.

Μια απλή ανάγνωση των σχολίων που συνοδεύουν τα δημοσιεύματα για τον ξυλοδαρμό του διαιτητή αρκεί για να διαπιστώσει κάποιος ότι οι συμμετέχοντες σε αυτές τις συζητήσεις έχουν χωριστεί σε δυο βασικά ομάδες: αυτούς που ισχυρίζονται ότι για όλα φταίει ο ΠΑΟΚ και ο Σαββίδης και σε αυτούς που θεωρούν βασικούς υπεύθυνους για την κατάντια της ελληνικής διαιτησίας τον Μαρινάκη και τον Ολυμπιακό. Είναι ξεκάθαρο ότι οι οπαδοί των δυο ομάδων έχουν ταυτιστεί με τις επιδιώξεις των ομάδων τους. Η διαμάχη ΠΑΟΚ-Ολυμπιακού για την κατάκτηση του τίτλου, καθώς και η κόντρα Σαββίδη-Μαρινάκη για τις επιχειρηματικές μπιζνες και τον έλεγχο της ποδοσφαιρικής «παράγκας» έχουν περάσει στους οπαδούς των δυο ομάδων, οι οποίοι νομίζουν ότι με αυτόν τον τρόπο θα καταφέρουν να δείξουν το με-

γαλείο της ομάδας τους και την ανωτερότητά της. Στην ουσία, βέβαια, ταυτίζονται με τις επιδιώξεις των προέδρων τους και συμμετέχουν στη διαιώνιση της απαράδεκτης κατάστασης που επικρατεί στο ελληνικό επαγγελματικό ποδόσφαιρο.

Όσον αφορά τους οπαδούς των υπόλοιπων ομάδων, στην πλειοψηφία στρέφονται κατά των ερυθρόλευκων, προφανώς γιατί είναι ακόμη νωπά τα δημοσιεύματα από τον ερυθρόλευκο οπαδικό Τύπο κατά του Τζήλου, εξαιτίας της διαιτησίας του στον αγώνα Ξάνθη-Ολυμπιακός. Οι ερυθρόλευκοι είχαν σοβαρά παράπονα και με τις ανακοινώσεις τους φωτογράφιζαν πίσω από τον λαρισαίο διαιτητή τον Σαββίδη. Σε βάρος των ερυθρόλευκων λειτουργεί και το γεγονός ότι τέτοιου είδους επιθέσεις σε διαιτητές που έκαναν λάθη σε βάρος του Ολυμπιακού είχαν γίνει και στο παρελθόν, όταν η κυριαρχία τους στο ελληνικό ποδόσφαιρο ήταν αδιαμφισβήτητη. Όπως λέει και η λαϊκή ρήση «κάλλιο να σου βγει το μάτι, παρά το όνομα».

Δεν έχει κανένα νόημα να ψάξουμε τον ηθικό αυτουργό για τον ξυλοδαρμό του Τζήλου, γιατί ψάχνοντας το δέντρο θα χάναμε το δάσος. Τέτοιου είδους επιθέσεις είναι συνηθισμένες όταν θέλουν οι καπιταλιστές να λύσουν τις διαφορές τους και να επιβάλουν την κυριαρχία τους. Κατά συνέπεια, θα υπάρχουν και στο επαγγελματικό ποδόσφαιρο και θα χρησιμοποιούνται όταν κάποιος από τους προέδρους των ομάδων κρίνει ότι κινδυνεύουν τα συμφέροντά του και τα κέρδη του και δεν μπορεί να τα υπερασπιστεί με άλλο τρόπο. Αντί λοιπόν να καταναλώνουμε φαϊά ουσία για να βρούμε τον ένοχο, ας προσπαθήσουμε να καταδείξουμε την ουσία του επαγγελματικού αθλητισμού και να σταματήσουμε να ταυτιζόμαστε με τον κάθε καπιταλιστή που κάνει μπιζνες «επενδύοντας» τα φράγκα του στην αγαπημένη μας ομάδα.

Κος Πάπιας

papias@eksegersi.gr

ΥΓ. Η στήλη δεν διάβασε τις δηλώσεις των μεγάλων ΠΑΕ, με τις οποίες εξέφρασαν τον αποτροπισσμό τους για την επίθεση και ζήτησαν από την κυβέρνηση, την ΕΠΟ, τους μπάτσους και τους δικαστές να κάνουν όλες τις απαραίτητες ενέργειες για να βρεθούν οι φυσικοί και ηθικοί αυτουργοί της ανανδρικής επίθεσης σε βάρος του Τζήλου. Θα είναι «καρμπόν» με παλιότερες δηλώσεις τους για αντίστοιχες περιπτώσεις. Οι ιδιοκτήτες τους (όλοι) ήταν, είναι και θα είναι εξίσου υπεύθυνοι για τη ζοφερή εικόνα του ελληνικού ποδοσφαίρου και όλοι ανεξαιρέτως είναι μέρος του προβλήματος και όχι της λύσης.

Ας μας συγχωρήσουν οι ΑΕΚτζήδες αναγνώστες, αλλά δεν μπορούσαμε να αφήσουμε ασχολίαστη την επιτυχία του Μελισσανίδη στους ομίλους του Champions League.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Ήταν «δίκαιο», έγινε Praksis

Και η Praksis υπέδειξε outsourcing

Law and Order στο ΕΚΠΑ

Μαυρορεναγιαλουργισμός (η πολιτική αλητεία εξυπακούεται)

Ξυπνάω και τα μάτια μου καίνε.

Η εφηβεία πέθανε μέσα στα γένια μου

Που μεγάλωσαν καθώς κοιμόμουν,

Στην απίσχναση του σαρκίου μου, αποτυπώνεται

Στο λιωμένο φως που καίει στα μάτια μου.

Καταλήγω λοιπόν στη βουβή πυρκαγιά

Μιας νεότητας που την ζάλισε η αιωνιότητα.

Π.Π. Παζολίνι: «Ξυπνάω και τα μάτια μου καίνε»

► Ειλικρινά, είχαμε φαγούρα αν η Σακοράφα θα πήγαινε στον Βαρουφάκη.

► Ναι, αλλά ο Χαρούλης Θεοχαρούλης αταλάντευτος στις αρχές του φιλελευθερισμού έκανε τη διαδρομή του στο Ποτάμι (που στέρεψε...) και βρήκε απάγγειο στη ΝΔ.

► Shine on you crazy diamond.

► Στο «πυρ το εξώτερον» οι ειδήσεις για τα κίτρινα γιλέκα.

► «...οργάνωση της αντεπίθεσης με το ΚΚΕ μπροστά. Στις κάλπες (συμπληρώνουμε εμείς οι... κακεντρεχείς). (Τα εισαγωγικά από τίτλο του Ριζοσπάστη, 19.12.2018).

► Δεν πληρώνει, δεν πληρώνει (ρεύμα η Χαλυβουργική).

► Να ρωτήσουμε τον Ριζοσπάστη (19.12.2018): πώς και άλλαξε η πλειοψηφία στο επιχειρησιακό σωματείο;

► Καθόλου αργός ο καπιταλισμός στο πρακτορείο «Αργός»: απολύσεις εδώ και τώρα...

► Αυτό το «τα εργοστάσια δεν τα κλείνουν οι αγώνες των εργαζομένων» στην ανακοίνωση του γρ. Τύπου της ΚΕ του Περισσού σαν απολογητικό ακούγεται...

► Αφού το ΠΑΜΕ «αντεπιτέθηκε» σερνόμενο πίσω από την ουρά της ΓΣΕΕ, είπε να το ρίξει... έξω (πιο συγκεκριμένα, πήγε στη Γαλλία για να τους μάθει την πολιτική ουράς...).

► Ούτε χαρτομάνηλο δεν πετάχτηκε στις συγκεντρώσεις του Περισσού. Εκλογές περιμένουν και πρέπει να ανταποκρίνονται στο πρότυπο του «καθώς πρέπει» αστικού κόμματος.

► Αργά ανακάλυψε το ΠΑΜΕ την «μετατροπή του ΟΑΕΔ σε έναν πολύμορφο μηχανισμό ενίσχυσης των εργοδοτών με τα λεφτά των εργαζομένων». Κι αυτό αφού η ΓΣΕΕ προσπαθεί να αποκλείσει συνδικαλιστές

του ΠΑΜΕ από τη διοίκηση του ΟΑΕΔ. Η συνευθυνότητα βλέπεις...

► Οι «κύκλοι συζητήσεων με τους πολίτες», που είχε εξαγγείλει το κόμμα του Μακρόν, έκλεισαν επιτυχώς την πρώτη φάση τους με τη δολοφονία από τα CRS μιας ηλικιωμένης γυναίκας, την τύφλωση από το ένα μάτι τριών και τον ακρωτηριασμό του ενός χεριού ενός διαδηλωτή, τις εκατοντάδες και εκατοντάδες συλλήψεις στη διάρκεια των διαδηλώσεων των κίτρινων γιλέκων και το κατέβασμα αρμάτων στους δρόμους.

► Τίτλος Ριζοσπάστη (19.12.2018): «Κινέζικη κυβέρνηση - Ορκος πίστης στην "ελεύθερη αγορά"». Μάλιστα. Και το «Κ»Κ Κίνας καλοδεχούμενο στην έδρα του Περισσού. Ψιλό δούλεμα για ντιπ μα ντιπ...

► Προκλητικός και ο κυρ-Αλέκος Φραπεδιάρης: «...ποιος τον έφερε (: τον Έλληνα) στο γκρεμό, τότε έχασε τη δουλειά του, ποιος πετσόκοψε μισθούς και συντάξεις, ποιος έδωσε τα παιδιά στο εξωτερικό;». Ο ΣΥΡΙΖΑ (με τους ΑΝΕΛ) τα χρόνια που είναι κυβέρνηση απλώς... κυβερνάει.

► Ροχάλα (και λίγο του είναι).

► Χωρίς σχόλιο (εννοείται) στην ΑΥΓΗ για το ταξίδι Τσίπρα στο Ισραήλ, όπου θα συμμετέχει στην τριμερή σύνοδο κορυφής Ελλάδας-Κύπρου-Ισραήλ. Κόλαφος στον αγωνιζόμενο παλαιστινιακό λαό και μύρια υποφέροντα.

► Εντωμεταξύ η υπουργός Εφηξεσάλωνει: «Μέτρα στήριξης για τη μεγάλη κοινωνική πλειονότητα» (Η ΑΥΓΗ, 19.12.2018). Ναι. Ξέρουμε. Μέτρα στήριξης στον τοίχο των εκτελέσεων.

► Ως κοινός προβοκάτορας ο Α. Τσέκερης (avgι.gr, 19.12.2018): «Θα μπορούσε να ισχυριστεί κανείς ότι κάποια από τις δέκα κυβερνήσεις αυτού του διαστήματος ωφε-

λήθηκε πολιτικά από τη δράση της (: της 17 Νοέμβρη) και επομένως είχε κάποιο λόγο να την υποκινήσει».

► Απατεώνες ολκής (avgι.gr, 19.12.2018): «Υπουργικό συμβούλιο: Πράσινο φως σε 15.000 προσλήψεις μόνιμων εκπαιδευτικών». Θα... θα... θα...

► Γαλαντόμα η Περιφέρεια Αττικής: «Παροχή 45 υπολογιστών σε σχολεία από την Περιφέρεια Αττικής (avgι.gr, 19.12.2018). Προσέξτε τη λέξη: παροχή. (Γαϊδούρου είν' αυτή...)».

► Πρόβατα θεωρούν τους συνταξιούχους σωματεία συνταξιούχων: «Στο ΣτΕ προσφεύγουν εκ νέου οι συνταξιούχοι του ιδιωτικού τομέα για τις περικοπές» (tanea.gr, 19.12.2018).

► Οι επανειλημμένες βίαιες επεμβάσεις των μπάτσων κάθε είδους στην (ευρύτερη) περιοχή των Εξαρχείων δεν φαίνεται να απασχολεί την (νέα) επιστολή «κατοίκων των Εξαρχείων». Τι ζητάνε; Φαίνεται από τη «διαπίστωσή» τους: «Η απουσία της οργανωμένης Πολιτείας είναι απόλυτη».

► Ο λογαριασμός του προϋπολογισμού και ο προϋπολογισμός του λογαριασμού.

► Ο ναύαρχος Αποστολάκης μίλησε για «ισοπέδωση βραχονησίδας». Μαζί με τις κασίδες της. (Ο ίδιος έδωσε εύσημα στην συγ(;)κυβέρνηση: «Ο άξονας της Ελλάδας με το Ισραήλ και την Αίγυπτο αντισταθμίζει την πίεση που εξασκείται από την Τουρκία»).

► Τέλος η Τερέζα (πριν ή μετά το μπρέξιτ).

► Ομολογίες: «...η 17 Νοέμβρη... είχε αντλήσει ανοχή και κρυφή στήριξη από την κοινωνία - που ουδέποτε διαδήλωσε εναντίον των "ένοπλων συντρόφων" και που, ακόμα, αποκαλεί "παιδιά" τους μηδενιστές μπάχαλους...». Ηλίας Κανέλης, tanea.gr/prin/2018/12/19/

orinions/i-mami/.

► «Πώς θα ετοιμάσεις χωρίς ταλαιπωρία το χριστουγεννιάτικο τραπέζι» - tanea.gr, Γυναικά, 13.12.2018. Ε, λοιπόν, αυτό απασχολεί τις χιλιάδες και χιλιάδες γυναίκες, τις απολυμένες, τις άνεργες, τις αμειβόμενες, τις απλήρωτες, τις... τις... τις...

► Δεν θα ετοιμάσουμε χριστουγεννιάτικο τραπέζι, γιατί απλώς ΔΕΝ ΕΧΟΥΜΕ.

► «Αυτά είναι τα καλύτερα εστιατόρια για το 2018». ΔΕΝ ΕΧΟΥΜΕ.

► 190.000 (φτωχοί Παλαιστίνιοι) = μισοί από τους αποδέκτες της βοήθειας του ΟΗΕ σε τρόφιμα στη Γάζα και στη Δυτική Οχθη χάνουν αυτή τη βοήθεια.

► «Χριστουγεννιάτικο ταξίδι στον φανταστικό κόσμο των βιβλίων» - ΔΕΝ ΕΧΟΥΜΕ.

► Τέρμα το Totocalcio στην Ιταλία. (Ο τζόγος συνεχίζεται με άλλη μορφή).

► Αμ, πως...

► Ο Πάκης (ξανα)μίλησε.

► Είναι ένα χάρισμα κι αυτό...

► Μόνο που είναι ακριβοπληρωμένες οι λέξεις.

► «Αντιπαράθεση» Βούτση-Κούλη.

► Δυο γαϊδαροι μαλώνανε.

► Για τη διαχείριση.

► «Τυφλό αμφίβιο βαφτίστηκε Ντ. Τραμπ». Τι φταίει το δύσμοιρο;

► Όταν κατέβουμε τη σκάλα τι θα πούμε / στους ίσκιους που θα μας υποδεχτούν, / αυστηροί, γνώριμοι, αόριστοι φίλοι, / μ' ένα χαμόγελο σ' ανύπαρκτά τους χείλη; / Τουλάχιστον δωπέρα είμαστε μόνοι. (Κ. Καρυωτάκης, «Όταν κατέβουμε τη σκάλα», δημοσίευση 1933).

Βασίλης

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Ένας χριστιανός θα έλεγε «μωραίνει Κύριος ον βούλεται απώλεσαι». Εμείς θα μιλήσουμε για τα αδιέξοδα του κιτρινισμού και τον πανικό των «παπαγάλων» του Μαξίμου. Τι θέλουν να μας πουν τα «παιδιά» της ΕφΣυν; Οτι ο περιβόητος πλέον Πετσιτής είναι ένα είδος «Μητσόρα» που φωτογραφίζεται με διάσημους; Τις φωτογραφίες με τον Μαρινάκη και τον κυρ-Σάββα θα μπορούσε να τις βγάλει μετά από έναν οποιοδήποτε αγώνα του Ολυμπιακού, όπως κάνουν εκατοντάδες φιλάθλοι. Πανηγυρίζουν και τα ηγετικά στελέχη της ΠΑΕ δε χαλάνε χατίρι. Ποζάρουν με όποιον βρεθεί δίπλα τους, χωρίς κατ' ανάγκη να τον γνωρίζουν. Τις φωτογραφίες στο Μαξίμου, όμως, δεν τις βγάζει ο... πάσα ένας. Δε χρειάζεται να εξηγήσουμε γιατί. Πρέπει να είσαι μέλος της ηγετικής κλίμακας για να μπεις εκεί μέσα. Μήπως, όμως, θέλουν να μας πουν ότι ο Πετσιτής ήταν στο Μαξίμου και μετά αυτομόλησε στον Μαρινάκη, τον οποίο τροφοδοτεί με πληροφορίες; Αν είναι έτσι, τότε τα πράγματα είναι χειρότερα για τον Παππά, τον Τσίπρα και την υπόλοιπη ηγετική ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ. Για να αυτομολήσει ο Πετσιτής, σημαίνει ότι είχε να «πουλήσει» κάτι στο νέο του αφεντικό. Επομένως, επιστρέφουμε εκεί απ' όπου ξεκινήσαμε: σε τι «δουλειές» χρησιμοποιούνταν ο Πετσιτής από το Μαξίμου και βρέθηκε με τόση δύναμη (από πιτσαδόρος σύμβουλος καπιταλιστών με «χρυσές» αμοιβές) και με τόσα λεφτά;

◆ Αμα είσαι καραγκιόζης, χάνεις την αίσθηση του γελιού. Φόρεσε κίτρινο γιλέκο στην Αθήνα, αλλά μαζεύτηκαν τρεις κι ο κούκος έξω από τη γαλλική πρεσβεία. Πού να κλώσει, όμως, ο Λαφαζάνης. Πήρε τη φόρμα εργασίας (κίτρινο γιλέκο) και τράβηξε για το Παρίσι, όπου φωτογραφίστηκε με άλλους λαετζήδες σαν μαθητές σε «πενταήμερη». Μακριά από το αγριεμένο πλήθος, εννοείται. Γιατί οι γάλλοι μπάτσοι έχουν... βαρύ χέρι.

◆ Ο φίλος που μας έστειλε τη φωτογραφία με το σύνθημα, τη συνόδεψε με το σχόλιο: «να προσέχουν οι πατησιώτες μη σκίσουν κάνα καλσόν». Οι συνήθειες... πατριωτικές αντιπαράθεσεις ανάμεσα σε νεολαίους όμορων γειτονιών. Υποθέτουμε ότι ο φίλος ή γαλασιώτης είναι ή φιλαδελφειώτης...

Η «Κόντρα» δεν έχει άλλο στήριγμα εκτός από τους αναγνώστες της. Η δική σας οικονομική ενίσχυση εξασφαλίζει την απρόσκοπτη κυκλοφορία της.

Ξενώνες ασυνόδευτων ανήλικων προσφυγόπουλων

Κανένα προσφυγόπουλο στο δρόμο, κανένας εργαζόμενος χωρίς δουλειά

Εντελώς μετέωρα παραμένουν τα πράγματα για τα προσφυγόπουλα που διαμένουν στους 11 ξενώνες που διαχειρίζεται η ΜΚΟ Praksis και για τους πάνω από 150 εργαζόμενους που εργάζονται σ' αυτούς, παρά τις «τυπικές» διαβεβαιώσεις του υπουργείου Εργασίας (της Φωτίου συγκεκριμένα) ότι έχει βρεθεί λύση, με την ανάληψη της διαχείρισης των ξενώνων από τον Διεθνή Οργανισμό Μετανάστευσης (ΔΟΜ).

Αμέσως μετά την ανακοίνωση για την αναστολή λειτουργίας των ξενώνων φιλοξενίας ασυνόδευτων ανήλικων προσφύγων, υπήρξε κινητοποίηση των εργαζόμενων, τουλάχιστον στο πρώτο και βασικό επίπεδο, της εξασφάλισης στέγης για τα παιδιά, καθώς και της άμεσης καταβολής των δεδουλευμένων (αφού παρέμεναν από τον Σεπτέμβριο απλήρωτοι). Στο πλαίσιο αυτό, πραγματοποιήθηκαν συναντήσεις με τη διοίκηση της ΜΚΟ Praksis, η οποία εμφανίστηκε το ίδιο προκλητική όπως και όταν ανακοίνωνε την αναστολή της λειτουργίας των δομών της. Οι εργαζόμενοι απαιτούσαν υπεύθυνες απαντήσεις στο πού θα πάνε τα παιδιά (τη στιγμή που η στέγαση στον τομέα του προσφυγικού αποτελεί ένα τρομερά δυσεπίλυτο θέμα), πότε θα γίνει η αποπληρωμή των δεδουλευμένων τους και αν έχουν εξασφαλιστεί θέσεις εργασίας για όλους (δεδομένου ότι οι διαδοχικές συμβάσεις ορισμένου χρόνου που υπέγραφαν επί χρόνια υποκρύπτουν στην πραγματικότητα συμβάσεις αορίστου χρόνου, ενώ οι εν λόγω εργαζόμενοι καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες στους ξενώνες, ανεξάρτητα από τις μπίζνες κυβερνήσεων-ΜΚΟ).

Η διοίκηση της ΜΚΟ Praksis δεν είχε να πει πολλά (δεν την ενδιαφέρει, άλλωστε, το διπλό πρόβλημα που δημιουργήσε). Το μόνο που παρουσίαζε σαν σίγουρο ήταν ότι η αποπληρωμή των δεδουλευμένων θα ξεκινούσε άμεσα (εντός της εβδομάδας που διανύουμε). Την ίδια στιγμή, ως συγγενός καπιταλιστής απαντούσε στις κατηγορίες των εργαζόμενων ότι τους απολύουν χωρίς αποζημιώσεις, χωρίς προηγούμενη ενημέρωση, χωρίς καν την καταβολή

των οφειλόμενων μισθών, ότι δε γίνονται απολύσεις αλλά πρόκειται για λήξη των συμβάσεων ορισμένου χρόνου! Πετούν στο δρόμο τους εργαζόμενους, εκμεταλλευόμενοι τις διαδοχικές συμβάσεις ορισμένου χρόνου που τους εξανάγκαζαν να υπογράψουν, και σηκώνοντας αδιάφορα τους ώμους, τους λένε να πάνε να βρουν το δικίο τους στα δικαστήρια! Αυτοί είναι οι μεγάλοι ανθρωπιστές!

Η κυβερνητική ανακοίνωση ότι οι δομές φιλοξενίας θα περάσουν στον έλεγχο του υπουργείου και του ΔΟΜ έλυσε (τουλάχιστον για τώρα) το φλέγον θέμα της στέγασης των ανήλικων προσφυγόπουλων. Όμως, παρά τη ρητή «διαβεβαίωση» της Φωτίου ότι «θα απορροφηθεί η πλειονότητα των εργαζομένων που θα αποδεσμευτούν από την Praksis και που διαθέτουν τα απαιτούμενα προσόντα», όλοι οι εργαζόμενοι εξακολουθούσαν να παραμένουν σε καθεστώς απόλυτης ανασφάλειας.

Ο ΔΟΜ, παίρνοντας από την Praksis τη σκυτάλη του αφεντικού (τι κι αν είναι διεθνής οργανισμός, στην πραγματικότητα λειτουργεί κι αυτός όπως όλες οι μικρές ή μεγαλύτερες ΜΚΟ), άρχισε να καλεί τους εργαζόμενους σε συνεντεύξεις ακόμα και μέσα στο Σαββατοκύριακο και να ζητά να ελέγξει πτυχία και... περγαμνές, χωρίς ακόμα να έχει δώσει κάποια λύση, γεγονός που παρατείνει την αγωνία των εργαζόμε-

νων που εξακολουθούν να εργάζονται στις δομές χωρίς να ξέρουν αν θα εξακολουθήσουν να εργάζονται και την Πρωτοχρονιά.

Ανεξάρτητα από τα επιχειρηματικά κόλπα των ΜΚΟ και από τα «κοσμητικά» με τα οποία η Φωτίου «στολίζει» την Praksis σε ιδιωτικές συνομιλίες, η κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ έχει την αποκλειστική ευθύνη για την κατάσταση που διαμορφώθηκε. Είναι πλήρως υπόλογη στους εργαζόμενους, που έχουν εργαστεί για μεγάλο χρονικό διάστημα (κάποιες δομές λειτουργούσαν και πριν το 2017) με συνεχείς καθυστερήσεις μισθών, με υποστελέχωση, με απλήρωτες υπερωρίες και απανωτές παραβιάσεις των στοιχειωδών εργατικών δικαιωμάτων. Οι παντός τύπου έμποροι ανθρωπισμού (ΜΚΟ) εκμεταλλεύτηκαν την προσφυγική κρίση για να βάλουν βαθύτερα το χέρι στο μέλι και να κερδοσκοπήσουν ανελέητα, όμως είναι η κυβέρνηση αυτή που τους έδωσε τις «δουλειές».

Επαναλαμβάνουμε λοιπόν: κανένα προσφυγόπουλο στο δρόμο, κανένας εργαζόμενος χωρίς δουλειά (το σύνολο και όχι η «πλειονότητα»). Η κυβέρνηση είναι υπεύθυνη για τη συνέχιση της λειτουργίας όλων των ξενώνων και για την πρόληψη όλων των εργαζόμενων, με συμβάσεις εργασίας αορίστου χρόνου και με αναγνώριση της προϋπηρεσίας που έχει ο καθένας απ' αυτούς ως εργαζόμενος στην Praksis.

βαθύ κόκκινο

...κι η κοπριά στα λάχανα...

«Είναι πολύ μεγάλη τιμή για την χώρα μας η υποψηφιότητα του πρωθυπουργού Αλέξη Τσίπρα για το Νόμπελ Ειρήνης, που προτείνει η νομπελίστρια Ουίντεντ Μπουτσαμαουί», δήλωσε ο ευρωβουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ Στέλιος Κούλογλου, περιδιαβαίνοντας ραδιοφωνικούς σταθμούς, λίγο πριν «πετάξει» για τα Σκόπια, προκειμένου να συντροφέψει την μαντάμ Μπουτσαμαουί και τον πρύτανη του Πανεπιστημίου Fon, Νάνο Ρουζίν, στην παρουσίαση της πρότασης (την Τετάρτη, η τριπλέτα ήρθε στην Αθήνα, προκειμένου η Μπουτσαμαουί να ενημερώσει τον Τσίπρα για την πρωτοβουλία «της» να τον προτείνει μαζί με τον Ζάεφ ως υποψήφιους για το Νόμπελ Ειρήνης του 2019).

Δε θα ασχοληθούμε με την Κουλόγλειο μπουρδολογία («δεν υπάρχουν άλλα τόσο μεγάλα διεθνή γεγονότα όσο η συμφωνία των Πρεσπών. Συνεπώς θεωρώ ότι μπορεί να κερδίσει το βραβείο»), γιατί θέλουμε ν' ασχοληθούμε με την κυρία με το δυσκολοπρόφερτο στα ελληνικά όνομα.

Ακούγοντας ότι είναι κάτοχος του Νόμπελ Ειρήνης, πολλοί μάλλον θα φανταστούν ότι πρόκειται για κάποια προσωπικότητα της διανόησης ή της τέχνης. Τα πράγματα, όμως, είναι εξαιρετικά πιο πεζά. Η Μπουτσαμαουί είναι βιομήχανος και πρόεδρος του τυνησιακού ΣΕΒ.

Είναι γόνος μιας από τις πλουσιότερες (αν όχι της πλουσιότερης) καπιταλιστικές οικογένειες της Τυνησίας. Ο πατέρας της έχτισε την αυτοκρατορία του (πετρέλαιο, βαμβάκι, υφαντουργία και άλλες επιχειρήσεις) στα χρόνια της ματοβαμμένης δικτατορίας του Μπεν Αλί. Η Ουίντεντ, αφού ολοκλήρωσε τις σπουδές της στο εμπόριο και το μάρκετινγκ, μπήκε στην οικογενειακή φάρμα μαζί με τ' αδέρφια της. Στη συνέχεια έφτιαξε και μια δική της επιχείρηση με αντικείμενο το βαμβάκι, με 200 εργάτες.

Καταλαβαίνετε για τι πράγμα μιλάμε. Για εκείνες τις αιματορροφήχτρες που καταδικάζουν τους αφρικανικούς λαούς στη φτώχεια, την πείνα, την κοινωνική καθυστέρηση. Μετά την «επανάσταση του γιασεμιού» το 2011, η Μπουτσαμαουί έγινε πρόεδρος της Συνομοσπονδίας Βιομηχανίας, Εμπορίου και Χειροτεχνίας της Τυνησίας. Εδειξε ηγετικές ικανότητες, καθώς δημιούργησε ένα Κουαρτέτο Τυνησιακού Εθνικού Διαλόγου, με τη συμμετοχή του γενικού γραμματέα της τυνησιακής ΓΣΕΕ, του προέδρου της τυνησιακής Ένωσης για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα και της τυνησιακής Ένωσης των Δικηγόρων.

Το κουαρτέτο δούλεψε εντατικά ως πόλος διαμόρφωσης αστικής πολιτικής συναίνεσης στις νέες συνθήκες, με στόχο να μαζευτεί ο λαός από τους δρόμους και η πρωτοβουλία των κινήσεων να περάσει στα χέρια των αστικών κομμάτων, που έπρεπε να διαμορφώσουν το νέο πολιτικό τοπίο μετά το γκρέμισμα της δικτατορίας του Μπεν Αλί. Όταν διαπίστωσε ότι ο στόχος επιτεύχθηκε (μετά τις βουλευτικές εκλογές του Οκτώβρη του 2014), το κουαρτέτο διαλύθηκε και τα μέλη του ταξίδεψαν τον Νοέμβριο του 2015 στο Οσλο, όπου εισέπραξαν το Νόμπελ Ειρήνης, για τις υπηρεσίες που προσέφεραν στο διεθνές σύστημα του ιμπεριαλισμού.

Η Μπουτσαμαουί επέστρεψε στις επιχειρήσεις της και στη Συνομοσπονδία των τυνήσιων καπιταλιστών, μόνο που πλέον η φήμη της είχε ξεπεράσει τα σύνορα της Τυνησίας, οπότε μπορεί να χρησιμοποιείται και σε διεθνείς αποστολές ήσσονος σημασίας, όπως είναι η πρωτοβουλία για την απονομή του Νομπελ Ειρήνης στους Ζάεφ και Τσίπρα. Οχι πως έχει ιδιαίτερη σημασία, αλλά «βλέπουμε» τη Φεντερίκα Μογκερίνι να κινεί τα νήματα της Μπουτσαμαουί. Η «υπουργός Εξωτερικών» της ΕΕ έχει δουλέψει πολύ για τη Συμφωνία των Πρεσπών και έχει κάθε λόγο να προσφέρει στους Ζάεφ και Τσίπρα μια επιπλέον βοήθεια, καθώς οι διαδικασίες κύρωσης της Συμφωνίας πρώτα στη Μακεδονία και μετά στην Ελλάδα φτάνουν στην ολοκλήρωσή τους και στηρίζονται σε πολύ λεπτές και εύθραυστες πλειοψηφίες.

Δεκάρα τσακιστή δε δίνουμε για τη βράβευση ή τη μη βράβευση του Τσίπρα με ένα βραβείο που έχουν πάρει επιφανείς σφαγείς (Κίσιντζερ, Μπέγκιν, Σαντάτ, Ράμπιν) και το οποίο δίνεται πάντοτε βάσει πολιτικών σκοπιμοτήτων των ιμπεριαλιστικών κύκλων. Κρίναμε, όμως, σκόπιμο να ενημερώσουμε για το ποιόν της μαντάμ Μπουτσαμαουί, την οποία οι συριζαίοι παρουσιάζουν σαν διεθνή προσωπικότητα, ενώ δεν είναι παρά (συν)ιδιοκτήτρια ενός στυγνού καπιταλιστικού ομίλου.

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση